

நல்லூர் ஸ்வாமி ஞானப்பிரகாசரின் நூற்பங்களை
 உபயோகிக்கின்றனம். மோட்சம் தூரமன்று: ஆன்மையில் நின்று இவ்வாராய்ச்சிகளில் எமக்கு உறுதுணையாகின்ற
 ரன்றோ?

நல்லூர் ஸ்வாமி வண. சா. ஞானப்பிரகாசர்.

தாமீழ்மொழிகளில் "இ / எ" மாற்றமைப்புண்டு. ஆனதினால்
 கம்-"இழ்" > தமிழ்; அதேபோல் சீ(ரிய) "எளு" > "சீயெளு" >
 காலகதியில் "சிங்களம்". இதில் "ழ்" > ள்; "இ" > எ. ஆனதின்
 நிமித்தம் உற்பத்தியில் "தமிழ்" இல் வரும் "இழ்" என்பது
 "சீயெளு"-ஓ-இல் வரும் "எள்" உம் ஒன்றே இப்போத்து "சிங்களம்"
 ன்ற சொல் உருந்தது எங்ஙனம் என இ ஆம் பக்கத்தில் காட்டுதாம்.

கி. மு. 4,000 ஆமாண்டளவில் தொடங்கிய தொல்-தாமிழ

“ஓம்முருகா”

என்பதின் முழு மொழி-இயல் விளக்கம்.

“அ(ப்)பி நா(இ)யோ” IV. மும்மொழியாராய்ச்சி :+

“அண்டி”ப் பதங்ககளில் :-

தமிழில் “முருகு-அண்டி”, (= ஆண்டவர்.)

தெலுங்கில் “கொட்டி-அண்டி”, “நடவ்-அண்டி”.

“சீ எளுவில்” மாம்-அண்டி, ௨௦௨-ஊனீவி.

மிகு அண்மையானவையல்லவா இம்மூன்றும் ?

கலாநிதி வண. ஹ. சி. தாவீதடிகளார் ஆய

இவரின் உதவியுடன்

“ஞானம் – தாவீதுகுழு”

ஆகிய நாம் இயற்றிய

“சொற்பிறப்பு-ஒப்பியல்

தமிழ்-சிங்கள இலக்கண அகராதியின்”

எட்டாம் பாகம்.

விலை ரூபா 7-50.

‘சிங்களம்’ என்னும் பிழையான பதத்தின் உற்பத்தி :- ஒரு இந்திய-இலங்கை பிராகிருத மொழியில் தமிழ் ‘சீரிய’ ஆனது ‘ஸிய’¹ ஆகிற்று : இதன் பொருள் ‘சிறப்பான்’. அதே மொழியில், ஸம்ஸ்கிருத ‘ஸிம்ஹ (Simha) [सिंह = வல்லமை பொருந்திய > சிங்கம்] ஆனதும் ‘ஸிய’² ஆகிற்று.

இவ்வேறுபாட்டை யறியாதோரே, ‘ஸிய’¹ இனின்று ‘ஸிய’² உக்கு முறைகேடாசப் பாய்ந்தனர் : ஆனாலும் இப்போழ்தும் சிங்களவர் தம் தொன்மொழியை ‘எஸு’, ‘ஹெஸு’ (එස, හෙස) என அழைத்தே வருகின்றனர். 1935ஆம் ஆண்டிலேயே இம் மொழியை தாமீழத்தின் மடியில் கிடத்தினவர் இவரே. வாழ்க தாமீழ மொழிகள், தமிழ்-சிங்களம் உட்பட! வாழி! வாழியவே!

ஒரு முக்கிய புத்திமதி.

இந்நூல் விதம்விதமான ஆட்களின் வாசனைக்காக எழுதப் பெற்றது. சில பகுதிகளைப் பாமர மக்கள் முதல்வாசனையில் விட்டு விட்டு சுலபமானவற்றையே படித்தல் வேண்டும். உதாரணமாக, பக்கங்கள் 48-56ஐ எடுப்போம். இவை பண்டிதர், வித்வான், கலாநிதி போன்றவர்களின் சிங்காரத் தோப்பாகும். நீங்கள் இதற்குள் இரண்டாம் மூன்றாம் வாசனையில் மட்டுமே, தகுந்த நேரத்திலும், அமைதியான சூழலிலும் புகுந்து இவற்றைப் பரிசோதிப்பின், இவ்வண்மைகளைப் பூரணமாக விளங்குவீர் :-

1. ‘ஓம்’ = a being; > the Being = God. இதற்குச் சமமாக, ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் ‘அஸ்’ = be, இரு; ‘அஸு’ = a being; ‘அஸுரஸ்’ = the Being (in the earliest stage), God, கடவுள்.
2. அங்ஙனமே பண்டைய பேர்ஸிய-ஐரானிய மொழியிலும், ‘அஹ்’ = இரு, ‘அஹூர்’ = கடவுள் (அப்போழ்தும் இப்போழ்தும்).
3. அங்ஙனமே எபிரேய மொழியிலும், ‘haayaah, ஹாயாஹ்’ = இரு; Yaahveh (= யாஹ்வெஹ்) = தாமாகவே இருப்பவர், கடவுள். மேலும், எபிரேயத்திற்கும் தாமீழத்திற்கும் வேறுபதங்களிலும் நெருங்கிய தொடர்புகள் இருப்பதை 53-54ஆம் பக்கங்களும், தாமீழத்திற்கும் இந்தோ-ஐரோப்பியத்துக்குமடையில் வேறு நெருங்கிய தொடர்புகள் இருப்பதை 55ஆம் பக்கமும் இனிதேகாட்டும். இவற்றைப் படித்து இன்புறமின்-

“ஓம் முருகா”,

அன்றேல்

“முருகு - அண்டி”: “Beautiful Lord!”

I. This English Preface embraces the following :-

- A. An Investigation of the earliest “தாமீழ்” origins of the words “Muruku” and “An²d²i” (“அண்டி”).
- B. A deep dip into the “Taamiilzha Ocean of Words” about 2,000 B. C. first and then, about four millennia later, into its three separate seas of
- (a) “Tamilzh”, as in “முருகண்டி” and its cognates ;
- (b) “Telugu”, as in “கொட்டண்டி, நடவண்டி, பெஞ்சண்டி”;
- (c) “Ci-El²u”, mis-pronounced as “Sinhal²a”, “உ-இ-உ-இ” (மாமண்டி, Maaman²d²i).
- C. A profound realisation that the ancient mother of these 3 tongues and of 17 other sister-languages was, in fact, in the period 4,000 to 1,000 B. C., the “Queen Mother” of “Languages”, loaning a swarm of words to Proto-Indo-European”, about 3,000 B. C., when the latter was her close neighbour near the Black and Caspian Seas ; then moulding Sanskrit out of primitive “Indo-European” into that splendid vehicle of thought that he became in the second and first millennia B. C. with materials from her own ancient stock, so that he could burst forth into his Vedic hymns, glorious Epics and the sonorous stanzas that enshrine the wisdom and morality of the ancient East. This has come down to us mainly in Tamilzh and Sanskrit, the former her favourite daughter and the latter her adopted son.
- D. An abandonment of the cock and bull stories about Vijaya and his 700 followers and of his “lioness” origins, when the linguistic facts demonstrate to us so clearly that “El²u”, the tongue of “Iilzham” (“El²am” for these), is a close sister of these Taamiilzha languages, 20 in all, and one of the more prominent “Six”. The other five are

“தம்-இழ்” (where the “இழ்” is the shortening of the same “ஈழம்”), “மலையாளம்”, “கன்னடம்” (=கருநாட்டுத்தமிழ்), “துளு” and “தெள்-உம்-கு” (=“the clear-it is”), now called in English Telugu. Deep down in her constitution, “Ci-El²u” (=Sinhal²a) has the characteristics of all these Five, so that she must have branched off from them only at the close of the first millennium B. C.

II. A guide through this booklet : இந்நூலிற்கு ஒரு வழிகாட்டி.

முகவுரை :- “சிங்களம்” என்பது ஒரு பிழையான சொல் ; “ஈ” (=சீரிய) “எளுவம்” (=ஈழமொழி) என்பதின் சிதைவே இது. இது விஜயனுடன் இங்கு வரவில்லை ; ஏனெனில், விஜயனின் கதை உண்மையிலிருந்து 3,000 கட்டை தூரம் : ஓரமுகிய கட்டுக்கதை, முழுவதும் கட்டுக்கதை, வரலாற்று. “எளு” = ஈழத்தமிழரின்மொழி, கி. மு. 2,000 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி. இதில் வேறநேக தாமீழ் மொழிச் சொற்களும் தோன்றும் ; ஏனெனில், ஈதோர் ஆழ்ந்த “தாமீழ்” பெருங்கடல். உதாரணங்கள் :- தாமீழ் “வில்” > “வில்லான்” (தமிழில்) > “வில்லா”, billaa (சிங்களத்தில்).

1ஆம் அதிகாரம் :- “ஆள்” என்னும் பெயரையும் வினையையும் யாவரும் அறிவர். ஆயினும் இந்த இடையின “ள்” மெல்லின “ன்” ஆக, தமிழில் “ஆன், ஆண்டை, ஆன்மை, அண்டி” போன்ற வற்றிலும், சிங்களத்தில் “ஆணன், ஆண்டுவ, ஆனெனி, ஆணன் வறன்ஸே, மாம்-அண்டி” (வழக்கமாக), “மாம்-அண்டி” (மாமனை அழைக்கும்போது, விளிவேற்றுமையாக வருவது) என்பவற்றிலும் திரிபு பெறுவதன் காரணம் என்னே? இதுகாறும் இதை ஒருவரும் விளக்கவில்லை. ஆனால் மெல்லினங்கள் சுமமா தோன்றா ! “என்பு” என்ற சொல்லை யாம் முதன்முதல் கண்டது நாலடியார் 292:1 இல் :- “என்பு-ஆய் உகினும் இயல்பிலார் பின் சென்று”. எழில்மிக்கது அன்றே இவ்வசனம் ! பாருங்கள் “என்”-முதலில் ; கடையில் “பின்”-, “சென்”-. ஓசை நயத்துக்கும் பாட்டின் இனிமைக்கும் இம்மெல்லின “ன்” மிகவாய் உதவிற்று. ஆனால் மூவிடத்திலும் உள்ள “ன்”, தொல் உருவத்தில், “ல்” ஆகவே இருந்தது. முறையே,

- (1) ஆதியில் “எல்-உம்-பு” ; தாமீழத்தில்
- (2) “முல்” (சிங்களத்தில் இது இப்பொழுதும் வழங்கும் : mul pota = first book) > “முன்” போல, தாமீழத்தில் “பில்” [>தமிழில் “பின், பின்றை, பின்னர் பின்பு”, “பிற்றை, பிறகு”] என முதலிலிருந்து, பிற்பாடு இதே “உம்”, “ல்” உடன் சேர, “பின்” ஆகிற்று.

(3) “செல்” (=advance, progress) + உம் (=be) + து > செல்-ம்-து > சென்று. இதுவே இடையின “ல்” மெல்வின “ன்” ஆகிய விதம். சரியாய் இவ்விதமே “ஆள் + உம் (=be) + ஐ” (=ஆய், the state or condition) > “ஆள்-ம்-ஐ” > “ஆண்மை”. இதின் நிமித்தமே முதலாம் அதிகாரத்தில் தமிழ் “உம், உந், உந்நு”, சிங்கள “உவ”, “உவா”—இவற்றை நுட்பமாக விளக்கவேண்டியிருக்கின்றது. இதின் பின்,

2ஆம் அதிகாரத்தில், மேற்கூறிய “ஆள்-”, “ஆண்-” பதங்களையும் அவற்றின் குறிலுருவமான “அண்டி” என்பதையும் ஆராய்வாம். இது இருபிரிவாகும் :- Iஇல், “ஆள்” > “அண்டி”. IIஇல், “ஈ”, “இ” விகுதிகள். “அண்டி” தான் வழக்கமானது, முன்பொழிகளிலும், அஃதாவது “தமிழ், தெலுங்கு, சீனாவம்” ஆகியவற்றில். சிங்கள அகராதி ஒன்று “மாம்-அண்டி” என்றே இப்பதத்தை அளித்த போதிலும், யாம் காட்டும் பாட்டின்கண் அது “மாம்-அண்டி” எனவே வரும். தம்பியை அழைக்கும்போது, “தம்பீ” என்கின்றோம். அதேபோல் தாழ்த்தச் சிங்களவரும் “அண்டி”யை “(மாம்-)அண்டி” என அழைப்பதில் சற்றேனும் வியப்பின்றே! எம் 2ஆம் அதிகாரத்தின் IIIஆம் பிரிவில், “ஆண்டி / அண்டி” என்பதையும் “இ” ஆகிய விகுதியையுஞ் சேர்த்து, “அண்டி / ஆண்டி” என்பதை இம் மும் மொழிகளிலும் கூடுதலாக ஆராய்வாம்.

IVஆம் பிரிவில் “மாம்-அண்டி” என்பதை இரண்டாக வெட்டி. A உட்பிரிவில் ‘மாய், மாய்-உம் > மாயம் > மாய்’ எனக் காம மயக்கத்தினால் (sexual intoxication, as a result of காமப்புணர்ச்சி) தான் தன் மனைவியின் தந்தையை “மாய்மான்” > “மாமன்” என்றும், அவளின் அண்ணன் தம்பிமாரை “மைத்துந்-அர்”, “மைச்சு-ஆன்” > “மைச்சான்” (செ. அ பக்கம் 3367). “மைச்சன்-அன்”, “மைத்துனன்” என்றும், அவளின் அக்கா-தங்கைமாரை “மைச்சாள், மைச்சனி” என்றும், அவளின் தாயை “மாய்-உம்-இல்” > மாய்மி > “மாயி” என்றும் தாழ்த்தர் அழைத்தனர் என்பதை விளக்குவோம். செ. அகராதியின் 3164-3165 பக்கங்கள் “மாய், மாயா, மாயம்” போன்றவற்றால் வழிந்து ஓடுகின்றன. இவை நடுவண் முக்கியமான வற்றை அவதானியுமின் :- “love-sickness, illusion, lasciviousness”. ஒப்பிடுக கவித்தொகை 90 : 1 “கண்டேன் நின் மாயம் களவு ஆதல்”. தொல் தாழ்த்தில் இந்த “மாய் / மை”, “மாழ்” ஆகத்தான் இருந்த தென செ. அ. பக். 3181 இல் தோன்றுஞ் சில சொற்கள் காட்ட வல்லன :-

- (a) மாழ்கு = to be bewildered, especially by drink or sexual intoxication, மயங்கு.
 (b) “மாழா” = to be fascinated, confused, bewildered. ஆனதினால் “மாழ் > மாய்”; “மாய்-உம்-ஆன்” > மாமா, ௨௦௦; மாமன்.

இங்ஙனம் “முருகண்டி”யை மட்டுமன்றி, ஆனால் யாம் போகும் வழியில் காணும் எல்லா “-அண்டி”ப்பதங்களையும் முழுதாக ஆராய்வது எம் மரபாகுமன்றே! மேற் கூறிய “மாய் / மை” பதங்கள் தமிழிலும் ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் வருகின்றன என எம் தாவிதகாரத்தின் IIஆம் பாகத்தின் 6ஆம் அதிகாரத்தின் 71-85 பக்கங்களில் தெளிவாயும் விரிவாயும் காட்டினோம்.

B உட்பிரிவில், தெலுங்கு “அண்டி”யும் சிங்கள “அண்டி”யும் ஒன்றே என்பதை வற்புறுத்துவோம். இதற்கு “கொட்டி-அண்டி” ஒருதாரணம்:

Vஆம் பிரிவில் இந்த “கொட்டி / குட்டி” என்னும் வினையடியை ஆராய்வோம், இது “சீனாவத்திலும்”, தெலுங்கிலும் ஏராளமாகக் காணப்படுதலினால். சிங்களத்தில் “o > e, o > e, i > e” என்னும் திரிபினால் வரும் “கெட்டி” பதங்களையும், “கொட்டி” பதங்களைப் படித்த பின், படிப்போம்.

VIஆம் பிரிவில், தெலுங்கில் வரும் வேறு “-அண்டி”ப்பதங்களின் ஐந்தைப் பூரணமாக ஆராய்வோம். தருணம் ஏற்படும்பொழுது தெலுங்குப் பதங்களுக்கு அண்மையான சிங்களப் பதங்களைக் காண பிப்போம். எம் நோக்கம் “சிங்களம், அன்றேல் சீனாவம், உண்மையாக ஓராரிய மொழியன்று, 20 தாழ்த்த மொழிகளில் ஒன்றே” என்பதை ஒல்லும் வகையான், பல்லாயிரம் உதாரணங்களினால், நிரூபிப்பதாவதின். ஆரிய பதங்கள் காலகதியில் இந்த இருபது மொழிகளுள்ளும், தமிழ் மொழியினுள்ளுங் கூட, புருந்தன: ஆனால், சிங்களம் உட்பட, இவை அனைத்தும் தாழ்த்தமொழிகளே. “சீனாவம்” > “சிங்களம்”.

இப்போது 3ஆம் அதிகாரத்திற்கு வருவோம்: “முருகு + அண்டி”. “உரு”-சொற்களிலிருந்தோ “முருகு” உண்டாயிற்று? இதை முதல் முதல் ஈங்கண் ஆராய்வோம். இரண்டுக்கும் முக்கிய பொருள் ஒன்றே: “வடிவு”, “form”. இதை விளக்க, தாவிது மன்னவின் சங்கீதம், 44 : 3-6 வசனங்களை மும்மொழிகளில் (இலத்தீன், ஆங்கிலம், தமிழ்) தருவோம், “முருகு” “உருவடிவில் உந்நதர்” என்பதை எண்பிப் பதற்கு. இதுவே 1ஆம் உட்பிரிவாகும். 2ஆம் உட்பிரிவில், தாழ்த்த தினின்று தான் பெற்ற சொற்களை ஸம்ஸ்கிருதம் ஏராளமாய் உபயோகிப்பதுடன் இவற்றின் கருத்து மாற்றங்களையும் தெளிவாகவும் திகதிகளைக் கொடுத்தும் காட்டிவருவதினால், தாழ்த்த மொழியாராய்ச்சிக்கு ஆரியமே இன்றியமையாத உறுதுணையாகும் எனக் கூறுவோம். இக் கூற்றிற்கு 3ஆம் உட்பிரிவில் யாம் அளிக்கும் உதாரணங்கள் ஆவன :-

“(உ-)ருச், ருக்(ம), ருக்மின், ருச்-ஆ, ருச்சு, ருசீ, ருசித, ருசிர, ருசிரா, rucishya, rucya, ருக்மிணி, உருபசம், உருப்பியம் (> English rupee, ரூபாய்), உருபம், உருபி, ruupikari” போன்றவை. 4ஆம் உட்பிரிவில், “உரு” > “முரு(கு)”- என்னும் மாற்றத்துக்கு ஒப்பணயாக ஏதொன்றையும் கூறலாமோ என எம்மையே யாம்

வினவுவோம். ஆங்கிலத்தில் an-e'e > a nick என மாற்றிறே. தமிழில் “ஆழ்” > “த்-ஆழ்” > “தாழ்”. அங்ஙனமோ “உரு” > ம் + உரு > “முரு”? 5ஆம் உட்பிரிவில் “முருகு” என்பதின் பொருள் முழுவதையும் ஆராய்வாம். 6ஆம் உட்பிரிவில் “முருகு”-இன் பல்வேறு இனிய குணங்களைக் காட்டுவோம் :-

- (a) sweet to the eye in form = வடிவான, அழகிய, எழிலிய, எழினிபோன்ற;
- (b) sweet to the smell, fragrant = “கமழும்” : இதற்கு இலக்கிய சான்றுகள் உள.
- (c) sweet to the taste, like honey = “தேன்” : இதற்கு இலக்கிய சான்றொன்று.
- (d) soft to the touch, tender, delicate, easily crumpled up : முருங்கு = கசங்கு,
- (e) soft to the touch, tender, delicate, easily breaking up, முருந்து = குருந்து, as at அகநானூறு 62 : 1, tender sprout, fresh bud. அங்ஙனமே “முருகும்” ! ஆனதினால் இவரே “குழந்தை, குழ்-உம்-ஆர்-அன்” (> குமாரன்) : இதுவே

7ஆம் உட்பிரிவின் ஆராய்ச்சி. இதற்கு “Casabianca” ; “beautiful and bright child-like Form” ஒரு சிறந்த செய்யுள்— உதாரணமன்றோ ! “குழந்தை” யேசுவும் குமாரனே ! அதேகுமாரனோ ? வேறொன்றோ ?

8ஆம் உட்பிரிவில், முன்னியம்பியதைச் சுருக்கிச் சாற்றியபின், “ஓம்” = “being” > “God” என்பதற்கு வருவோம். 9ஆம் உட்பிரிவில் கடவுளின் பெயர்களை ஆராய்கின்றனம் :

1. இந்தோ-ஐரோப்பியத்தில், asu”, (“is”), “asura”; “ahura (Mazdaah)”;
2. செமித்தியத்தில் (எபிரேயத்தில் என்க), 'eh'e'ye'h 'asher 'eh'e'ye'h = I am who am.
3. தாமீழ்த்தில் “ஓம்” = “உம்” = “உந்” = “be” > “Being” i. e. God :

11ஆம் உட்பிரிவில், தாமீழ்த் “தீ” (= நெருப்பு, ஒளி) இனின்று உற்பத்தியான வடமொழி “div / deev” பதங்களும், இலத்தீன் “deus, dius, divum”, ஆங்கில “day” கூட, “ஓனியை” குறிப்பதனால், இவற்றில் அநேகபதங்கள் கடவுளையுங் குறித்தனவே எனக் காட்டுவோம். அதேபோல் தாமீழ் “எல் / இல்” = ஒளி, ஞாயிறு > ஒளிரும் கடவுள் என அநேக செமித்திய மொழிகளில் பொருள்பெற்றதை எண்பிப்போம். முருகு = அழகு ; ஆயினும் இவ் எழிலிற்கு அடிப்படை ஒளியே. 4ஆம் அதிகாரத்தின்கண் முற்கூறிய அனைத்தையுஞ் சுருக்கி, “ஓம் ! முருகா !” என இவரை அழைப்போம்.

இத்துடன் இக்கட்டுரை முற்றும்.

“ஈழத்தியாமனைவரும் ஓரன்ன ஓரினத்த தாமீழரே”!

“All of us, Ceylonese, are kith and kin: Taamiilzhar.”

“ஐஓ ஐஓஓ” IV.

முகவுரை.

1974-1-10இல் இரவு 9-30 மணியளவில் எம் உடன் - ஆசிரியரும் சமூகசேவையாளருமான ஸிக்மரிங்கென் என்பவரும் இன்னும் தமிழர் எண்மரும் அனவசியமாகத் தாக்கப்பட்டுக் கொலையுண்டதை அந்நாட்களில் யாழ்நகரிற் கொண்டாடப்பட்ட தமிழ்மொழி ஆராய்ச்சி மஹாநாட்டிற் பங்குபற்றியவர் மூலமாக முழு உலகமுமே அறியும். ஆயினும் யார் இத்தீங்கை இழைத்தவரெனத் திட்டவட்டமாய்க் கூறுதல் அரிதிலும் அரிதே! ஏனெனில், இத்தீமைக்கும், 1956ஆம் ஆண்டு முதல் இந்நாட்டைப்பிரித்தமைக்கும், இனத்துவேஷத்திற்கும், படிப்படியாகத் தமிழர் இப் பொதுநாட்டில் வாழும் தம் சகோதர சிங்களவர்களின் அநேக முயற்சிகளினாலும், விசேஷமாய்த் தரப்படுத்தலினாலும், தம் உரிமைகள் யாவற்றையும் இழப்பதற்கும் மூலகாரணம் “அ(ப்)பே ஆண்டுவு” அன்று, “மஹாவ்ஸ” என அழைக்கப்படும் பொய்க் கட்டுக்கதைக் காப்பியமே. 33 மொழிகளைக் கற்று, லண்டனிலும் (1950) யாழ்நகரிலும் (1936 - '47, '53 - '67) பல்லாண்டுகாலமாகப் பேராசிரியராயுமிருந்து இளைப்பாறியபின், இறந்த பத்தாண்டுகளாகத் தம் பெயர்பெற்ற தமிழ்ச் சிங்களச் சொற்பிறப்பு - ஒப்பியல் இலக்கண அகராதியை” இயற்றி வரும் வண. ஹ. சி. தாவீதடிகளின் பழுத்த கொள்கையின்படி, யாம் இத்தீவாகிய ஈழத்தின்கண் முதன் முதல்தோன்றியது தமிழராகவுமன்று, சிங்களவர்களாகவுமன்று, ஆனால் தாமீழராகவே! அதுவும், விஜயன் காலமாகிய கி. மு. 543ஆம் ஆண்டிலன்று, ஆனால் 1,800ஆம் ஆண்டளவில், கிறீஸ்துவுக்குமுன். இக்கூற்றை நீயிர் முழுதாக அங்கீகரிப்பதற்கு இவ் அடிகளார் இயற்றிவரும் நூல்களை வாங்கிப் படித்தல் வேண்டும். ஆயினும், சுருங்க இயம்பின், ஆதிச் சிங்களமாகிய “எஸுவ” மொழியிலும், விசேடத் தமிழ்மொழி யாகிய ஈழத்தமிழிலும் தோன்றும் அநேக சொற்கள் இந்திய தமிழின் கண் தோன்றாமல், “தெலுங்கு, துளு, கன்னடம், கட்பா, பர்ஜி, கூயி, குவி” போன்ற “வேறு தாமீழ் மொழிகளிலேயே காணப்படுகின்றன” என்றே யாம் சாற்றவேண்டும்.

இக் கூற்றை ஒருதாரணத்தால் நிரூபிக்கமுன், தமிழ் எழுத்துக்களில் ஓரவசிய சீர்திருத்தலை ஏற்படுத்தப்போகின்றனம் யாம். ஆங்கில “p, b, v” எழுத்துக்களை உற்று நோக்குமின் : அவை இனத்தவை. அங்ஙனமே ஆங்கிலத்திலுமட்டுமன்றி, தமிழிலும் இங்ஙனமே, ஆங்கிலந்தோன்ற 2,400 ஆண்டுகளின் முன்பே. அக்காலத்தில் தாமீழ “வல்” என்னும் தொற்சொல் சமஸ்கிருத “bala” என அம் மொழியினரால் மாற்றப்பட்டு, “balaatkaara” எனவும் கையாளப்பட்டது. இதை இனிது தாவீது—தமிழகராதி, I, “லீலா,” (பக்கங்கள் 80 — 82 இல்) விளக்கிற்று. 81 ஆம் பக்கத்திலிருந்து இதைத் தருகின்றனம் : தெலுங்கின்கண் “வ், v” என்பது “b” என்பதுடன் மாறிவருவதலான், “வ்” தான் தெலுங்கு — கன்னடத்தில் முதன் முதல் உபயோகிக்கப் பெற்றது. தாமீழ “வல்” (strong) இந்தோ — ஐரோப்பிய இலத்தீன் மொழியில் “val - eo, -es, -et,” val - emus, - etis, - ent”, அஃதாவது “வல்” எனவே வருவதை அவதானிக்குக : பொருளும் அதுவே — “be strong, valid, be healthy”. அதே பக்கங்கள் 81 — 82 இல் இத் தாமீழ “வல்” எத்துணை மொழிகளில் தோன்றுவதெனக் கண்டு, தமிழின் தொற்சிறப்பை உணர்மின். மொழிகள் அனைவரும் மங்கையர்களே : கி. மு. 4,000 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி இம் மங்கையர்க்கு அரசிபோன்றவள் தாமீழமே. இதனாற்றான் தாவீதகராதி IV இன் பெயர் “மங்கையர்க்கரசி” என்பதே. மேலும், சமஸ்கிருத மொழி, தான் திருடின பதங்களை மாற்றியமைத்து, இவற்றை தாமீழத்தின் 20 புதல்விகளாகிய தமிழ், மலையாளம், கன்னடம், துளு, தெலுங்கு, எளு (= சிங்களம்) எனவரும் ஏனைய மொழிகளுக்கும் வழங்கும். “பால்” வடமொழியில் இல்லை : பால் அருந்துங் குழந்தையை தாமீழம் பாலன் என அழைக்க, வட மொழி அவனை “baala” எனத் தானும் அழைத்ததே. பின்றை, அது (எமக்கு) Baalakrishn²a, Baala-naatan, Baaleend(i)ra, Gun²abaalan போன்ற பெயர்களைத் தமிழுக்கும் வழங்கிற்று. இவற்றைத் தமிழில் எங்ஙனம் வரைவது? இவற்றின்கண் “b” என்பது “p” யின் திரிபே : ஆனதினால் “பா²லநாதன், பா²லேந்திரன், பா²லகிருஷ்ணன், குண பா²லன்” என வரையலாம். அங்ஙனமே “balaat” என்பதை “ப²லாத்” என அமைத்தல் நன்றாகும். மேலும் நோக்குமின் : “b” இப் பதத்தில் “வ்” (வல்) இலிருந்தே உற்பத்தியானது; ஆனால் இது “ப்” ஆக மாறி, “பலம்” (= strength), பலராமன், பலவத்து 2 (= வலிமையுள்ளது), பலவத்தப் புணர்ச்சி (= rape), பலவந்தம், பலவந்தன், பலவான், பலவீனம், பலற்காரம், பலன் 2 (வலிமை), பலாட்டிகம், பலாட்டிகன், பலாட்டியம், பலாத்தாரம், பலாபலம்¹, from “bala + abala” (= வலிமையும் மெலிமையும்) என்பவற்றையும்; பெலம், பெல (= become strong), பெலவந்தம், பெலன், பெலவந்தப் புணர்ச்சி = [பலவந்தப் புணர்ச்சி] (யாழ் நகர் அகராதி), பெலவந்தஞ் செய் (யாழ்நகர் அகராதி) என்பவற்றையும் எமக்கு வழங்கிற்று. சென்னை அகராதியின் 2885 ஆம்

பக்கத்தில் இங்ஙனம் “யாழ். அக.” என இருதரம் இச்சொற்களின் பின் வரையப்பட்டதை உற்று நோக்குக. அங்ஙனமே ஈழத்தமிழர் “ஜயம்” (= வெற்றி) என்ற வடமொழிப்பதத்தை “ஜெயம்” என்றே உச்சரிப்பர்.

தாமீழ மொழிகள் சிலவற்றில் “எ, ஏ” தோன்றுழி, ஏனையவற்றில் “இ, ஈ” தோன்றும். இதை மொழிவல்லுநர் “i / e,” “ii / ee” “alternance” என அழைப்பர். தமிழின் தங்கையே “எளு” அன்றேல் “எளுவம்” (= Old Sinhala, தொற்சிங்களம்). ஆனதினால் தமிழ் “எ” இதில் “இ” எனவும், தமிழ் “இ” இதில் “எ” எனவும் மாறுபட்டே அநேகமாய் வரும். இதின் நிமித்தம் “அ” “(u)” என்பது தமிழில் “எ” “(u)” ஆகும் வண்ணம், “kathaa” (= கதை) எனும் வடசொல் எளுவத்தில் “இ” பெற்று, “kiya, கிய = கிய” என்றே தோன்றும். ஒப்பிடுக (கார்ட்டெரின் சிங். அக. பக். 172) “கிஹைலா கியநவா” = to say, tell; “கிஹைலா, கிஹைலா” = சொன்னான், கதைத்தான். இவற்றில் “க” என்பது “கி” ஆகியது “ஈழ” மரபு; அங்ஙனமே ஈழத்தமிழிலும் “ப” என்பது “பெ” ஆகியதைச் சற்று முன்னுங் கண்ணுற்றனமே. ஆனால் எங்ஙனம் இந்த “ய் / வ்” என்பவை இப்பதங்களிற் புகுந்தன? “கி - ய் - உவா, கி - வ் - உவா” என வருகின்றனவே. என்ன சங்கதி? சிங்களவர் தம்மை “ஆரியர்” எனவும் எம்மைத் “திராவிடர்” எனவும் ஈழமக்களைப் பிரித்தும், எம்மைப்புகழ்ந்து மகிமைப்படுத்தியோ, நிந்தித்தோ வருகின்றனர். பாருங்கள்; அதே அகராதியின் 304 ஆம் பக்கத்தில் இது தோன்றும் :- “உஹை (= த்ரவிட)”—[எழுத்துகளும் மிக அண்மையிற்றானே; ஹ = வி; ஹ = ட; “ர” என்பதின் இறுதியான “/” என்பதைத்தான் சிங்களவர் தம் “உ” போன்றவற்றுடன் சேர்த்து, “உ” என்பதை அமைத்தனர்]; = “Tamil², உஹை; outcast, ஹைஹை” = “சண்டாளன்”.

[“கியுவா” என்ற சிங்களப் பதத்தை, “க்” + “இயுவா” எனப் பிரித்து, “க்” மட்டும் ஆரியமெனவும், “இயுவா” முழுதும் தாமீழ மெனவும் காட்டுகின்றோம். இங்ஙனமே மிகவாய்ச் சிங்களச் சொற்களென்க.]

ஆயினும் இவர்கள் எம்மை இங்ஙனம் போற்றி, தம்மை “ஆரியர்” என நிந்திக்க தேவையில்லை. ஏனெனில், இப்பதத்தில், “க்” மட்டும் ஆரியம்; மிகுதி செந்தாமீழமே. “இ” என்பதின் உற்பத்தியைக் கூறிவிட்டனம். ய்/வ் என்பவை தாமீழபுணர்ச்சிமெய்களே! உதாரணமாக : கோ - இல்” > “கோயில், கோவில்”. இப்பதங்களில் “ய்” ஒருமுறையும், “வ்” இரு முறையும் புணர்ச்சி மெய்யாக வருவதை நோக்குமின். எங்கே இரண்டாம் முறையில? “u-v-aa” என்பதிற்குள். இதில் “u” = “உம், உந்” (= to be); “aa” = “ஆ” = to become = ஆகு. “இயுவா, இயுவா” முழுதும் தாமீழமே!

இக் கூற்றை முழுதாக (சிங்களத்தில் “இ. முளு”) விளங்க நீயிர் விரும்பின், தாவீதகராதி, II ஆம் பாகம், மைந்தனின், பக்கங்கள் 2 - 3 ஆகியவற்றைக் கவனமாகப்படித்து வம்மின் (from வாருமின்).

இதிறுனே வரும் “வார் - உம் - இன்” என்பதிலும் இந்த “உம்” (=be) தோன்ற—உம். சில பேர்வழிகள் தமிழிலினின்று தெலுங்கு தாரந்தான்; ஆனால் சிங்களம் இன்னும் கூடியதாரம் என்கின்றனர். ஆனால் தாமிழ “vaar, வார்” தமிழில் “வா, வந்தேன்” ஆகவும், தெலுங்கில் “ரா” (=come!). பன்மையில் “ரண்டி”; “ரம்மு” (=வா, வாரும்) ஆகவும், சிங்களத்தில் වරෙන් (வரெந்) = “வார் (வாரும்) + என்” ஆகவும் வருமே: அளந்து பார்த்தால், சிங்களமே தமிழிற்குக் கூடுதலாய் அண்மையானது, தெலுங்கிலும் பார்க்க! சிங்கள அகராதிகளில் 15 ‘වු’ (=முழு-) சொற்கள் தோன்றும்: இவற்றைப் பார்க்கப்பார்க்க, இந்த ‘වු’ சிங்கள ‘ඉ’ என்பதினின்றி உற்பத்தியானதென சிங்களவர் சாதிப்பது உண்மையன்று; இது தமிழ் ‘மு’ என்பதின் மாற்றுவேடமே என்ற ஐயம் எழும்.

யாம் மட்டும் ‘வ’, ‘ப’ (=b) ஆகிய இரண்டும் “போவி-எழுத்துகள்” (=alternants) என இயம்பின், சிலர் ஐயமுறக்கூடும். ஆனதினால் T. Burrow, M. B. Emeneau ஆகிய பேராசிரியர், 1966 இல், இயற்றிய “திராவிட சொற்பிறப்பு அகராதி”யின் 372 பக்கத்தின் 4449 ஆம் இலக்கத்தை உற்று நோக்குவாம்:-

தமிழ், மலையாளம்: “வில்” = bow; villan, “வில்லன்” = archer.

Ka. (=கன்னடம்): “பில்” (bil), “பில்லு” (billu) = (தமிழ்) வில்.

Kod². (=கொடகு, குடகு, Cuurgi or Kuurgi): “பில்லி” (billi) = வில்லி.

Tu. (=துளு, மங்களுரைச்சுற்றிவர): “பில்லு”, billu = வில்லு (தமிழ்).

Br. (=பிராஹுயீ, பலுக்கிஸ்தான் - பேர்வியா எல்லையில்) = “பில்”, bil.

To. (Toda, துதம், நீலகிரியில்): “பில்” “pis” = (தமிழ்) வில்.

ஏனைய தாமிழ மொழிகளில் “வி” மட்டுமே தோன்றும். இதனால் “வில்” என்பதே தொல்உருவம். பிற்பாடு, “பில்” (bil) எனவும் “பில்” (pis) எனவும் இது மாறிற்று என்பது வெளிப்படையாகுமன்றே! இப்பொழுது எமது எளுவத்தில் (=Sinh.) இஃதென்னவாயிற்றென ஆராய்வாம். Rev. Charles Carter, Sinh. - Engl. Dict. 1924, பக். 451, “බිලා, பில்லா” (=ஆதியிலே, “வில்லான்” =வில்லவன்) = “Bhil tribesman near Haiderabad Dekkan; kidnapper, bogy to frighten children”. துப்பறியும் வல்லுநர் ஒரு சிறந்த சாடை, உளவு (=clue), துப்பிவிருந்து யார் கொலை செய்தவனெனக் கண்டு பிடிக்கும் வண்ணம், எமது உடன்பிறந்த எளுவர் எங்கே முதற் குடியேறி, தாமிழராய் ஈழத்துக்கு இறங்கினர் என்பதை யாம் இதின்னிறே சுலபமாகக் கண்டுபிடிக்கலாமன்றே!

1 ஆம் அதிகாரம்.

உம், உவ், உவா, ඉ, ඉ: உந்து, உந்.

சென்னைத்தமிழ்கராதி, பக். 429, “உம்” = 1. எண்ணும்மை; 2. எதிர்மறையும்மை; 3. சிறப்பும்மை; 4. ஐயவும்மை; 5. எச்சவும்மை; 6. முற்றும்மை; 7. தெரிநிலையும்மை; 8. ஆக்கவும்மை; 9. பலர்பாலுக்கன்று, ஏனையவற்றுக்குப்படர்க்கை நிகழ்கால, எதிர் கால முற்று விசுதி. இதுவே முக்கியமானது: இதிலிருந்தே முதற் கூறப்பெற்ற எட்டும் கால கதியிற் பிறந்து வெவ்வேறு திசைகளாகப் பரவின. இதுவே தாமிழ “ஓம்” = “Be, Being”, “ஓந். ஓன்” (=Existing One = God); “ஊம்”, “ஊ” அக இருந்து, இந்தோ - ஐரோப்பியத்திற்குப் பற்பலபதங்களை வழங்கிற்று. உதாரணமாக. கிரேக்கமொழியில் “ons, ontos” (=being). இது இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகள் நடுவண் தோன்றும் மாற்றமைத்தலின்படி (alternance; o/e). இலத்தீனில் “ens, entes” > “entis” (=“being”), “ense”, > “esse” (=being, to be) இவ் “எ” குறுகின், “இ” ஆகிவிடும்: அங்ஙனமே ஆங்கில “is”, ஜேர்மன் “ist” (உச்சரிப்பு: “isht”) பிறந்தன. இவை இலத்தீனில் “est” எனவும். சமஸ்கிருதத்தில், “asti, அஸ்தி” எனவும் வரும்; ஏனெனில், இக்கடைசி மொழிக்கு “அகன்ற வாய்”. ஏனைய இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகளின் “எ, ஓ”க்கள் இதில் “அ” ஆகவும், அவற்றின் “ஏ, ஒ”க்கள் இதில் “ஆ” ஆகவும் தோன்றும். இனித் தமிழ்மொழிக்கு வருவோமாக:- தாவீதகராதி, II (மைந்தன்) பக். 3இன் முதலிரண்டுவரிகளில் நீயிர் காண்பது என்ன? தொல்காப்பியம், சொல். 292 இன்கண்:- “உம் உந்து ஆகும் இடனும் ஆர் உண்டே.” செ. அ. பக். 418இல், இதைத் “தொல். சொல். 294” என வேறிலக்கம் போட்டபோதிலும், அதின் விளக்கமும் எம் சேனாவரையருரையும் ஒன்றே; இருவரும் கொடுக்கும் மேற்கோளும் ஒன்றே: புறநானூறு, 395 : 11

“நீர்க்கோழிக் கூய்ப்பெயர்க்க—உந்து”: ஒப்பிடுக 395 : 15

“அகல் அள்ளற் புள்ளிரீஇ — உந்து.” மேலும், 400 : 14

“நார் அரி நறவினாண் மகிழ் தூங்க—உந்து”.

அங்ஙனமே அதே நூலின்கண் 24 : 3 “பாய்—உந்து” (இப்போது “பாய்ந்து” ஆகக் குறிகிறது); 6 “தூங்க—உந்து”; 9 “தரு—உந்து”; (அன்றேல்) “தழு—உந்து”; 16 “பாய்—உந்து” புறநா. 137 : 6, 8 (முறையே) “ஓலிக்குந்து”, “பூக்குந்து”; 339 : 3 பறிக்குந்து:

5 உகளுந்து; 8 “குறு உந்து”; 343: 2 “மறுக்குந்து”; 4 “உறுந்து”; 6 “சேர்க்குந்து”; 352: 2 “கறக்குந்து”; 4 “பறிக்குந்து”; 380: 6 “ஆகுந்து”; 8 — “தூந்து”; 384: 7 “உறைக்குந்து”; 9 “வைகுந்து”; 386: 15 “நிலைக்குந்து”; 17 “ஒலிக்குந்து”; 395: 8 “ஆருந்து”; 396: 1 “வழங்குந்து”; 2 “பூக்குந்து”; 4 “ஓப்புந்து”; 6 “இரியுந்து”; 9 “தாங்குந்து”. எல்லாமாக 29 தரம் இந்நூலில் மட்டும் “உந்து” தோன்றுகின்றதே.

இந்நூலில் “ஓம் முருகா” என்பதின் முழு அடிப்படை விளக்கத்தை உமக்குத்தருவதற்காக, இப்போது “ஓம்” என்பதிலிருந்து காலகதியில் ஒடுங்கிக் குறுகிய “உம்”, “உந்”, “உந்து” என்பனவற்றை ஆராய்கின்றோம். அத்துடன் தமிழ், துளு, எளு (= சிங்களம்), தெலுங்கு போன்ற தாமிழ்மொழிகளில் இப்பதங்கள் சால, ஏராளமாய்க் காணப்படுமென வற்புறுத்துகின்றோம்.

இதைக்குறித்து K. N. சிவராஜபிள்ளை இயற்றிய இந்நூலின் கண் ஆராயுமின்: “உந்தும் இதின் விந்யோகமும்” (“புறநானூற்றின் கண்”), 1929, பக்கங்கள் 21 — 26; விசேடமாய் 22 ஆம் பக்கத்தைப் படித்து இன்புறுமின். இவ் “உந்து” வழங்கிய காலத்தின் கண்ணே தாமிழம் (தன் ஆநந்த “மொழி நடனத்தின் பின்”) தமிழ், மலையாளம், கன்னடம், துளு, எளு (= தொல்சிங்களம்), தெலுங்குபோன்ற 20 மொழிகளாய்ச் சற்று மாறிற்று ஏனெனில், தமிழிலக்கணத்தின் முதல் யுகம் இதுவே. “உந்து” காணப்படும் இலக்கியங்களை ஆராயின், இது அநேகமாய் முற்று வினையாகவே தோன்றும்: ஆனால் இப்போழ்தோ “பாய்ந்து” (உந்து < ந்து) போன்றவை வினையெச்சங்களே. ஆனதினால் அக்காலத் தொடுக்கத்தில் “உந்து” = “உம்” = “உந்” ஆயிருந்தது. இவ் “உந்” மேற்கூறப்பட்ட “மைந்தனின்” 3 ஆம் பக்கத்தில் தெளிவாகவும் விரிவாகவும் காட்சியளித்தபோதிலும், தமிழிலக்கியங்களில் வரும் “உந்” அனைத்தையும் எண்பித்ததன்று. மேலும் சிலவற்றை ஈங்கண் யாம் தருதும்: — மலைபடுகடாம், 73 “இகழ்—உந்—அர்”; 482 “இகழநர்”; 476 “காண்—உந்—அர்”
302 “கொழ்—உந்—அர்”
73 “புகழ்—உந்—அர்”

இதே “உந்” தான் வேறநேக தாமிழ் மொழிகளின் கண் “உநு, உந், உந்ந, உந்நா” என வருவது. இவற்றில் மும்மொழிகளை இப்போழ்து ஆராய்வாம்: — 1. தெலுங்கு. Arden’s Telugu Grammar, p. 99: “கொட்ட — ut — un-naanu” = striking am I, Progressive Present Tense; பக். 100 “கொட்ட — ud — unu; கொட்ட — உநு” = I

strike, struck, will strike; altogether Timeless like the aorist in the earliest Indo-European time or age: so Indefinite Tense. மேலும், இதே “கொட்டு” “நான், நீ, அவன், அவள், அது” என்பனவற்றுடன் புணரும், ஆனால் ஒருமையில் மட்டுமே. இங்ஙனமே “வச்ச — உநு” என்பதும். இதின் பொருள் “வரும்” என்பதே. ஆனதினால் தமிழ் “வர், வார்-” > தெலுங்கு “வர்ச்” > “வச்ச” ; (தமிழ்) “உம்/உந்” = (தெ.) “உநு”. ஆயினும் தெலுங்கிலும் உண்மையாகவே “உந்” தான்: the final “u” in Telugu “un-u”, “um-u” is a mere euphonic glide ஏனெனில், தெலுங்கில் “உநி (க்) கி” = (noun) the existing, existence, being; “உந் = (adj.) “existing” > “true”, just like Sanskrit “sat”: ஒப்பிடுக அஸ்தி (“it is”). Telugu “unn-adi (உந்ந — அதி)” = தமிழ் “உள்ள — அது” = what is true. ஒப்பிடுக Galetti: Telugu Dictionary, பக்கம் 375.

தமிழில் “t, d” என்னும் ஒலிகளை தெலுங்கில்போல், வேறுபடுத்தல் சுலபமன்று: ஆனதினால் அவற்றையும், நூலின் பெயர், நூலாசிரியரின் பெயர், இவை போன்றவற்றையும், யாம் மேற்கோளாக உபயோகிக்கும் நூல்களில் தோன்றும் வண்ணம், ஆங்கிலத்திலேயே தரவேண்டியதாயிற்று. ஆங்கிலம் அறியாதோர் இச்சிறுபகுதிகளை ஏனையோரிடமிருந்து வினவி அறியத் தெண்டித்தால் நன்றாகும்.

2. இப்போது “தேன் — உங்கு” என முன் அழைக்கப்பட்ட தெளிவான தேன் ஒழுகும் மொழியின் சகோதரியை ஆராய்வாம். இவளின் முந்திய பெயர் “எழு” > “எளு”; ஏனெனில், “ஈழம்” என்பதின் திரிபே, according to the “i/e” alternance above-mentioned. Carter, Sinh. Dict. பக்கம் 109: “ඉන්දු, “உந்நா”, = was, existed, was present.” இதை “ஆரிய” சிங்களவர் எங்ஙனம் விளக்குவரோ யாம் அறியோம். இம்மொழி வாழ்ந்ததும், வழங்கியதும், படுத்ததும், உறங்கியதும் தாமிழ்த் தாயின் மடியிலேயே!

3. “துளு”. இதுகாறும் யாம் மகிழ்ச்சியுடன் ஆராய்ந்தோம்: இப்போழ்தோ பரவசமாகின்றோம்: (Fabricius, p. 664) = “ecstasy, transport of joy”. இதற்கு நியாயம் இம்மொழியின்கண் காணப்படும் “un, உந்” என்பதின் ஏராளந்தான். இவற்றை குதாகல ஆனந்தத்துடன் நோக்குமின்; துள்ளிப்பாய் - உம் - இன் :-

[இப்பகுதி எம் குழுவில் துளுமொழியை நன்கு படித்தவரால் எழுதப்பட்டது. இவருக்குத் துளு “உந், உநி” என்னும் ஒலிகளை உச்சரிப்பதும் கேட்பதும் ஆனந்தமாகும். அங்ஙனம் நீங்களும் மகிழ்ச்சி உறுமின்.]

இவரில் துளு மொழிப்பற்றுதலுடன் வேறொரு குணமுமுண்டு : தொற்றுவியாதி எனக் கூறலாம் இதை. அஃதாவது “கொட்டீ-உந்-உந்நாடு, கொட்டீ-உநு” என்ற தெலுங்குப் பதங்களைக் கண்டதும், “உந், உநு” தான் முக்கியமான விஷயமாக இருந்தபோதிலும், “கொட்டீ” என்பதையும் ஆராயத் தொடங்குகின்றனர்.

(அ) முன்னமே வந்த “கொட்”, “கொட்டு” என்பதை முதலெட்டுப் போம்: B. E. 1717 (தமிழ்) “கொட்டு” = beat, clap, strike, pound (as paddy). (மலையாளம்) “கொட்டுக”; (தெலுங்கு) “கொட்டு”; (பர்ஜி) “கொட்டீ”; (கட்டிப்பா) “கொட்”, (கோண்டு, கோண்ட), [தெக்கான் அன்றேல் தகஷிண பிரதேசத்தின் ஹைடெராபாட் (Haideraabaad) என்னும் நகரின் சற்று வடக்கே வழங்கும் மொழி இது] “kohkaanaa”, “qot²t²” (=ட்டீ) - aanaa”; (குருக், அன்றேல் ஓராஓன்) [ஓரிஸ்ஸாவின் வடமேற்கின் மொழி] “khot²t²naa”, (மால்தோ) [மேற்கு வங்காள மொழி] “qot²e, qot²-ure” (=உநு, அடைதல்). இவற்றில் “உந்” என்பது ஒரு சொட்டுமின்று. இப்போது துளுவைப் பார்ப்போமாக : — “கொடப் - உந் - இ, கொட பாவ் - உந் - இ.

(ஆ) B. E. 1391. “குட்டு” = to cuff, strike with the knuckles on the head. வேறொன்றிலும் “-உந்” இல்லை; ஆயினும் துளுவில் மட்டும் “குட்டீ - உந் - இ, kut²t²uni” தோன்றும். இந்த “குட்டீ” தொல் தாமிழ்மே; ஏனெனில், இதிலிருந்து சமஸ்கிருதம் தன் “குட்டாயதி” என்னும் பதத்தை இரவலாகப் பெற்றது: இதின் பொருள் = to bruise, crush, pound, strike lightly, Turner.

(இ) B. E. 1408. “குண்டீ” = be lame, limp, halt, hop; a cripple. வேறொர் மொழியிலும் “-உந்” இன்று; ஆயினும் துளுவில் “குண்டீ - உநி”; “குண்டீ - ஆவ் - உநி”; “கொண்டீ - உநி”; “கொண்டீ - ஆவ் - உநி” என நான்கு வெவ்வேறு விதமாய் இப்பதம் வருவதைக் கண்டு இன்புறுமின். இவற்றில் வரும் “ஆவ்” = “ஆ, ஆவு, ஆகு”; தமிழ், கன்னடம், மலையாள மும் மொழிகளில்.

“B E” என்றால் T. Burrow, M. B. Emeneau எனும் இரு பேராசிரியர் 1961, 1966 ஆம் ஆண்டுகளில் இருதரம் வெளியிட்ட “Dravidian Etymological Dictionary” = “தாமிழ்ச் சொற்பிறப்பகராதி”, வடமொழி, தாமிழம், ஆங்கிலம் போன்றவற்றில் வல்லுநர்களாயிருந்த போழ்திலும், “ழ்” என்பதின் தொல்வன்மை

யையும் வழங்கப்பெற்ற “வள்ளன்மை! வண்மை”யையும் முழுதாக அறிந்திலர். பெரும்பான்மையாக இப்போதைய தாமிழ் மொழிகளில் தோன்றும் ‘ள், ட், ண்’ தொல் “ழ்” இலிருந்தே பிறந்ததென அறிந்திருந்தும் பூரணமாய் உணர்ந்திலர், தம் நூலில் உணர்ந்திலர். ஆனதின்றான் தம் 1408 ஆம் இலக்கத்தில் “குண்டீ” = “lame, cripple” என எழுதியிருந்தும், தம் 1594 ஆம் இலக்கத்தில் வரும் “கூழை” = “maimed” என்பதுடன் உள்ள மர்மத்தொடர்பைக்காட்டாது வாளாதிருந்தனர்.

இப்பொழுதுதான் விளங்கும் “இத்துளு நீபுணனின்” நவீன ஆராய்ச்சி முறை. “துளவும் எளுவும் (= சிங்களமும்) மிக அண்மையானவை. இதை யான் நிரூபிப்பேன்” என்பதே இவரின் ஆராய்ச்சியின் முக்கிய நோக்கமாகும். இதமட்டுமன்று. “எளு” ஆனது “தமிழ், கன்னடம், தெலுங்கு” ஆகிய மூத்த, தலைசிறந்த, முக்கிய தாமிழ் மும் மொழிக்கும் அண்மையாயிற்றே: இதைச் சிங்களவர்க்குக் காட்டுவேன். இதனால், “நாங்களும் நீங்களும் தொடக்கத்தில் ஒரே ஆட்கள்தானே” என எண்பிப்பதனால், இப்பொழுது வெறியாடும் இனத்துவேஷத்தைக் குறைப்பேன்” எனச் சூளுற்றுச் சபதஞ் செய்கின்றனர். மேலும், “தாமிழ்ச் சொற்பிறப்பகராதி” ஒன்றைத் திறமாய் இயற்றிய “Burrow, Emeneau” என்பவர்கள் “எளுமொழியை” மிகுதியான 19 தாமிழ் மொழிகளுடன் இணைக்காமல் விட்டது இவருக்கு வியப்பையும் துக்கத்தையும் வருவிக்க, இப்பெருங்குறையை நிவிர்த்திபண்ண ஊக்கமாய் முனைகின்றனர்.

(ஈ) B. E. 807. (தமிழ், கன்னடம், தெலுங்கு) “ஒட்டு” = to stick, glue on; a piece stuck or fastened on. (துளு) இதில் மட்டும் “ஒட்டீ - உநி.” துளு “உந்” என்பதில் மகழ்கின்றதே! “B. E.” என்பவர்களில் இன்னுமொரு பெரும் பிழையைக் காணலாம். 19 தாமிழ்மொழிகளைக் குறித்துப் பல்லாயிரத்தரம் மிக நுணுக்கமாயும் விரிவாயும் இயம்பிய இவர்கள் தலைசிறந்த தாமிழ் “எளுவத்தை” ஒருபொழுதும் குறிப்பிடவில்லை; இதின் விளைச்சியாகிய சிங்களத்தை 7 தரம் மட்டும், பக்கங்கள் 123, 984, 1383, 2665, 3449, 3260, 3787 இல், குறிப்பிட்டனர், அதுவும் பிழையான பிரிவில், ஆரிய மொழிகளின் இறுதியில் (பக்கம் 574 இல்), தாமிழ்மொழிகள் நடுவண் அன்று, (389-567 ஆம் பக்கங்கள்). “எளுவம்” (Sinh.) ஓராரியமொழி என்று இவர்கள் கருதினதினால் இதைக்காட்டத்தவறினர்: Carter, Sinh. Dict. p. 140 :- ஒட்டீ - உந்ந் - அ = crown, diadem; மன்னன் தலையில் ஒட்டப்பட்டது போன்றதே. இதின் பன்மை : ஒட்டீ - உந் - உ (= தெலுங்கின் இறுதி “உ”); ஒப்பிடுக “நேனு” = நான் (தமிழில்).

(உ) B. E. 804 “ஒடுங்கு” = to be restrained, reduced; cease. துளுவில் மட்டும்: “ஒடுங்க் - எல் - உந் - இ” = to cease.

(ஊ) B. E. 253 “அள” = mingle, talk together. துளுவில் மட்டும் வருவன:- “அள - வ் - உநி, அவ - ம் - உநி, அல - வ் - உநி, அல்லா - வ் - உநி, அல் - எஜ் - உநி, அல் - எஜ் - ஆவ் - உநி, அல் - எஜ்ஜ் - உநி.” இவ்வண்ணம் ஏழு விதமாய் “உந், உநி” இப்பதத்தில் வருவதைக் கண்ணுற்று மகிழ்வாதவன் யாவன்? ஏனெனில், எமக்கு பெரும் “Being, ஓம்” ஆகிய கடவுளையே “உந்” முதன்முதல் குறிக்கப்பிறந்த பேரின்பச்சொல்லாகத் தோன்று கின்றதே!

“உந்து, உந்” > “உந்நு, உந்நா; உத்து, உது; ந்து.” “உம் > உ”.

தாமீழ்த்தின் கடைசி நாட்களில் காட்சியளித்த “உந்து” தன் புதல்விமொழிகளில் வெவ்வேறு திரிபுகள் பெற்றதே!

(அ) மலையாளத்திலிது “உந்நு” ஆயிற்று. உ-ம்: “போயுந்நு”.

(ஆ) (சிங்கள) எளுவத்தில் “உந்ந்” ஆகி, “ஆ” (= ஆகு, become) என்னும் மற்ற வினையுடன் புணர்ந்து “උනුනු” [= இர்-உந்து-ஆன், -ஆள், -ஆர், அது, -அன] என வழங்கிற்று. இன்னும் வழங்கும்.

(இ) தமிழில், இது வினைமுற்றுகில், பல்காலம் நடு“ந்” விழ, “உது” என வரும். உ-ம்: “மாடு வருகுது, எடி”; “சுவாமி போகுது, எணை.” ஒப்பிடுக தாவீதசராதி II (மைந்தன்), பக்கம் 3.

(ஈ) மேலும், இது வினையெச்சமாகில், பெரும்பாலும் “உ” விழ, “ந்து” எனவரும்: “பாய்ந்து வந்த - ஆன்”, ஆனால் “வர் - உந்த் - இ”.

(உ) தமிழில் இருவினைகள் உள: தன் வினை, பிறவினை. இஃது “உண்டுபண்ணு, செய், தூண்டு” என்னும் பொருட்படவரும் இப் “பிறவினை” சாமாந்ய “தன்வினை”யைச் சற்று மாற்றும், - மெல்லினத்தை அதின் இனத்த வல்லினமாக. ஆகவே, “பிறரைக் கொண்டு செய்விக்கும் செயலையுணர்த்தும் இவ்வினையில்” (செ.அ. பக். 2720) தொல் “ந்” ஆனது “த்” ஆகிவிடும். அதனால் (செ.அ. 2934) “பொருந்து”, “por-untu” = agree, மனம் இசை வாதல். ஆனால் (செ.அ. 2933) “பொருத்து” = பொருந்தச் செய்தல்; Causative of “poruntu”: “poruttu”. அங்ஙனமே “வருந்து, var-untu” = தன்புறு; ஆனால் “வருத்து, var-uttu” = வருந்தச்செய்”, செ.அ. பக். 3522. உம் வாசனையில் வரும் “உந்து”, “உத்து”ச் சொற்களை இங்ஙனமே தட்டிப்பார்த்து இன்புறுமின்.

(ஊ) திரும்பவும், எளுவத்திலும் இவ் “உந்து” வேறுவிதமாகவும் வரும், “udu” ஆக. தாமீழ் “ஒ” இம்மொழியில் “உ” என வருவதால், “பொர்” (தமிழ்), “போர்” (வினையாகத்தாமீழ்ம்) இதில் “புர், ஐர்” ஆகினமையினால், “பொருந்து” “புர்டு” எனவே வரும். “ஆரியமே சிங்களம்” என்போரை “இந்த ‘pur-udu’ எங்கிருந்து வந்தது?” என வினவின், சூரிய, சந்திர மண்டலங் களில் இதின் உற்பத்தியைத் தேடி அலைவர்; ஆனால் இதைத் தாமீழ்த்தில் தேடி அடையப் பின்வாங்குவர்.

- (எ) 1. தமிழிலில் “அனைத்தும்” முதலில் = “அவ்வளவும்”, பின்பு “எல்லாம்”
2. கன்னடத்தில் “அந்து” முதலில் = “அது, அதேவிதம்”; பின்பு “எல்லாம்”, the whole, total, Kittel’s Kan. Dict. page 6, “antu” 2.
3. தெலுங்கில் “அந்த” = “as much as, as far as”, “that” > “that time, then,” முதலில்; பின்பு = “the whole,” Galetti’s Tel. Dict. p. 13. ஆனதினால் (தெலு.) அந்த + உ > “அந்தயு” = (தமிழ்) “அனைத்த் - உம்.” தெலுங்கில், “உம்” “உ” ஆதல், ‘ம்’ விழுவது, இதிலிருந்து வெளிப் படையாகுமன்றே!

2ஆம் அதிகாரம்.

தாமீழ் “ஆள் - உம் - த் - இ” > “அண்டி”, மேலும், “ஆள், ஆன், ஆளன், ஞாண்டி, ஞாட, ஞாண்டி-உ.”

தமிழ் “முருகண்டி”, “கொட்டண்டி” (தெலுங்கில்), சிங்கள “மாமண்டி” என்பனவற்றை யாம் ஆராய்வதனால், “அண்டி” என்பதின் ஒவ்வொரு பகுதியையும் முழுதாய் ஊடுருவுகின்றோம். முதலாவதாக “அண்டி”: இஃது “ஆள்” என்பதிலேயே பிறந்தது. இப்போழ்து ஆறுதலாய் ப்படியுமின் பின்வருவனவற்றை :-

B.E. இலக்கம் 341 :- “ஆள்” = rule, manage (as a household): ஆளன், ஆளி, ஆண்டவன், ஆண்டை, ஆண்டார் = ruler, owner, master, lord; gods.

“ஆள் - உம் - ஐ” > “ஆண்மை (through “ஆள்ம் + ஐ”) = controlling power, possession. “ஐ” = “ஆம்” --- அது.”

தெலுங்கில், “ஏலு” = to rule, “ஏலிக” = ruler. “ஏலுபடி” = rule. பன்மையில், “ஏலினவாரு” = rulers, ஆள்பவர், ஆண்டார். இதில் மிக மாற்றம்; ஆனால் சிங்களத்தில் மாற்ற மின்றி :-

- (a) பக்கம் (82) 183 : the last but one line, the first word : “*රාජේ නිකම - ය - ආණේති*” = O excellent royal lord!
- (b) பக்கம் 185, “*නරදේව - ය - ආණේති*” = Among men, O divine lord!
- (c) “*ආණ*,” “*ආණන්*” = lord. ஒப்பிடுக :- *සිංහල 3*,
- (d) “*ආල*” in “*රදල*” = pertaining to chiefs, nobles; aristocratic; “*රදල - ආණේව*” = government by the nobility, oligarchy; “*රදලකම*” = nobility, peerage. “*රදලපෙල*, *රදලවරු* = the aristocracy, gentry, chiefs, headmen. இவற்றில் சமஸ்கிருத “*ராஜா*” > சிங்கள “*ரத, ரද, රද්,*” தாமீழ “*ஆளன், ஆளர்*” > சிங்கள “*ආල*” > “*අල*,” தாமீழ நெடில்களும் சமஸ்கிருத நெடில்களும் எனவ சிங்களத்தில் குறிலாவது மரபு, சாமாந்ய வழக்கம். மேலும், இந்த மென்மையான “*ද, ද්,*” தமிழ் “*ந்*” போன்று, விழினும் விழும். அங்ஙனம் - “*රා - දා - ල*” > “*රාල*” = lord, “*රාලකම*” = title of headmen or chiefs; esquire, honourable. ஒப்பிடுக, Carter’s Sinh. Dict.; பக்கங்கள் 529, 537—இவற்றை.
- (e) Proto-Indo-European “*ult-imus*” (as in Latin) > Sk, “*uttama*” > Sinh. “*utum*”, “*උතුම*” = highest, Add “*ආණන්*” > Carter, பக். 116; “*උතුමාණන් වහන්සේ*”, His Excellency (the Governor).
- (c) இந்தச் சிங்கள “*ஆணன்*” அநேகந்தரம் நூல்களில் உபயோகிக்கப்பட்டதை முன்னமே காட்டினோம். இப்போது இதில் வரும் “*ஆன்*” குறிலாகி, “*அண்ட்*”-ஆகி, அதே கருத்தில் வருவதைப் படிப்போமாக. Hugh Nevill, “*Sinhalese Folklore*”, edited by K. D. Somadasa, page 58, in the Journal of the Royal Asiatic Society, Ceylon Branch, Volume XIV, Stanza 60, line 3, “*Maaman²d²ii*” = *මාමාණි*: இவ்வடியின்கண் முதற் சொல் இதுவே. இதின் பொருள் : “*அம்மான் - ஆண்டவரே.*”
- (d) “*ඒ ආණවම*” ஆகிய சிங்களத்திற்கும் “*தெலுங்கு - கன்னட*” மொழிகளுக்கும் இடையில் பலதொடர்புகள் உள. இவற்றில் ஒன்று இந்த “*அண்டி*” என்பதே. Rev. A. H. Arden, M. A. வெளியிட்ட தெலுங்கு இலக்கணத்தின் (A Progressive Grammar of the Telugu Language) 98 ஆம் பக்கத்தில், ஏவல் வினையைக் குறிக்க இம்மொழியில் கையாளப்படும் பதம் இதே “*அண்டி*” என்பதை வாசிக்கலாம். இலக்கம் 269, “*කොට්ට - අණඩ*” = “*strike, ye (lords)*”. இதை இன்னும் கூடுதலாய் விளக்குவது கன்னட அகராதியே : Rev. F. Kittel, a Kannad²a-English

Dictionary, பக்கம் 42, “*අණ්ණ*” (இதில் “*ஆளும் > ஆண் > அண்ண*” + “*ஆன் > ஆ*” (விளிவேற்றுமையில்) > “*அ*”) = a respectful appellation for an elder person, especially a male (= *ஆண்*). இவ்விநியோகத்தில் “*ඒ ආණවම*” தெலுங்கிற்கு அண்மையிலிருப்பதையும், கன்னடம் (= *කරුනාටු* தமீழ்) ஈழத் தமிழிற்கு அண்மையிலிருப்பதையும் அவதானிக்குக. இப்போது “*අණ්ණ*” என்பதையும், “*අ*” என்பதையும் விளக்குவாம்.

I. “*ஆள்*” (=ruler) + *உம்* (=be) > *ஆளும்* > *ஆண்*, *ஆண்ட்*-*அவன்*.

ஒப்பிடுக (செ. அ.) +1255 : *ஆளுகை* = 215 : *ஆட்சி*, lordship, rule. ஆள்பவனைக்குறிப்பதற்கோ அநேகம் பதங்கள், இந்த “*ஆள்*” என்பதில் பிறந்தன :- 216 *ஆட்ட* - *ஆளி*; 221 *ஆண்டவன்*, *ஆண்டான்*, *ஆண்டார்*, *ஆண்டை*; 223 *ஆண் - அன்*; 255 *ஆள் - அன்*; *ஆள் - இ*; *ஆள் - உடையான்*; 254 *ஆள் - (உ)வ் - ஆர்* > *ஆள்வார்*, இவ் “*ஆ*” குறிலாகவும் வரின், (44) *அடப்பன்*, *அடப்பனர்* = பரவர்களை அடக்குபவனாகிய தலைவன், Controller-chief among the Paravas.

“*நெடில்கள் காலகதியில் குறில்கள் ஆகின*” என்று யாம் இயம்பும் போது, சிலர் இதை நம்பாமலுமிருப்பினுமிருப்பர். “*ஆண்டான், ஆண்டை*” தான் “*அண்டி*” ஆகிற்று என்னும் எம் கூற்றுக்கு வேறு உதாரணங்கள் யாம் காட்டினால், நாம் காட்டுவதை மாந்தர் முழுதாக நம்புவரன்றோ! ஆனதினால் “*தாம் - ஈழம்*” என்னும் தொல் திராவிடப் பெயரில்வரும் “*ஈழ்*” தான் பிற்காலத்தில், “*தம் - இழ்*” இல் வரும் “*இழ்*” ஆக மாறிற்று என எண்பிக்கின்றோம். மேலும், இந்த “*ஈழ் / இழ்*” “*எழ் - இல், எழ் - உத்து, இழுப்பு, இழுக்கு*” என்ற சொற்களின் சகோதரர் : ஒரே குடியிற் பிறந்தவர் தாமீழத்தின் கண். அதிலிருந்து சமஸ்கிருதத்திற்கு “*ழிக் > லிக் > likh*” எனவும், சிங்களத்திற்கு “*லி - யனவா*” எனவும் “*எழுத்துப்பதங்களை*” தாமீழ அண்மையார் வழங்கினாரென மகிழ்ச்சி உறுமின். என்னே தாமீழ அண்மையின் சீர்சிறப்பு!!! இப்போது வாசியுங்கள் :-

அங்ஙனமே, “*ஆண்ட் - ஆன்*” (above) > “*அண்ட் - அன்*”, 59 = Lord (of the universe), God. சென்னை அகராதி “*ஆண்டான்*” செந்தமீழ் என்றும், அதின் குறிலாகிய “*அண்டன்*” வட மொழியிற் பிறந்து தமிழிற்கு வந்ததென்றும் கூறுவது எம்மைச்

+1 செ. அ. = சென்னைத் தமிழ் அகராதி, பக்கம் 255, 215... ..

சிரிப்பில் ஆழ்த்துவதே ! இங்ஙனம் தான் 4,000 ஆம் ஆண்டு (கி. மு.) வழங்கியதும் முழக்கம் போல் உச்சாரணம் பெற்றதுமான தாமீழ் (mu = mo ; u'o alternance+2) மொழி கி. மு. 400 ஆம் ஆண்டில் (தா > த, ஈ > இ) 'தமிழ்' ஆகியது. ஆனாலும் இந்த "ஈழ்" = "இழ்" = "யாழ்" = "எழ்" - இல் = (ய)அழ் - அரு = beauty, elegance, like the beautiful painting, which "எழ் - உத்து" originally connoted. This letter - painting (or எழுத்து) originated among the தாமீழர். இதில் எழுத்துக்கருவியை இழுப்பதே முக்கியமானது. இழுப்பு அந்நாட்களில் இழுக்கு எனவும் வர, வடமொழியில் இது "ழிக்" எனக்களவாடப்பட்டு, "ழ்" என்பதற்கும் "ல்" என்பதற்கு மிடையிலுள்ள வேறுபாட்டை வடமொழியாளர் பொருட்படுத்தாததினால் (உதாரணம் "பழ் - அம்" > "phala", Sk.) இந்த "ழிக்" அம்மொழியில் "லிக்" ஆயிற்று. தாமீழரின் "க், ச், ட், த், ப்" வடமொழியாளர்க்கு "kh, ch, t^h, th, ph" போலவே கேட்டதலன்றோ, இவர்கள் "பழம்" என்பதை "phala" என்றனர் ! அதேபோல் இதிலும் "லிக்" என்பதை "likh" என உச்சரித்தனர். ஒப்பிடுக : I. (M. M. W. +3 901.) "likh" = to draw (= "இழு" in "எழுத்து"), inscribe, delineate, paint, write. ஆனதினால் "தாமீழ்" "எழுத்து"விருந்தே சிங்கள "லி - ய் - அநவா" உற்பத்தியானது. ஒப்பிடுக Geiger+4 : "ලියනවෑ", "liyanavaa, li-v-uva" = to write ; "li-y-annaa" = a clerk. சமேரிய மொழியிலும் அநேக செமித்திய மொழிகளிலும் "lip" எனவே வரும் எம் "எழுத்து". ஆனதினால் தாமீழத்தில் இது மூவிதமாயிருந்திருக்கவேண்டும் : "எழுத்து, எழுக்கு, எழுப்பு", அன்றேல் "இழு-த்து, -க்கு, -ப்பு."

II. இப்போது "அண்ட்" (from "ஆள்") ஆராய்ச்சியின் பின்றை "ஈ" என்பதை ஆராய்வாம்.

நாலடியார் 398 : 2. "கடக்கவும் வல்லை யோ ? என்ற - இ" = "என்ற - ஆய்" - "நீ," அஃதாவது "நீ" + "ஈ" > "நீ." இதில் தோன்றும் "இ", "ஈ", "நீ" ஆகிய ஒவ்வொன்றும் முன்னிலையைக்

+2 இதில் "ஓ / உ" என்பதையும் மாற்றமைப்பாகக் காட்டுகின்றோம். உதாரணமாக "மொழ் - இ" = "முழ் - அக்கம்". தொல் தாமீழ் மாந்தரின் பேச்சானது முழக்கம் போல் வன்மையாகும் வன்மையாகும் ஒலித்ததே !

+3 M. Monier-Williams, Sk. Dict. p. 901, column 1. "लिख्, likh".

+4 Prof. Wilhelm Geiger, "An Etymological (?) Glossary of the Sinhalese Language, page 151, no. 2255.

குறிப்பனவே : "thou". "நின்" = thy. இதை இப்பொழுது தொல் இலக்கியங்கள் மூலம் காட்டுகும்."

"மாமண்டி" என்பது ஒரு சிங்களப்பாட்டில் "மாமண்டி" என வந்திற்று. இதின் கருத்து : "ஓ அம்மானே ! ஓ மாமா (ஆகிய) ஆண்டவனே". ஆனதினால் இதின் கடைசி எழுத்தாகிய "ஈ / இ" என்னத்தைக் குறிக்கின்றன என நீங்கள் வினவக் கூடும். அதற்கு மறுமொழி : "முன்னிலையைத்தான்." மற்றோர் மாற்றமைப்பின்படி [இதை "ஈ/ஏ" எனக் கூறுவர்] இந்த "ஈ" தான் "அம்மானே, அக்காவே" என நாம் இவர்களை அழைக்கும் போழ்து உபயோகிக்கும் "ஏ" ஆக மாறிற்று என்க.

"ஈ / இ" : முன்னிலை விகுதிகள், பண்டைத்தமிழில் :-

- A. 1. அகநானூறு 46 : 16 "சென்ற - ஈ, பெரும ! நின் தகைக்குநர் யாரோ ?" = (உரையில்) "நீ செல்வாயாக ! நின்னைத் தடுப்பவர் யாரோதான் !"
2. கவித்தொகை 91 : 15 "சென்றீ இனி" = "இனிச்செல்வ - ஆய்," உரை. இவற்றில் "ஈ / ஆய்" = "அண்மையில் இருப்பவரே", முன்னிலை ஏவல்.
சில சந்தர்ப்பங்களில் "ம்" என்பதையும் பெறும் இந்த "ஈ" :-
3. அகநானூறு 80 : 13 "பகல் வந்த - ஈம் - ஏ" = "பகலில் வருவாயாக", உரை.
4. அகநானூறு 218 : 22 "பகல் வந்த - ஈம் - ஏ = வருவ - ஈர் - ஆக, உரை.
- B. 1. அகநானூறு 131 : 14 "என்ன - உத் - இ ஆயின்" = "என்பை ஆயின்", உரை.
2. குறுந்தொகை 223 : 2 "செல்வாம் என்ற - இ" = "போவோம் என்றாய்", உரை.
3. குறுந்தொகை 349 : 4, "கொள்வாம் என்றி" = "பெறுவோம் என்றாய், உரை. அங்ஙனமே "என்றாய்" ஆகிய பொருளில் "என்றி" அகநானூறு 53 : 16; 97 : 15; 183 : 5; 229 : 15; 301 : 3; 370 : 7+9; 378 : 17 இல் வருவதைக் காண்மின்.
4. அகநானூறு 268 : 7 "அதுநீ நாடாய் கூறுத் - இ" = "கூறுகின்ற - ஆய்", உரை.
செல் + து > சேறு, பண்டைத்தமிழிலக்கியங்களில் ; ஆனதினால்
5. குறுந்தொகை 392 : 3 "சேற் - இ ஆயின்" = "செல்வாய் ஆயின், உரை.

6. அகநானூறு 230 : 8 “மனை புறம் தருத் - இ” (> மனைபுறம் தருதி) “ஆயின்”.
7. அகநானூறு 188 : 14 “புறமும் தருதியோ?” = “பொய்யு வையோ?”, உரை.

இங்ஙனமே நூற்றுக்கு மேற்பட்ட உதாரணங்களைக் காட்டலாம்.

III தாமீழ மொழிகளின்கண் “ஆண்டி, அண்டி”.

இதைப் படிக்குமுன், ஆங்கில முகவுரையின் “II A Guide” என்பதின் 2 ஆம் பிரிவைப் படியுமின்.

- A. 1. “ஆண்டி¹, ஆண்டை” (= “ஆள்பவர்”) = “ஆண்ட - அவன்” “எசமானன்”. (செ. அ. பக்கம் 221): “Master, lord landlord.” “This term is employed by low castes to designate their feudal chief”. ஆனதினால்
2. “ஆண்டி”² = the chief of the non - Braahman S²aiva mendicants; தொல் சைவக்குருக்களும் சன்னியாசிகளும் இவர்களின் தலைவர் விசேடமாய் : “பண்டாரம்”, செ. அ. பக்கம் 221.
3. “ஆண்ட” + “ஆர்” (பன்மை விருதி) + “இ” > “ஆண்டாரி” கன்னடத்தில் = “Rulers, masters”. “Also, as a title Lord, Master”, Kittel, பக் 152.
4. “ஆண்டி” = a S²aiva religious mendicant, Kittel, பக். 152.
5. “ஊ”¹ (= ஆண்டி) = a S²aiva religious mendicant, Sorata பக்கம் 126.
6. “ஊ”² = “వెంకటేశ్వరன் | పుత్రుణ్ణిனை | పుலனை” “the descendant of those who came from the Telinga kingdom, தெலிங்க நாட்டினின்று வந்தோரின் சந்ததியினன்”. இதன்கூடவும் கூறற்பாற்று : தெலுங்கு, எலு (= சிங்களம்), துளு, கன்னடம் - இந்நூலுமொழிகளும், இப்பதத்தில் மட்டமன்று, ஆனால் பெரும்பான்மையாக, நெருங்கிய தொடர்பு பூண்டவை என்பதைச் சாற்றுகின்றோம்.

- B. 1. “அண்டி”, “ஊ”¹. இப்போழ்து சிங்கள அகராதியை எடுப்போம். Sorata, பக்கம் 760, “అం” = “అం” “అం” = “మాతావின் சகோதரன்”. [இதில் “மாதா” > “ம - அ”; பிற்பாடு “வ்” இடையில் வர, “மவ”, (ஒப்பிடுக “கோ - இல்” > “கோவில்”). “சகோதர்” - இஃ மொழிகளுக்கும் பொது. தாமீழ “அன் / ஆன்” = living

being ஆனதினால் இது “சகோதர் - அன்” ஒருமொழியில்; தங்கை மொழியில் (எளுவத்தில்) இது “சஹோதர-ய்-ஆ(ன்)”, (ஒப்பிடுக “கோ - இல்” > “கோ - ய் - இல்”). இதைப் போன்ற மிகச்சிறிய வேற்றுமைகளை மலைகளாக்கிச் சிங்களவர் தம்முழைப்புறக்கணிப்பது உண்மைக்கும் பேருண்மையாகிய கடவுளுக்கும் பொருந்தாத பெரும்துரோகமென்பதை இப்போதாவது இவர்கள் உணர்வார்களா என்பதே மிகப்பெரிய வினா ஆகுமன்றோ! இவர்களின் மனந்திரும்புதலிற்காக இறைவனை மன்றாடிக்கொண்டு, “ஸொர(த்)த அகராதியை” மேலும் பார்ப்போம், அதே பக்கத்தில் :- “అం - ఊ” (= மாம் - அண்டி) (= “అం” = மாமா, அம்மான்). S²ri Sumangala S²abdakosha, a Sinh. - Sinh. Dictionary, Part II, 2nd. edition, by Ven. Pandit W. Sorata Nayaka Thera (from “sthiira” = steadfast, Sk.), 1970, page 760.

2. தெலுங்கில் “அண்டி” = “sir”, “ஐயா!” This is “an honorific affix”, as in “ஏம் - அண்டி”; “அடலு (= அற்று அதை) செப்பக் - அண்டி (= செப்பாதே, சொல்லாதே, ஆண்டவனே”; “எந்துக் - அண்டி, அம்ம திடு-அ(த்)த்-ஆரு?” = “why do you scold (திட்டு), madam?”

IV. “மாமண்டியும் அண்டியும்”.

A. The above is from Galletti's Telugu Dictionary, 1935, page 12. On page 189 we meet with “மாம”, “maama”, from தாமீழ “மாழ்மா” / “மாய்மா”, the one who gave the Fascinator [“மாழ், மாய் > மை, மை - த்துணன்”, all connected with the intoxication of sexual union] or Bride to his son-in-law. All the Dravidian languages have developed this “Maay” into “Maama” for the father-in-law. “Uncle” is a wrong translation of this word. No “மாமண்டி” occurs in Galletti. At times Kannad²am is nearer Taamiilzham than either El²u or even Tamilzh. So is it here too. For herein

- (a) we find “mayd-una” (with the “y” of “maay”) at page 1212 of Kittel “=மைத்துனன்” = a husband's or wife's brother.
- (b) Likewise “maymu” = bewilderment, “மை”தான்.
- (c) மேலும், இந்நூலின் 1240 ஆம் பக்கத்தில், “மாய்” = illusion, “மயக்கம்”. இதே “மாய்” / “மை” தான் எமது “சொற்பிறப்பு - ஒப்பியல் தமிழ்-சிங்கள இலக்கண-இலக்கிய அகராதியின்” 2 ஆம்

பாகத்தின் (= 'மைந்தனின்') 71 ஆம் பக்கத்தின் கடைசி ஆறு வரிகளையும், 72, 73, 74 ஆம் பக்கங்களையும் நிரப்புகின்றன முடிவில், தமிழ் 'மயில்'+5 தான் சம்ஸ்கிருதத்தில் "மய்-ஊறு-ஆ" ! அ+6 "mayuura" எனக்களவாடப்பட்டு மாற்றியமைக்கப்பட்டதைக் காட்டினோமன்றே ! இப்பதத்தை M. Monier Williams தம் சம்ஸ்கிருத அகராதியின் 789 ஆம் பக்கத்தில் விளக்கி, அதிநின்று பிறந்த 45 தொடர்மொழிகளையும் அளித்துள்ளனர். அவற்றில் சில "மய் - ஊற் - +7இ / ஈ" = "மயூறிகா"; "mayuuri-bhuu" = மயில் ஆதல் = "to become a peacock" எனவும் வந்துள்ளன.

இதே "மய் / மை / மாய்" தான் "மாய்மா" [= மாய்-உம்-ஆ(ன்)+8 ஆக இருந்து, பின்பு அநேக தாமீழ மொழிகளில், விசேடமாக எளுவத்தில்+9 "மாமா" ஆகிற்று. ஆனால் ஆடவனை மயக்குவது அவனின் மாமன் அன்று, அவரின் மகளே ! இப்பதம் தமிழில், மலையாளத்தில் "மாமன்" எனவும், தெலுங்கிலோ—சிங்களத்தில் வருவதுபோல், கடைசி எழுத்தின்றி—"மாம" எனவும் தோன்றுகிறது, எளுவத்திற்கும் தெலுங்குமொழிக்கும் நடுவண் உள்ள ஒற்றுமை துலக்கமடைகின்றது. "மாமன்" இக்கருத்தில் அநேக நூற்றாண்டுகளாகத் தமிழில் வழங்கிய பதமே. ஏனெனில், தமிழ்த்தொல் காப்பியங்களிலொன்றான சீவகசிந்தாமணியின் 43 ஆவது பாவில் "மாமனும் மருகனும் போலும் அன்பின காமனூஞ் சாமனூங் கலந்த காட்சிய" என இப்பதம் தோன்றுகின்றதே.

மேலும், "வேளாளர்—பள்ளர்" தாமீழ நாடுகளிற் குடியேற முன்பே அவ்வந்த நாடுகளிற் குடியேறினவர் பறையரே : பின் வந்தவர்கள் முன்வந்தவர்களைப் "பறை"யராக்கிவிட்டனர். ஆனதினால் இவர்களின் மரபுகளை அறிதல் நன்றாகும். செ. அ. 3162 ஆம் பக்கத்தில், ஒருமரபு கொடுக்கப்படும் : "பறைப்பெண்கள் தங்கள் கணவரை அழைக்கும் பெயர் மாமனே". இதற்கு அத்தாட்சி "C. G." இப்போழ்து, செ. அ. VI ஆம் பாகத்தின் முடிவில், பக்கம் LXIV இல் "C. G." = Classified Glossary, by C. Sivaramaiya, at the Progressive Press, Madras, in 1908.

B. "மாம" விளக்கியபின், சிங்கள "மாம—அண்டி" என்பதின் இரண்டாம் பகுதியை விளக்குவாம். இதில் தெலுங்குமொழியே எளுவத்திற்கு மிக்க அண்மையானது. ஆனதினால், Arden இயற்றிய

- +5 = fascinating bird, i. e. the peacock, when dancing.
 +6 from "உறு" = அடை.
 +7 = i / ii.
 +8 = person.
 +9 = சிங்களத்தில்.

"தெலுங்கு இலக்கணத்தை" ஆராய்வாம். இதின் 98 ஆம் பக்கத்தில் "கொட்ட - அண்டி", ஏவல் முன்னிலை = strike, குட்டு. தமிழ், மலையாள "உ" என்பது கன்னட, துளு, எளு (= சிங்கள), தெலுங்கு மொழிகளில் பெரும்பாலும் "ஓ" என்றே வரும். ஆனதினால் இந்நான்கினும் "கொட்டு" = எம் இரண்டிலும் "குட்டு", அஃதாவது தமிழ் - மலையாளத்திலென்க.

V "குட்டும்" "கொட்டும்" : மொழி ஆராய்ச்சி.

(A). B. E. :- "தாமீழ சொற்பிறப்பு அகராதி", Oxford, 1961 and 1966.

1. இலக்கம் 1717. தமிழ் : "கொட்டு"/"குட்டு" "1391 ஐ நோக்குமின்".
2. ,, 1391 ,, "குட்டு" = to cuff, strike; noun : "a blow".
மலையாளம் "குட்டுக" = to cuff, pound, as a verb, வினை.
3. இருமொழிகளிலும் "கூட் - அம்" = heavy hammer, as a pounder. மறுபக்கத்தில் "உ" வுக்குப்பதிலாக, "ஓ" வரும் :-
4. கன்னடம் : "கொட் - அ(த்)தி, -அந்தி" = a wooden hammer.
5. ,, "கொட்ட - அண" = beating the husk from the paddy.
6. குடகு : (in Coorg, W. of Mysore) : "கொட்ட" = to tap, best (the drum).
7. துளு : "கொட் - அப் - உந் - இ, கொட் - ஆவ் - உநி" = to hammer.
8. தெலுங்கு : "கொட்டு" = to beat, strike; as a noun, a stroke.
9. பர்ஜி : "கொட்ட-" = to strike with the axe.
10. கட்டபா : "கொட்-" = to strike, beat, குட்டு.
11. குருக் : "கொட்டநா" = to pierce, break open.
12. மால்தோ : "கொட் - ஏ" = to knock, குட்டு.

இப்போழ்து "சீ-எளுவத்தை" (= சிங்களத்தை) எடுப்போம் :-

13. Carter, பக். 175, "කුට්ටය, කුට්ටිය" = hatchet, chopper.
14. ,, ,, 176, "කුඩු - කරනවා" = to pound, pulverise.
15. ,, ,, ,, "කුඩු - ගනනවා" = to winnow.
[= 5. "கொட்டண".]
16. ,, ,, ,, "කුඩු - ගනනවා" = to reduce to powder by grating.
17. ,, ,, 187, "කොට් - අනවා" = "கொட் - அநவா" = chop, pound, dig.

18. Carter, பக். 187 “கோலி - டி” > “கோலி” = “கொ(ட்)ட் - ஏ” = a block, log, or stump, as **chopped off** from the trunk of the tree.
19. “ ” “ ” “கோலி - லுலா” = கொ(ட்)டவநவா = to cause to chop.
20. “ ” “ ” “கோலி - டி” = a portion **chopped off**; section.
21. “ ” “ ” “கோலி - கர்லா” = கொ(ட்)டஸ்கரநவா = to portion.
22. “ ” “ ” “கோலி - கர் - டேலா” = கொ(ட்)டஸ்கர் - தெ²நவா = to apportion.
23. “ ” “ ” “கோலி - வெலே²டி” = கொ(ட்)டஸ் - வெலெந்தா = a share-broker.
24. “ ” “ ” “கோலி - கார்லா” (= காரன்), - “கிலே” (= ஸ்வாமியான்) = share-holder.

மிக உயர்ந்தோர், நெடுவலான மாந்தர் மத்தியில் “பிக்மி” (pigmy) போன்ற கட்டையர் பகுத்துப் பிரிக்கப்பட்ட, வெட்டப்பட்ட மனிதர்போல் தோன்றுவர். Short men appear as **chopped up** blocks, stumps. இதின் நிமித்தமாகவே, மேல்வரும் (17இல்) “கொ(ட்)டநவா” இன் இறந்தகால பெயரெச்சமாகிய “கோலா”, “கொ(ட்)டா” (= வெட்டின) ஒரு பட்டப்பெயராக உபயோகிக்கப்படும், ஒப்பிடுக

25. Carter, பக். 187, “கோலா” = short man. பன்மை: “கோலிடி”.

சென்னை அகராதியின் 1129 ஆம் பக்கத்தில், “கொட்டான்” = “கட்டைப் பருத்தவன்”, எனக் காண்கின்றோம். இவனைக் “கொட்டா” என அழைக்கின்றோம். இதுதான் சிங்கள “கொ(ட்)டா” என்றதின் பொருளும்: இரு மொழிகளும் அவ்வளவுக்கு அண்மையானவை! இதைத்தான் திரும்பவும் திரும்பவும் வற்புறுத்துகின்றோம்; மறு உலகம் போகும்படி வற்புறுத்துவோம். தாழீழ “கொட்-” பதங்கள் சாலச் சிங்களத்திலுபயோகித்து வருவதைக்கண்டு, சால மகிழ்ச்சி உறுமின்.

26. ஒரு கட்டை மனிதனை “கோலா”, “கொ(ட்)டயா(ன்)” எனவும் அழைப்பர்.
27. C. பக். 187, “கோலி”, “கோலி” + (தொல்தாழீழ) “இன்” = in short, briefly, summarily: “கொ(ட்)டின்”.

சென்னைத் தமிழகராதியின் அதே பக்கத்தில் “கொட்டான்” = குட்டான் எனக் காட்சியளிக்கும். இதைத்தான் “ஒ / உ” மாற்றமைப்பு என்கின்றோம்; ஆங்கிலத்தில் “o / u” alternance என இதை மாந்தர் அழைப்பர். முன்பே இதை அநேகந்தரம் காட்டியுள்ளோம். தமிழ் - மலையாள “கு” ஆனது வழக்கமாய் கன்னட - துளு - தெலுங்கு - சிங்கள

மொழிகளில் “கொ” ஆகவே வரும்; இந்நூலின்கண் “கொட்டண்டி” முழுதாக ஆராயப்படவேண்டியதனால், இந்த “கொட் / குட்-”, என்பதில் யாம் பூரண கவனம் செலுத்துதல் நியாயம்தானே!

- (B) சென்னைத்தமிழகராதி: பக்கம் 962 :- [தமிழ் “கு” = தெலு. - சிங்கள “கொ” -]

1. “குட்டு” = கைமுட்டியால் தலையில் இடித்தல்; to cuff, strike.
2. “குட்டை” 1. = shortness, dwarfishness; குறுகிய உருவம். இத்துடன் மேலய A 25. 26 “கொ(ட்)டா”, “கொ(ட்)டயா” முற்றும் புணரும். ஆனதினால் தமிழும் எருவும் ஒரே உற்பத்தியானவை: அவை தாழீழமொழிகளே!
- 3 “குட்டைச்சி” = குள்ளமானவள் = a short woman: “ட் / ன்”.

(C) திரும்பவும், சிங்கள அகராதியைப் பிடிக்கமுன், ஓரிரகசியத்தை நுமக்கு [“நும்பலா(ட்)ட”]க் கூறவேண்டும்: ஏனையோர்க்குச் சொல்லாதீர். “எரு” (= Sinhel²u or Sinhal²a) தாழீழத்தின் தலைசிறந்த புதல்விதான்: ஆனால் அவளின் நாக்கில் ஒரு வியாதி உண்டு: அல்தாவது, அடுத்த அசையில் “இ, ஈ” வரும்பில், முதல் அசை “ஓ”, “ஓ” ஆனது “எ, ஏ” ஆக மாறிவிடும்: இதை “Vowel Harmony” (= இசை ஒன்றுபாடு, ஓசை ஒருமித்தல்) என அழைப்பர் மாந்தர். வான்தோயும் பெரும் உயர்ந்த மலைவரைகள் நடுவண் ஒரு “தோணி” போன்ற கணவாய் (valley, glen, dale) இருப்பின், அதை முதல் “தோணிய” எனவும் பின் “டேனீய” (“தெ²ணிய”) எனவும் “எரு” மாற்றியமைத்ததே. இதுதான் “பெரா”-, “தெல்”-, “தம்ப” - போன்றவற்றில் தொடங்கும் “தெ²ணிய”களின் உற்பத்தி. C. பக்கம் 297 :- “டேனீ - கை” (=கடை, களம்), “டேனீய” = valley, dale, glen. இதே போலவே பின்வரும் (கொட்->) “கெட்-” பதங்களுமென்க.

“குட்டைச்சியை”ச் சிங்களவர் “கெ(ட்)ட” என்று அழைக்கின்றனர். “இவை இருபதங்களும் ஆதியில் ஒரேயொரு பதம்” என்றதும் எல்லோரும் வியப்பு அடைவர். ஆனால் உண்மை அதுதான். ஆதியில் இரண்டும் “கொட்”- என்பதில் தொடங்கின. தமிழில் (“கொட்->) குட்” - ஆகியது. சிங்களத்தில் “கொ” > “கெ”, அல்தாவது “ஓ” > “எ”, “ஓ” > “எ” ஆனது. ஒப்பிடுக (யாம் மேற் கூறிய) தோணி > தெ²ணி (சிங்களத்தில்), ஆனதினால் “கெ(ட்)ட” ஆயிற்று. இதுதான் முதல் உண்மை.

இரண்டாம் உண்மை யாதெனில் தமிழில் - “இச்சி” என வருவது வடமொழியின் சிதைவு. சிங்களத்தில் வரும் கடைசி “ஈ” தாழீழ “ஈல் / இல்” (= மனைவி) என்பதின் சிதைவு. ஆனதினற்றான் “கெட்ட” ஆயிற்று. யார் கூடத் தாழீழம் மொழிவது?

தமிழரிலும் கூடுதலாய் இதிற் சிங்களவர்தான் மொழிகின்றன எனக் காட்டி, சிங்களம் ஒரு ஆரிய மொழி எனக் கூறுவாரில் வாய்களைப் பூட்டுகின்றோம்! இது இனப்பகைமையைத் தவிர்ந்து “ஈழ-ஒற்றுமையை” உண்டாக்க உதவுமன்றோ?

(D) இப்போழ்து அகமகிழ்ச்சியுடன் எம் தங்கை (“nangii”) மொழியில் “கொட்-” > “கெட்”- பதங்களை ஆராய்வாம் :-

1. கார்ட்டெர், சிங்கள அகராதி, பக்கம் 183 :- “கெட்” “கெ(ட்)டி” = short.
2. மேலும், “கெட்”, “கெ(ட்)டி” = short woman = (B. 3 குட்டைச்சி. சற்றுநேரம் இதைப்பற்றித் தியானிப்பது நன்றாகும் “யாம் தமிழர்” : “எமக்கு வடமொழிப் பதங்கள், அவைகள் சம்ஸ்கிருதமோ, பிராகிருதமோ, ஒன்றும் கனவிலும் வேண்டாம்” என முழங்குகின்றோம். எம் மொழி செந்தாமீழம் ஆதல் வேண்டும் என மொழிகின்றனம். ஆனால் யார் இச்செந்தாமீழம் பேசுவது? “சிங்களவர்” எனப்பிழையாக அழைக்கப்படும் எளுவர் தான். ஏனெனில், இம்மொழியின்கண் வரும் கடைசி அசை “ஈ”+10 நெடில் ஆனது எங்ஙனமென ஆராயின், முதலிருந்த⁺¹¹ “இல்” என்பது “இ” ஆகியதினால் தானெனக் : இதுதான் “compensation”, “ஈடு செய்தல்”. இந்த “இல்” என்னே? “இல்லான்” தான். ஒப்பிடுக நாலடியார் 383 “இல் - ஆள் அமர்ந்ததே இல்”, 4ஆம் அடியில்; 198 : 1 இல் “ஈனமாய் இல் இருந்து இன்ற விளியினும்”—இவற்றில் “இல்” = “மனை”; ஆனால் இச்செய்யுட்களுக்கு முந்திய திருக்குறளில், “இல்” = “மனைவி”; ஒப்பிடுக திருக்குறள் 59 : 1 “புகழ் புரிந்து இல் இல்லோர்க்கு”. ஆனதினால் “கெட்”⁺¹² = கட்டை மனைவி. இது தாமீழ முதலில் “கொள்” - “இல்” = “குள்ளம் - ஆன - வ - அள்”- என இருந்தது. ஆனால் “B 3 இல்” தமிழ்ப்பதம் “குட்டைச்சி” என வருகின்றதே. இந்த “ச்சி” என்னே? சீ! சீ! இது பிராகிருதமே : சம்ஸ்கிருத “strii-ஸ்தீ” என்பதின் சிதைவே! “த்தி” என்பதும் அதே பொருளுடைத்த, அதே உற்பத்தியான, வேறு பிராகிருதமே! ஆனதினால், தமிழர் “ஆரிய” பிராகிருதம் பேசுகின்றனர், சிங்களவர் இதைப்போன்ற சொற்களில் சுத்த தாமீழம் இயம்புகின்றனர் : ஆயினும், இதை அறிந்தால், அதிர்ச்சியினால் அவர்களின் இருதயம் நிற்பினும் நிற்கும்; “ஆரியத்தை” தெய்வம்போல் கும்பிடுகின்றனரே! இத்துடன் சிங்கள “கெட்”-பதங்கள் முடிந்தனவல்ல : மேலும்,

+10 “கெ(ட்)ட்” - “ஈ”

+11 கெட்டில்

+12 = “கொட் - இல்”

3. “கெட்”, verbal noun of “கொட்டை” (A 17) = chopping. கண்டீர்களோ! யான் இயம்பின், நம்பமாட்டீர். “தாமீழ விசரன்” “எளுவத்தமிழ் ஒற்றுமைவெறிபிடித்தவன்” என என்னை அவமதிப்பீர். ஆனால், யான் என்ன செய்யக் கூடும்? வான் தோயும் மலைபோன்ற ஒற்றுமை எம் இருமொழிகள் நாப்பண் தொன்று தொட்டு, தொல் தாமீழ நாட்கள் தொடங்கி, நில விற்று. இம்மலையை மழைமேசங்கள்போன்ற இருள், “மஹாவம்ஸ” என்ற பொய் நிறைந்த காப்பியத்தின் உதவியினால், இதுகாறும் மறைத்தது. மொழியியலின் உதவியினால், கி.மு. 4,000 ஆம் ஆண்டளவுக்கு முன் வழங்கிய, இம்மொழிகளின் தாயாகிய, தாமீழத்தின் அழகிய பதங்களைக் கண்டுஞ் செவிமடுத்தும் யாம் மகிழ்கின்றனமே!

“கெட்” “கெ(ட்)டி” என்ற பதத்தில் என்ன நடந்தது? சிங்களவர் கூட இதை இன்னும் விஞ்ஞானமுறையாய் விளக்கியதை யாம் காணவில்லை. ஆதியில் இஃதெல்லாத்தாமீழமொழிகளிலும் (ஆனதினால் எளுவத்திலும்) “கொட்-” எனவே வழங்கிற்று. எளுவத்தில் “ஈ”/“உ” என்பவை தொழிற்பெயர் விருதிகள். ⁺¹³ ஓசை ஒற்றுப்பாட்டின் நிமித்தமாக, “கொட்” தன்னை “ஈ” சந்திக்க வருகின்றனன் என உணர்ந்த உடனே, தானே “ஓ”வை வெளியே விசிப்போட்டு, இந்த “ஈ”க்கு இனமான (“front vowel” என அழைக்கப்படும்) “எ” ஓசையைப் பூணுகின்றது. இதனால்தான் “கெ(ட்)ட்-ஈ” எனத் தோன்றிற்று. இந்நுட்பங்களையும் மொழியியல் கற்பிக்கும் பற்பல உண்மைகளையும் பூரணமாக விளங்கிற்றோன், தமிழும் எளுவும் தொற்காலத்தில் ஒரேயொரு மொழியாய் தாமீழம் என்பதும் வெளிப்படையாகுமன்றோ! கடவுள் துணையாலிஃதாகும்!

4. “கெட்” பிறந்தாயிற்று, “கொட்-” என்பதிருந்து. “The gifts of the Lord are without repentance” : அதே போல் மொழி வழக்கிலும். இப்போழ்து வருகின்றனர் “உம்”. இவர் யார்? இவர்தான் தொல்காப்பியத்தின் சொல் 292 ஆவதில் வரும் “உம்” : “உம் உந்து ஆகும் இடனும் ஆர் உண்டே”. தமிழில் இவரின் கூட்டாளி “ஐ”. இருவரும் சேர்ந்துதான் “பொறுமை, வற் - உம் - ஐ” போன்றவற்றை உருவாக்கினர். சில தருணங்களில் “ஐ” மட்டுமே போதும் : உ-ம் “பொற் - ஐ”⁺¹⁴

⁺¹³ Vowel Harmony =

⁺¹⁴ நாலடியார் 65 : 4 “பொறுக்கும் பொறையே பொறை” = “patience”, in Latin ‘pati-ent-ia’. இதில் “ent-” என்பது = being; ஒப்பிடுக “ent-is” = Greek ‘out-os’, Genitive Case of ‘ens’, ‘ons = ‘a being’. இதுவே தாமீழ “ஓம்” (= ‘Being’, also ‘God’) ஆகியது.

இதை அறியாதோர் இந்த “உம்+ஐ” என்பதை “மை”யாகக் கருதி அதில் மயங்கிப் போயினர். செ. அ. கூட, தன் 3367 பக்கத்தில் இதே பிழையை விடுகின்றது :- “மை” 3 = தொழிற்பெயர் விசுவயுள் ஒன்று; the suffix of verbal nouns. சிங்கள மலையாள மொழி அகராதிகளில், இது “உம்” என்றே வரும். இதிலிருந்தும் “உமை” தான் சரியான விசுவயுள் என்பது புலவரும் உம் = being; தாமிழ “ஆ” > தமிழ் “ஐ” (= ஆகிய, ஆய் = having become > சிங்கள “அ” (குறுகியதனால் என்க) இதைக் கூறினபின், எம் “கெட்” பதத்தை எடுத்துப்பார்ப்போம் :- “கெட்டு” = a chopping, > a chop, cut, gash “கெட்டும”.

5. இதிலிருந்து “கொட்டும்” (= வெட்டும், கொத்து) கருவிக்கு இச்சொல் உபயோகிக்கப்படும் : “கெட்டு”, “கெட்டு” ஏறிய” = the chopping, halberd, mattock. “E. S.” = English-Sinhalese Dictionary by the same Rev. Charles Carter. இந்நீண்ட போதனைக்குக் காரணம் யாம் கண்ணுற்ற “மாமண்டியும்” “கொட்டண்டி”யும், ஒன்று சிங்களத்தில், மற்றது தெலுங்கில். இதைப் படிப்போர் சிங்கள இலக்கியங்களிலும் “கொட்டண்டி” என வருவதை கண்டால், எமக்கு அறிவிக்கவும்.

VI. தெலுங்கில் வரும் வேறு “அண்டி”ப் பதங்கள்.

1. “ஐடல்-அண்டி”.

ஆர்தென் (= Arden) : “தெலுங்கு இலக்கணம்” (சென்னை, 1927) என்பதின் பக்கம் 105இல் “jad²-av-an²d²i” (ஐடல் - அண்டி-) எனவும் “jad²-iiy-an²d²i” (ஐடல் - அண்டி-) எனவும்

¹⁴ தொடர்ச்சி :-

பிற்காலத்தில் “உம்” (= it is), “உந்” (உ-ம், பொர் - உந் - அர்), “உந்து” (உ-ம், “பாய் - உந்து”, இதுபோல் புறநானூற்றில் 29 தரம் “-உந்து”) எனதிரிபுபெற்று, இப்போழ்து “நு”, அன்றேல் “உது” ஆயிற்று (உ-ம், “பாய்நு”; “பாயுது”). இந்த “உம்” தான் “உம்-ஐ” ஆகி, தொழிற்பெயர் - (அன்றேல் பண்புப் பெயர்-) விசுவயுள் என மதிக்கப்படும். ஆனதினால் “பொற்” = Latin “pati” = bear, suffer; “உமை” = entia (Latin), -ence > patience; அன்றேல் -ance > sufferance. ஆங்கிலத்தில் இது -“ty”, -“ness”, -“hood”, -“ship” எனவும் வரும். உ-ம் :- pover-ty; forgive-ness.; boy-hood, friend-ship. சிங்கள “உ”, “உம்” இதைப் போன்றதே. இங்ஙனம் தொழிற்பெயர் - பண்புப்பெயர் விசுவயுள் பற்பல மொழிகளில் ஆராய்ந்தனமன்றோ?

முன்னிலை ஏவல்வினை எழுதப்படும். மேலும், தெலுங்கு - கன்னட - துளு எழுத்தில் வரும் “உ”, “ஐ” எழுத்துக்களும். சிங்கள “வ”, “ய” எழுத்துக்களும் ஒன்றுப்பட்டன தமக்குள்ளே; தமிழ் “வ”, “ய” சிங்கள “உ”, “ஐ” விவிருந்து சற்று வேறுபட்டன. இதனால்தான் சமுத்தாமீழர் ஆகிய சிங்களவர் “தெலிங்கன்” என்னும் ஆந்திர நட்பின் பிரிவுக்கும் மங்களுக்கும் நடுவண் இப்போது வாயும் மாந்தரின் “உடன் - பிறந்தார்” என்ற முடிவுக்கு எம் மொழி ஆராய்ச்சி எம்மை வழிகாட்டித் தள்ளும். இப்போழ்து இந்த “ஐட்-” என்றால் என்னே?

(a) B. E. இலக்கம் 1894 இல், கன்னடம் - துளு - தெலுங்கு - பர்ஜி மொழிகளில், “ஐடி. ஸடி, சடி” = to beat, pound, ram in, as a cartridge into a gun, drive in, as a nail, hammer. இதை நாவிலுமும் மனக்கடினமான மாந்தர் செய்வர் : ஆனதினால்

(b) இலக்கம் 1895இல், அதே மொழிகளில் அதே பதங்களுக்கு இப்பொருள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது : “use threatening language, menace, frighten, blame, urge on by cries”. துளுவில் :- “ஐடிப் - உந் (= லெ) - இ”; “ஐடிய - உந் - இ” = to drive cattle, ஆன் நிரையைப் பயமுறுத்திச் செலுத்து. இதின் விளைவாக வரும் பயம், அச்சம், fright, shyness = “ஐடு”. தெலுங்கில் இது “ஐடியு”; பயமுறுத்தலோ “ஐடிப் - இஞ்சு” என்ற வினையாகும். (ஒப்பிடுக தமிழ் - “இசின்”), “ஐடி” எனவும் வரும்.

(c) மேலும், 1896 இல், “ஐடிப்” = the sound or cry of birds, either as frightening us or smaller birds, or as timid chirping. கன்னடத்தில், தெலுங்கிலோ “ஸடி” = noise, பேரிரைச்சல். பாருங்கள்! இந்நான்கு மொழிகளும் ஒரு குழு, ஒரே கூட்டம். ஏனைய 15, 16 தாமிழ மொழிகளில் இம் மூன்று தமக்குள் இனத்த “ஐட்” பதங்கள் வருவதாக B. E. கூறினரன்று. ஆயினும் தமிழ் “சட் - இதி”, “சட் - உதி” (செ. அ. 1242), Urdu “jhat² - iti” என்பன ஒருபக்கமும், மறுபக்கம் “சடை” 1 = “to rivet, clinch, to flatten the head of a nail by repeated blows” ஆகிய B. E. 1894 இன் (a) கருத்துக்களை இத்துடன் ஒப்பிடுக. மேலும், “சடை” 2 = to become weary, சோர்வடை; to become disheartened, dispirited, frightened [ஒப்பிடுக “ஐடு”, (b) above] மூன்றும் பக்கமும் வருவதையாம் காண்புழி, “சட்”, “சட்” - என ஒலிக்கும் “பேரிரைச்சலே” இவ்வகில சொற்களின் உற்பத்தி என்பது எமக்கு விளங்கும் இத்தகைய பதங்களை ஆங்கிலர் “onomatopoeic” என அழைப்பர் : இதில் வரும் கிரேக்க “onoma, onomatopoeia” = தமிழ் “நாமம்”, சிங்கள “நம” “ஐடு”, அஃதாவது “பெயர்”.

“முருகண்டி” என்ற பதம் இப்போழ்து ஓரிடத்தையே குறிக்கின்றது. ஆனாலும் இதின் முதற் கருத்து ஓராடிக் குறிப்பதே யென யாம் வாதாடுகின்றனம்: அஃதாவது முருகக் கடவுளையே என்க—“முருகு ஆண்டவா”, “முருகாண்டவன்” என்ற பதத்தின் சிதைவே “முருகண்டி”.

இதைப் பூரணமாக நிரூபிப்பதே எம் முதல் நோக்கமாகும். இதற்காகத் தாமீழத் தாயினின்று பிறந்த வேறு ஈடு இன மொழிகளாய் தெலுங்கு—சிங்கள “அண்டி” ப்பதங்களைச் சான்றுகளாக இவ்வழக்கில் ஆஜர்ப்படுத்துகின்றனம். அத்துடன் இம்மொழிகள் தமிழினின்று ஆயிரம் மைல் அன்றேக் காத வழிதூரமன்று; பத்து, பதினொரு பாகங்கள் மட்டுமே தூரம். தைரியமாக நடந்தால், ஓராமை கூட இத்தூரத்தைக் கலபமாகக் கடந்துகொள்ளலாம். இதுவே “ஞானம்-தாவித் -குழுவின்” அசைக்க முடியாத கொள்கை. இது தமிழ் - ஈடு (=சிங்களம்) மொழிகளைப் பிரித்து வைக்கத்தெண்டிப்போர்க்குச் சாவுமணியாகுமென்க. இப்போழ்து, அண்புடையீர், படியுமின்:

2. “nad²-av-and²-i”, “நடவ்-அண்டி”. ஆர்தென், பக்கம் 107 இல் இதின் பொருள்—“நட, ஆண்டவனே”.
3. “penc-and²i”, “பெஞ்ச் - அண்டி”. ஆர்தென், பக்கம் 109 இல் இதின் கருத்து: “பேண், துரையே.” ஒப்பிடுக: B. E. 3633, “பேண்” = to treat tenderly, cherish, foster, care for. இது தெலுங்கில் “பெனுக, பெஞ்சு” என மாறும்; “பெம்பு” எனவும் வரும்
4. “மாற்ச - அண்டி”, ஆர். பக். 109 = “மாறு, ஆண்டவனே!” B.E. 3960 “மாறு” = to become changed; exchange, return etc இது தெலுங்கில் “மாறுசு, மாற்சு” என மாறும். “மாறுபு, மார்பு” எனவும் வரும். இப்பதமும் சிங்களத்தில் தோன்றும். கார்ட்டெர், சிங். அகராதி, பக் 492, “ஓர்ஓ கரவா” “மாறு கரவா” = to exchange, interchange. “ஓர்ஓலி”, “மாறுவ” = exchange, substitute, remedy = மாற்றம். “ஓர்ஓலெலா” “மாறுவெநவா” = to alternate = மாறு, மாறிவா. “ஓர்ஓலெலி ஓர்ஓலெலி”, “மாறுவென் மாறுவ(ட)ட = by turns. ஆததினால் தெலுங்கின் போல், “மாற்சண்டி”, “மாற்பண்டி”, “மாற்-அண்டி” என சிங்கள இலக்கியங்களில், கட்டுரைகளில் தோன்றினால் உடனே அறிவிக்கவும் எமக்கு. “அண்டி”யும் “கொட்-, நட- பெஞ்ச்-, மாற்ச-” உம் தாமீழ் பதங்களே.

எத்துணை “-அண்டி” பதங்களை இவ்வழக்காடுவதில் கொண்டு வந்து சான்றுகக் காட்டுகின்றோமோ, அத்துணை

வெற்றிகளைப் பெறுகின்றோமல்லவா? அத்துணையும் “முருகு-அண்டி” என்பதும் தெளிவாகின்றதன்றோ? தெலுங்கில் யாம் அழைத்து வரும் 5 பதங்களில் முதல் நாலும் தாமீழ்த்தாயின் வயிற்றின் கணிகளே! ஐந்தாவதோ தந்தையாகிய சம்ஸ்கிருதம் தெலுங்கிற்கு அளித்த நன்கொடையே. அங்ஙனமாயினும், இதற்கும் “-அண்டி” என்பதைச் சேர்த்து, மாந்தர் இதைத் தொடர்மொழியாக்குவதை நோக்குமின் :-

5. “rakshine-an²d²-i”, “ரக்ஷிஞ்ச்-அண்டி”, ஆர்தென், பக். 107. கருத்து: protect; compose (a book). ஒப்பிடுக:
- (a) M. M. Williams, சம்ஸ்கிருத அகராதி, பக். 859, “rakshati”, Vedic, RV., AV., Br.; MBh. R. Kathaas., Maalav. போன்ற நூல்களில், to guard, protect, save, preserve. கருத்தில் = பேண்”, 3 above. இதிவிருந்து, 860 ஆம் பக்கத்தில் “ரக்ஷஸ்” = “an evil being or Raakshasa, as one to be guarded against. இங்ஙனமான கருத்துமாற்றத்தில் தாமீழ்ம் தலைசிறந்தது. ஆனாலும் தாமீழ்த்தால் வளர்க்கப்பட்ட ஆரியம் இவ்வித கெட்டித் தனங்களையும் தன் செவிவித்தாயினிடமிருந்து கற்றதில் வியப்பின்று.
- (b) பக். 871, ஆரிய “raakshasa” (> தமிழ் இராக்ஷதன்) = an evil person. “The Raakshasas, like Raavan²a, were the descendants of Pulastya. Some of them were semi-divine and were ranked with the Yakshas.
- (c) பக். 838, “yaksha”, RV., AV., VS., Br. போன்ற வேதங்களில் தானும் இந்த “யக்ஷ” தோன்றிற்று. “The Yakshas were the attendants of Kubera, the god of wealth. Generally benovolent, they are occasionally classed with malignant spirits”. இவர்கள் “இயக்கர்”, செ. அ. 300; “ஐக்கி”, ஒருமையில் “ஐக்கி”, Carter, p. 516.

3ஆம் அதிகாரம்: “முருகண்டி”.

1ஆம் உட்பிரிவு: உரு, முருகு.

இந்நூலின் முக்கிய பாகம் இதுவே. 1961 ஆம் ஆண்டு மார்கழியில் “தமிழ்ப்பண்பாடு” (Tamilzh Culture, Volume IX, No. 4) என்பதில் “The Earliest Stage of Tamilzh Religion” எனும் கட்டுரையில், யாம் கடவுளையும், குரையும்” ஆராய்ந்த

பின்றை, இங்ஙனம் இயம்பினேனன்றே? :- “பின்வரும் கட்டுரைகளில் ‘அணங்கு’, ‘தெய்வம்’, ‘முருகு’—இம் மூன்றையும் ஆராய்வாம்” 15 ஆண்டுகளின் பின் இவ்வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுகின்றனம், முருகனைப் பொறுத்தவரையில் “முருகு” என்பதின் முதற்பொருள் என்னே? எம் “லீலா காதை”யின் 2ஆம் பக்கத்தில், பேர் மொழிவல்லுநர் ஞானப்பிரகாசரின் 5ஆம் கட்டளையைத் திரும்பவும் தந்தனம் :- “தலையடிகள் உறுத்து உச்சரித்தல் மூலமாய் வேறு புதுச்சொற்கள் ஆக்கிக்கொள்ளற்குச் சிறந்த உபாயமாய் அமைந்தன முதனிலை மெய்களாம். தமிழகராதியிலுள்ள மெய்வருக்க முதனிலைச் சொற்கள் எல்லாம் இவ்வாறே உற்பத்தியாயின”. லீலாவின் 5ம் பக்கத்தில் யாம் இதைக் குறித்து மேலுஞ் சாற்றுவதாவது :- “சுவாமியாரின் 5ஆம் கட்டளைக்கு எதிராக மேலேத்தேய மொழியியல் வல்லுநர் ஆக்ஷேபணைகள் எழுப்பியுள்ளனர்” இப்போத்து, முதல் சுவாமியாரின் உதாரணங்கள், “ம்” பொறுத்தவரை :- “ம் + உழு” > “முழு - கு” = உட்புகு. “முழு > முழுகு” பின், “யானும் வேறு பல சொற்களையும் பல்லாண்டாய் தொகுத்துள்ளேன்”. உதாரணமாக, 11 ஆம் இலக்கத்தில்,

(a) “உழ் - உந் (= be) > “உழ் - உ” > “உழு”.

(b) “முழை” 1. = துளைத்தல்; 2 = நுழை; 3. சிறிய மலைக்குகை. ஆனதினால், லீலாவின் 7 ஆம் பக்கத்தில், “சிறுபான்மையான தமிழ்ப் பதங்கள் இக்கட்டளையின் விதமாய்க் கட்டப்பட்டன” எனக் கூறினோம். “முருகும்” இவற்றைப் போன்றதோ? ஆராய்வாம்.

I. (1) “உரு¹” = முதிர்ந்தல், ஒத்தல்: “நின்புகழ் உருவின கை”, பரிபா. 3:32.

(2) “உரு²” = அச்சம். “உரு” “உட்கு ஆகும்”, தொல். சொல்: 302.

(3) “உரு³” = வடிவு, வடிவழகு. ஒப்பிடுக நாலடியார் 274 : 2-3. “(இல்லத்து) உரு - உடைக் கன்னியரைப்போல்.....”.

(4) “உருக்கம்” = மன நெகிழ்ச்சி, இரக்கம், அன்பு.

(5) “உருக்கு” = இளகி விழச்செய், மனம் நெகிழ்த்து, அழி, வருத்து.

II. (1) முருகு¹ = (a) tenderness, இளமை, மணம், வாசனை, பட்டினப். 37:

(b) அழகு; தேன்; கள்; எழுச்சி, திருவிழா; தெய்வம்,

ஒப்பிடுக :- “முருகு மெய்ப்பட்ட புலைத்திபோல, புறநா. 259:5.

2. “முருகு²” = முதிர்ந்தல், to be ripe or mature.

3. “முருக்கு” = அழித்தல், to destroy, crush, ruin.

ஒப்பிடுக :- சிறுபாண். 247 “விறல்வேல்-மன்னர் மன்மையில் முருக்கி. மேலும், = கொல்லுதல், முறித்தல், உருக்குதல், கரைத்தல்.

4. “முருங்கு” = அழிதல்; முறிதல், ஒப்பிடுக மதுரைக்காஞ்சி 377 : “கும்பமுதல் முருங்கு எற்றிக் காய்ந்துடன்” = “முறியுட்படி”.

இவை இரண்டையும், அஃதாவது “I. உரு”, “II. முருகு” என்பவை - விசேடமாய் I (3) “வடிவு, வடிவழகு”, II (1) (b) “அழகு” - இவற்றை ஒப்பிடும்போத்து. இவை தம்முள் நெருக்கமான தொடர்பு பூண்டன என்பது புலனாகும் ஆனதினால் சுவாமியாரின் இக்கட்டளைக்கு இன்னுமொரு வெற்றியாகிற்று. அதே நேரத்தில், நாற்பதாண்டுகளுக்கு முன் இவர் எமக்கு எழுதியது ஞாபகமாகின்றது முருகனைக்குறித்து வினவினேன் அந்நாட்களில் : அவரின் மறுமொழியை மும்மொழிகளிலும் தருதும் யாம் :- “யான் இலத்தீன் மொழியில் தான் மன்றடுவது. அதில் தாவிது மன்னன் கி.மு. 960 ஆம் ஆண்டில் தமது கோத்திரத்திலேயே தோன்றவிருக்கும் “Messiah” அன்றேல் கிறிஸ்து நாதரை மனஉருக்கத்துடன் அழைக்கும் வசனங்கள் அனைத்தும் தொல் தாமீழ் முருகனுக்குந்திறமாய்ப் பொருந்தும்” :-

A (இலத்தீனில்) “Speciosus es forma prae filiis hominum”. இங்ஙனம் “தாவிது சங்கீதம்” 44 : 3 ஆரம்பமாகிற்று. மேலும், “Diffusa est gratia super labiis tuis”.

4. “Cinge gladium tuum super femur, potentissime—

5. decorem tuum et ornatum tuum.

6. Sagittae tuae acutae; deficiunt corde inimici tui”.

B. “Beautiful (எழிலிய) in form (வடிவில்) above the sons of men;

3. Grace is poured abroad upon thy lips.

4. Gird thy sword upon thy thigh, O thou most mighty,

5. with thy comeliness and thy beauty (= உருத்தெழுந்து).

6. Thy arrows are sharp; the hearts of thy foes sink in fear”.

C. 3. “மாந்தர் அனைவரினும் நீர் உருவடிவில் உந்தர்த்தானே : நும் உதடுகளின்கண் எழில் ஊற்றப்பட்டதாய்த்தோன்றும்.

4. மகா வல்லபம் பொருந்தியவரே ! நும் அரையில் வாளைக்கட்டி,

5. உமது வடிவையுட்கு எழிலையும் ஆயுதமாக்கும். [இதில் உரையாதன என்னே? “வேலும் மயிலும்” மட்டுமே. யூதருக்கு அம்பும் வாளும் தான் கூட அண்மையானதால், அவற்றையே தாவிதர் குறிப்பிடுகின்றார்.]

6. நும் அம்புகள் (substitute வேல் here) கூரியவை. [ஒப்பிடுவடி(வேல்.)] இதின் நிமித்தம் நும் எதிரிகளின் இருதயங்களை அச்சத்தால் நடுங்கி சோகத்தில் ஆழ்ந்தன." இவ்வசனங்களானதும் உலகமுடிவில் எம்மனைவரையும் நடுத்தீர்க்க வருமேயசுபிரானுக்கும் பொருந்தும்.

2ஆம் உட்பிரிவு - Two great "word-thefts": their detection. இருபெரும் கொள்ளைகளும் அவைகளின் துப்பறிதலும்.

"முருகு" = ம் + "உருகு" : ஆனதினால்தான் "உரு" பதங்களை விளக்குவாம் இன்னினியே.

A. முதலாம் கொள்ளை கி. மு. 4,000—3,000 ஆம் ஆண்டளவில் நடந்தது. அந்நாட்களில் கஸ்பியன் கடலின் வடக்கில் முதல் இந்தோ-ஐரோப்பியரும் (Proto-Indo-Europeans), அதின் தெற்கில் முதல் தாமிழரும் (Proto-Dravidians) வாழ்வுழி, இவர்களின் அந்நாடு மொழிகளை, சொற்களை, பதங்களை இந்தோ—ஐரோப்பியர் கொள்ளையடித்தனர் என நல்லூர் ஸ்வாமி ஞானப்பிரகாசர், துப்பறியுஞ் சிறந்த நிபுணன் போல், "வல்", "பழைய", "ஊது", "எல்", "வெளிச்சம்", "இளம்" முதலாய பற்பல உதாரணங்களினால் காட்டி நிரூபித்தனர். இவரின் பணியைப் பின் ஆற்றுவாம் இவர் இதை அரைகுறையாய் விட்டு மறைத்ததினாலே.

B. இரண்டாம் கொள்ளை நடந்தது கி. மு. 2,000—கி. பி. 1,000 ஆம் ஆண்டுகளில், வடஇந்தியாவில். கி. மு. 3,000 ஆண்டிற்குமுன் வடமேற்கு இந்தியாவில் தம் பண்பாட்டையும் "ஹரப்பா-மொஹெஞ்சோ-தாரோ" என அழைக்கப்படும் ஸாம்ராஜ்யத்தையும் நிறுவிய தாமிழரின் பற்பல பதங்களை 2,000 ஆம் ஆண்டளவில் அதேவழியாக வந்த ஆரியர் ஏராளமாகக் கொள்ளையடித்ததை நல்லூர் ஸ்வாமியும், பேராசிரியர் ப2ரோவும் (Thomas Burrow) யானும் சென்ற ஐம்பது வருடங்களாகக் காட்டிவருகின்றோம். பௌநாற்றாண்டுகளாக இக்கொள்ளை நடந்தேறியதனால், சம்ஸ்கிருதமே நூற்றுக்கு நூற்பதாகத் தாமிழமாகியது; பிராகிருதங்களோ நூற்றுக்கு ஐம்பது ஆரியமாய் நிற்ப, மறு ஐம்பதும் தாமிழமாகினவே

மேலும், சென்ற 75 ஆண்டுகள் மட்டுமே தாமிழ மொழிகளின் ஆராய்ச்சி நடந்து வருகின்றது : ஆரிய மொழிகளையோ 180 ஆண்டுகளாக ஆராய்ந்தனர் சொல்நிபுணர். ஆனதினால் எந்தக் குறிப்பிட்ட காலத்தில் ஒரு பதம் உபயோகிக்கப்பட்டது, அதின் 1ம், 2ம், 3ம் கருத்துக்கள் யாவை எனும் வினாக்களுக்கு மறு மொழிகளைக் கண்டுபிடித்தல் ஆரியத்தில் சுலபம், தாமிழத்திலோ துர்லபமாகும். ஆனால், அதே பதங்கள் இருமொழிகளிலும் உப

யோகிக்கப்பெற்றிருப்பின், ஆரிய நூல்களிலிருந்து தாமிழ பதங்களின் நேரகாலத்தையும் எம்முறையாக இவை ஆளப் பட்டன என்னும் வினாவுக்கு திட்டவாட்டமான முடிவுகளையும் ஐயம்திரிபின்றி எம்மால் கூற இயலும். ஆனதினால் இப்போழ்து "உரு, உருபு, முரு, முருகு" என்னும் தொற்றாழி பதங்களை களவெடுத்த ஆரியம் இவற்றை என்னென்ன சொற்களாக மாற்றியமைத்தது, என்னென்ன சம்ஸ்கிருத நூல்களில் முதன்முதலாய் உபயோகித்ததெனச் சற்று ஆராய்வாம்.

3ம் உட்பிரிவு : "ரு-"ப் பதங்களும் "ரூப"வும்.

தமிழில் ஒரு தாமிழபதத்தின் திரிபுகளினால் இரு தம்முள் எதிரான கருத்துக்களைக் காணலாம். உதாரணமாக, "ஆள்" = to rule; அரசு செய்தல், அடக்கியாரு. ஆனால் "ஆள்" = ஊழியன், slave, செ. அ. பக். 254, "ஆள்" 2, 6 ஆம் பொருள். ஒப்பிடுக நாலடியார் 122 : (அடி) 1, "இரும்பார்க்கும் காலராய் ஏதிலார்க்கு ஆள் - ஆய்". மேலும், தாமிழ "ஆள்" தான், குறுகி, "அள்" ஆகி, பின் "ள்" என்பது தன் தம்மி "ட்" ஆக மாற, "அட் - இம் - ஐ" > "அடிமை" ஆகிறதென விவேகநந்த மன்றத்தில் அநேகந்தரம் விளக்கினோம். இதின் நிமித்தம் "ரு-, ரூ-" பதங்களின் ஆராய்ச்சியில், நல்லகருத்து "A" எனவும் கெட்ட கருத்து "B" எனவும் வருமின், நன்றாக மன்றே !

A. நல்ல கருத்துள்ள "ரு, ரூ, உரு, ருச், ருக்" இருமொழிகளிலும்.

I. தமிழில், "உரு" 3 (செ. அ. பக். 443) = beauty of form, loveliness, attractiveness; வடிவழகு; shape, figure, idol, form, வடிவு. "உரு" 4, வினை = to assume a form, உருவெடு; take shape. "உருக்கம் காட்டு" = show love or kindness, அன்பு¹⁵ காட்டு.

II. சம்ஸ்கிருதத்தில், தாமிழ "உரு" சிற்சில மாற்றங்களை அடையும் :-

(a) [வில்லியம்ஸ். சம்ஸ். அக. 831] "ருச்" = be radiant, resplendent, good.

(b) [வில்லியம்ஸ். சம்ஸ். அக. 882] "ருக் - உம் - அ" > rukma = what is bright, beautiful, radiant. ஒப்பிடுக "பொல் - அம்", (தாமிழம்) = bright > பொன் = gold, golden chain, brilliant disc or other ornament : பொலம் > பொலம் > பொன். மேலும், "எல் + உம் + பு" > "எல்பு" > என்பு", நாலடியார் 292 : 1 :- "என்பாய் உகினும்".

¹⁵⁺ 1974 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி பிழையான "அன்பு, தின்மை" போன்றவற்றை "அன்பு" (ஒப்பிடுக "அண்மை", "அள் - ஈ" > "அளி"), தீம் - ஐ > "தீமை" எனத் திருத்தி வருகின்றனம் யாம். "கற்றதனால் ஆய பயன் என் கொல்" ஊழல் - பிழைகளைத் திருத்தாவிடின?

(c) [கேளும் - இன் > கேண்மின். அதேபோல்] “ருக் - உம் - இன்” > **Rukmin** = wearing golden ornaments, RV. Br. களவுகளைப் பாருங்கள்! களவும் கையுமாக வடமொழிப் பிள்ளையார் அகப் பட்டார். ஆயினும் இவை மட்டுமன்று. இன்னும்

(d) (பெயர்) “ருச்” = brightness, RV. splendour, beauty, loveliness; colour, hue; ஒப்பிடுக. செ. அ. “உரு” (3, 5 ஆம் பொருள்) = நிறம், colour; குறிஞ்சிப்பாட்டு 103,

“பல்வேறு உருவின் வனப்பு அமை கோதை”

= பல வேறுபட்ட நிறத்தையுடைய, உரை.

(e) “ருச் - ஆ” (from தாமிழ “ஆ, ஆவு, ஆகு”) > “rucaa” = bright, fem. brilliant, VS.; liking, desire (for a bright thing), MBh. lustre, beauty, only in Sk. Lexicons, but probably used very frequently in the early Taamiilzha poems of the same time as the Sumerian Epic of Gilgamesh, as “urucaa”, “உரு(ச்)சா”, its earliest form.

(f) “ருசக” = 1. pleasing, agreeable. (மேலும்) = 2. very large Lexicons only. பாருங்கள்! இச் சொல்லின் தாமிழ உற்பத்தியையும் அதின் பொருளையும் தெரியாமல், சம்ஸ்கிருத நிகண்டுகள் அதைக்கண்டதோடையும் இணைத்துப் புணர்த்தி அதை அலங்கோலப்படுத்தினவே! பரிதாபந்தான்! (மேலும்) = 3. a kind of golden ornament or necklace, “Das²akumaara - carita”¹⁶ இப்போது யான் வாசிப்பதைக் கேண்மின் :- A. A. Macdonell, M. A. Ph. D. “A History of Sanskrit Literature,” 1917, page 332 :- “This prose work, ‘Adventures of the Ten Princes’, is by Dan²d²in (த²ண்டின்) and dates from the 6th. century A.D.” Sanskrit is an excellent time-keeper; - “உரு” என்னுந் தாமிழப் பதம் “உருசக” > “ருசக” ஆக வடமொழியிற் புகுந்தது கி.பி. 600 ஆம் ஆண்டுக்கு முன் எனச் சம்ஸ்கிருத நூல்கள் மூலம் தாமிழர் அறிகின்றனர். (மேலும்) = 4. a ring, மோதிரம்; any object bringing good luck, “Sus²ruta”.

(g) “ருசி” = 1. beauty, splendour, lustre, light, AV. (= ஆதர்வ வேதம், நான்கு சம்ஸ்கிருத வேதங்களின் கடைசி, கி. மு. 900 ஆம் ஆண்டு இது முற்றிற்று. So in the 2nd millennium B. C. already Taamiilzha “உரு” had become Vedic Sanskrit “rucii”, both “beauty in form”. “உருத்து எழுந்த” is the favourite epithet or description of the well-rounded breasts of young women in our தமிழ் earliest poems extant: But

¹⁶ = 10 “கூழ்” (= tender, soft, young) + “உம்” (= being) + “ஆர்” = “கூழ்மார்” > “குமாரரின் வரலாறு”.

there must have been such poems in தாமிழம் two millennia earlier for Sanskrit, already in its Vedic stage, to have taken this தாமிழ word and to have changed its meaning from “form” to the meanings given above. (மேலும்) = 2. colour. (= வண்ணம் Sk. “varn²a”), வடமொழிக் காவியங்களில். (மேலும்) = 3. liking, taste, relish, pleasure, appetite, zest, AV. வியப்புத்தான்! தாமிழ “உரு” ஆனது வடமொழியின்கண் இவ்வளவாய்ப் பரவியது ஆச்சரியந்தான்!

(h) “ருசித” = bright, brilliant, glittering; pleasant; sweet, dainty.

(i) “ருசிர” = ,, ,, ,, radiant, splendid, beautiful; sweet, nice.

(j) “ருசிரா” = (ஒரு) அழகிய பெண், எழிலியவள்; இஃதொரு சிறப்புப் பெயர்.

(k) rucishya = pleasant, giving an appetite, tonic; white salt, L.

(l) rucya = bright, beautiful; a lover; a kind of tonic; salt, L.

(m) “ருக்மினி” = Bhishmaka’s daughter and Rukmin’s sister she was betrothed to S²is²upaala; but Krishn²a carried her off after killing her brother in battle, Mahaabhaarata. In later mythology she is identified with Lakshmi. இதுவும் தாமிழமே, “இலகு, இலங்கு” (= to shine) என்பதின் திருபு ஆதரின்: “இலகு + சம்ஸ்கிருதக் “சட்டாடி”க்குறி “sh” + உம் + ஈ (= இல், பெண்) = இலக்ஷ்மி. இக்குறியின்றி “இலக்குமி” என்றே வரும்: இதின்னரே “Lakshmi” ஆகியது சம்ஸ்கிருதத்தில்.

இப்போழ்து ஒரு வினா எம்மனதில் எழும்பும். தாமிழத்தின் தானே இந்த “உரு” இங்ஙனமாய் “ச்”, “க்”, “ப்” என்னும் விசுவகளையும் அவற்றின்பின் வரும் “ஆ”, “அக”, “ஈ”, “இத”, “இர”, “இரா”, “இஷ்ய”, “ய”, “உம்-இண்-ஈ” போன்றவற்றையும் பெற்ற பின் வடமொழி இப்பதங்களை முழுமையாகக் கொள்ளையடித்ததோ? அன்றேல், “உரு”, “உரு” என்னும் பகுதிகளைத் தன் செவிலித்தாயான தாமிழத்தினின்று பெற்று, மிகுதியைத் தானே உண்டாக்கினதோ? சிலவற்றைத்தான் உண்டாக்கிற்று; ஆனால் பெரும்பான்மையானவற்றைக் கொள்ளையடித்ததே. ஏனெனில், இவ்விசுவகளுக்கு வடமொழியில் விளக்கமின்று; தாமிழத்திலோ விளக்கமட்டுமில்லை; பெரும் வரலாற்றுச் சரித்திரமுண்டே! இதைப் பின்னர் காட்டுதும். “ரு”ப் பதங்களில் முக்கியமானதை இப்போழ்தே விளக்குவோம் :-

(n) செ.அ. பக். 449, “உருவம்” = வடிவம், அழகு, நிறம், பிரதிமை.

தாமிழத்தில் அநேகமாய் நெடியிய அசைகளே இருந்தன :-

(o) “உருபகம்”, (பக். 451) > உருவகம் (தமிழில்); also > “ruupaka”, Sk.

- (p) 'உருப்பியம்' (பக். 451) > Sk. 'rupya' > Engl. 'rupee', silver coin, (also) = that which is beautiful, அழகுடையது எழிலியது.
- (q) 'உருபக - தாளம்' > ருபகதாளம், பரத. தாள. 5, உரை.
- (r) 'உருப - காரம்' = (nikṣ) the form 'clear; proof; அத்தாட்சி.
- (s) 'உருபம்' > Sk. 'rupa' = shape, வடிவு. ம. நீ 3 மகல 6: 177.
- (t) 'உருபி-த்தல் = explain the form; prove, 'வினை' for(r) 'பெயர்'.
- (u) 'உருபி - கரி' = assume a shape, உருவப்படு, யாழ். அகராதி.

செ. அ. பக். 399 இல், 'உரு' 3 = விண்மீன், star. இல் 'உருக்குறி' இடுதலைக் குறித்து அதே சென்னைத்தமிழகராதியின் பக். V இன் IV ஆம் பிரிவை நோக்குமின். 'குறியீடுகள். Signs. * = 'சொல்லின் தலைப்பிலுள்ள இந்த உருக்குறி, தமிழல்லாத சொல் வருவதைக் குறிப்பது', அநேகமாய் வடமொழியினின்று. 'Very good!' அஃதாது 'Very bad' 'மிகவுங்கெட்டது!' மறுமுறை செ. அகராதியைப் பதிப்பவர்கள் இக்குறிக்கு விளக்கம் இவ்வாறு அளித்தல் வேண்டும்: 'தாமீழமான இச்சொல்லைச் சம்ஸ்கிருதமும் (களவாடி) அநேக நூற் றுண்டாக உபயோகித்தது'. இன்னுமொன்றை மாற்றல் வேண்டும்: '<' = 'இது சொல்லின் உற்பத்தியைக் குறிப்பது' என அடுத்த படியாக அதே பக்கத்தில் வரையப்பட்டதை முழுதாக அழித்தபின், '>' என்னும் குறியைப் பதித்து, 'இத்தாமீழ மொழியினின்றே ஆரியம் தன் பதத்தைப் பெற்றது', உதாரணமாக 'rupya, ruupa, ruupikari'. இம் மாற்றத்தை யாமே மேலே செய்ததை அவதானிக்குக! சீ! சீ! ஆரியர் கொள்ளையடித்ததில், வியப்பின்று: ஆனால் தாமீழர் தாங்கள் அளித்தவற்றைப் பிச்சையாக ஆரியத்தினின்று பெற்ற தெனக் கூறல் வேண்டா!

Caldwell, Kittel, Gandert, A. C. Barnell, Thomas Benfey, T. Burrow, M. B. Emeneau போன்ற மேனட்டுக் கலாநிதிகளும் பேராசிரியர்களும் இத்துப்பறிதலில் முதன் முதல் ஈடுபட்டவர்கள்: இவர்களே, வடமொழி 'அநேக பதங்களைத் தாமீழத்தினின்று பெற்றதோ, களவாடியதோ' என நிரூபித்தவர்கள். இந்நூற்றாண்டின் முதற்பாகத்தில் ஞானப்பிரகாசரடிகளும் கடைசிப் பாகத்தில் தாவீதடிகளும் இப்பணியைத் தொடர்ந்து நடாத்துவதினால், சம்ஸ்கிருதத்தின் கண் நூறில் நாற்பது வீதமான பதங்கள் இத் 'தாமீழமொழி' யினின்றே வடமொழிக்கு இறங்கினதென நிரூபிக்கப்பட்டதாயிற்று! போதிய நியாயங்களின்றி இங்ஙனஞ் சாற்றப்படவில்லை. மேற் கூறப்பட்ட ஒன்பது பெயர் வழிகளில் பெரும்பான்மையினர் தாமீழ மொழிகளையும் ஆரிய மொழிகளையும் ஒரே அளவுக்குக் கற்று இரு வர்க்கத்திலும் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்களே. ப²ரே, எமெனே ஆன்

இருவரும் சம்ஸ்கிருத பேராசிரியர்கள் முதன் முதலில்; பின்பே தாமீழ மொழிகளின்கண் ஈடுபட்டவராகினர். இவ்விருவருமியற்றிய 'தாமீழ சொற்பிறப்பு அகராதியின்' முதற்பக்கத்தில் இவர்கள் இங்ஙனங் குறிப் பிடப்பட்டதை நோக்குக:- T. Burrow, Boden Professor of Sanskrit in the University of Oxford; M. B. Emeneau, Professor of Sanskrit and General Linguistics, at Berkeley, University of California, இங்கிலாந்தும் அமெரிக்காவும் முறையே இவ்விருவ ரினதும் சம்ஸ்கிருத நிபுணத்துவத்தை இப்பொழுதும் போற்றுகின்றன. ஆனதினால் இவர்கள் கூறுவதை உண்மையென எடுக்கலாம். அதே அகராதியின் 568 — 574 ஆம் பக்கங்களின்கண், சிறிய அச்சில், இப் பக்கங்கள் நிரம்பி வழிந்தோட, தாமீழத்தினின்று இந்தோ - ஆரிய பக்கங்கள் நிரம்பி வழிந்தோட, தாமீழத்தினின்று இந்தோ - ஆரிய மொழிகள் பெற்ற பதங்களின் அட்வணையை மட்டுமே தருகின்றனர்: இம்மொழிகளில், சம்ஸ்கிருதமே மிகக் கூடுதலாகக் களவாடியதாகக் காட்டப்படும். இவற்றில் ஒன்று 'ருப-', 'இலக்கம் 566 இல்' என 570 ஆம் பக்கம் கூறிற்று ஆகவே B. E. 566 ஆம் இலக்கத்தில் இதைக் காண்கின்றோம்:- தமிழ்: 'உரு', 'உருபு', உருவ - அம், உருவு'; கோதம்: 'உர்ப், உரவ்'; துதம்: 'உர்ப்'; மலையாளம்: 'உரு, உருவு, உருவம்' = form ஆனதினால் இருவரும் இங்ஙனம் இக்கதையை முடிக்கின்றனர்:- '< Skt. ruupa-' : அஃதாவது, இந்த 'உருபு' என்ற தாமீழப் பதத்தினின்றே சம்ஸ்கிருத 'ருப-' பதங்கள் உண்டாயின. பாருங்கள்! துப்பறியும் நிபுணர் சம்ஸ்கிருதத்தையே கள்வனாகப்பிடித்து, களவாடிய விதத்தையுங் காட்டிவிட்டனர்.

4ஆம் உட்பிரிவு: 'உரு' > 'முரு'.

முதலாம் உட்பிரிவில் I இல் வரும் 'உரு-' ப் பதங்களும் II இல் வரும் 'முரு-' ப் பதங்களும் பொருளில் ஒத்தவையே! ஆனதினால் 'உரு' தான் 'முரு-' ஆகியதோ என சிலர் எம்மை வினவக்கூடும். அங்ஙனமிருந்திருந்தால் வியப்பின்று. ஒவ்வொரு பதத்தையும் புறம் பாக எழுதும் மொழிகளிற்கூட இத்திரிபைக் காண்கின்றோம்: 'பிழையான பிரிவு' என அழைப்பர்; 'False division' என ஆங்கிலர் கூறுப. ஒருதாரணமாக ஆங்கிலப் பதமொன்றினை எடுப்போம்: 'a nickname'. இது ஆதிபில் 'an eke name' ஆக இருந்து, பின் M. E. (= Middle English) காலத்தில் 'a neke name' ஆகிற்று. 'Neke' என்பதற்கு யாதொரு பொருளுமில்லை: ஆனால் 'eke' என்பதை இங்ஙனம் ஆங்கில அகராதிகள் விளக்கும். Chambers: 20th. Century Dictionary, 1963, பக்கம் 338 :- 'eke' = Scotch 'eik'. வினையாகில், 'eke' = to add to, சேர், கூட்டு, இணைத்தல். இது இலத்தீன் 'auge-re', 'auksi' > 'auxi' 'Augustus', ஆங்கில. 'August', கிரேக்க 'auxanein' என்ற பதங்களின் தோழன் இதின் பொருள் 'to increase', வளர்த்தல்; வளர்த்தல். பெயராகில், 'eke' = an addition, supplement. மேலும், 'eke' உரியாகில்,

இடைச்சொல்லாகில் = "in addition", adverb. யாம் கூறுவது இவ்வகராதியின் 722 ஆம் பக்கத்திலிருந்தே, பின்வருமாறு :- முதலில் "an eke name" = வேறுமொரு பெயர் அதே பொருளுக்கு; பின் > "a neke-name"; இப்போது, > "a nick-name" = a name given in contempt or sportive familiarity. முதற் பதமாகிய "an" என்பதிலிருந்த கடைசி எழுத்தான 'n' இரண்டாம் பதத்தின் முதலெழுத்தாகிய 'c' உடன் ஒட்டியதே இவ்விகாரத்தின் காரணமாகும். புறம்பாக ஒவ்வொரு சொல்லையுமெழுதும் ஆங்கில மொழியிலும் மாற்றம் ஏற்பட்டால், உயிர் மெய்களை ஒரே எழுத்தாக எழுதும் தரமீழ் மொழிகளில் இம் மாற்றம் கூடுதலாகக் காணப்படக் கூடியதே செ. அ. 444 ஆம் பக்கத்திலுள்ள இச்சொற்றொடரான "பூண்முடியார் மனமுருக" என்பது "மன முருக" என்றே பதிவாயிற்று அங்ஙனமே பிரித்து வாசிப்பாரும் உளர். நாளடைவில் "முருக" என்பது புதுப்பதமும் உண்டாகக்கூடும். மேலும், "ஓம்" = Being; "உருகு" = Form, Beauty. கடவுளே முதன்மையான "இருப்பவரும்" (Being "எழிலும்" (Beauty). "ஓம் உருகா!" எனக் கி. மு. 4,000 ஆம் ஆண்டு அவரை அழைத்த ஒலி "ஓமுருகா!" > "ஓம்) முருகா!" எனச் சில நூற்றாண்டுகளின் பின் மாறியிருத்தல் கூடும்.

இம் மாற்றங்கள் நடந்து பல்லாண்டுகள் கழிந்தன : ஆனதினால் எங்ஙனம் நடந்தவையெனக் கண்டுபிடித்தல் அரிதும் கடினமுமாகும் ஆயினும், மனிதர் மிகத் தொன்மையான காலத்தில் உபயோகித்த சொற்கள் சிலவே. அவை காலகதியில் அதிகரித்தன. மேலும் ஒவ்வொரு பதத்திற்கும் கருத்துகள் கூடிக்கொண்டே வந்தன, எந்த மொழியிலும் என்க.

இப்போழ்து இன்னுமோருதாரணத்தைக் கையாளுவோம் :- ஆழ் > தாழ்; இஃதுண்மையோ?

தொல்காப்பியம் சொல். 292 இன்படி "உம் / உந்" "உந்து" ஆகவும் வரும். இந்த "து" வில் "த்" என்பதே முக்கியம்.

குறுந்தொகை 40 : 1 இல் "ய் - ஆய்" (=யாய்) = என் தாய் my mother. "ஞ - ஆய்". (=ஞாய்) = நின் தாய், thy mother. ஆனதினால் "த் + ஆய்" = தாய் = his mother. ஆனதினால் உரையிலுள்ள "என் தாய்", "நின் தாய்" என்பன "என் ஆய்", "நின் ஆய்" என மாற்றப்படல் வேண்டும்.

செ. அ. பக். 236, "ஆய்" 4 = mother = தாய். இந்த "த்" = his. வேறு "த்", "து" விசுவகளுக்கு வெவ்வேறு கருத்துகள் இருந்திருக்கும். இவ்விதமான "த்" ஒன்றை எடுத்தே, "ஆய்" உடன் இணைத்து, மாந்தர் "தாய்" என்பதை உருவாக்கினரே. அதே போல் "ஆழ்" என்பதை எடுத்து, "தாழ்" என்னும் பதத்தை உருவாக்கியிருப்பின், "உருகு" என்பதும் "முருகு" ஆக வளர்ந்திருக்கும். ஆனதினால் "ஆழ் / தாழ்" ஐ ஆராய்வாம் :-

(A) செ. அ. பக். 252, "ஆழ்" = 1. to sink, plunge, dive, மூழ்கு; 2. to fall down, விழு; 3. to be deep, ஆழமாதல்; 4 to be idle, lazy, சோம்பு. 10 வரியில் எல்லாக் கருத்துகளும் அளிக்கப் பட்டன, அவையும் ஏழு மட்டுமே.

(B) செ. அ. பக். 1852, "தாழ்" = 1. to sink in water, அமிழ்தல்; 2. to fall down or low, be lowered, கீழே தாழ்தல்; 3. to be deep, ஆழ்ந்திருத்தல். இவை மூன்றும் A 1, 2, 3 உடன் முற்றாகப் பொருந்தியவை. மேலும், A 4 உக்குப் பதிலாக, B இல் இவை வருகின்றன :-

(a) to be indolent (ஒப்பிடுக A 4 'idle, lazy'), be behind-hand; to delay = "தாழ்ம் அதி" > தாமதி. ஒப்பிடுக நாலடியார் 342 : 2, "தாழாது போவாம் என உரைப்பின்".

(b) to stay, rest, halt, "தழ் + உம் + கு" > "தழ்ம்கு" > "தங்கு". இங்ஙனம் இரு சொற்களும் முழுதாகப் புணர்ந்த போதிலும், "தாழ்" என்பதின் வளர்ச்சி "ஆழ்" இலும் ஐந்து மடங்கே; 52 வரிகளில் "தாழ்" இன் 24 கருத்துகள் கொடுக்கப்பட்டன. இதிலிமித்தம் "ஆழ்" இலிருந்து "தாழ்" உம், "உரு / உருகு" என்பனவற்றிலிருந்து "முரு / முருகு" பதங்களும் வளர்ந்தன என இயம்பலாம். ஆயினும் இதின் கண் இன்னுங்கூட ஆராய்ச்சி வேண்டியதாகும்.

5ஆம் உட்பிரிவு : "முருகு" என்பதின் பொருள்.

இப்போழ்து 1 ஆம் உட்பிரிவில் யாம் அளித்த "உரு / முருகு" பதங்களைத் திரும்பவும் ஆராய்ந்து, இவற்றின் முதற் பொருளைக் கண்டுபிடிப்போம். தொல்காப்பியமே எமக்குக் கிடைத்த ஆகப் பூர்வீகத் தமிழ் நூல். "தாமீழம்" தமிழ் ஆகத் திரிபு பெறும்பொழுது தொல்காப்பியம் உருபாயிற்று. ஆனதினால் இந்நூலின்கண் "உரு" என்னத்தைக் குறித்ததெனச் சால ஆராய்தல் வேண்டும்.

"உரு / உருவு" = form, shape, வடிவு, தொல். எழுத்து. 14, 17b, c; 452 b; தொல். பொருள். 273:2; 276:1; மேலும், 291:3; 300:2—ஆனால் இவ்விரண்டிலும் "உரு - உவமம்" என்பதையே தொல் காப்பியம் குறிப்பிடும். 291 : 3 இல் உரையாசிரியர் "உரு" = "நிறம்" என்பர். இது வடிவினின்று மிகத் தூரமன்று. ஆனால் தொல். பொருள். 247:1 இன் உரை வியப்பைத் தரும் :

செய்யுள் : ஒப்பும் உரு-வ்-உம் வெறுப்பும் என்றூ.....

உரை : "உரு" = "உக்கு" = பொறிநுதல் வியர்த்தல் போல்வன.

செ. அ. பக். 393, "உக்கு" = அச்சம். ஒப்பிடுக குறிஞ்சிப்பாட்டு 184 :

"நானும் உக்கும் நண்ணு வழி அடைதர".

இதின் உரை : “தனக்கு இயல்பாகிய நாணமும் அச்சமும் எய்து தற்கரிய இடம்பெற்று அவ்வழி வந்து தோன்றுகையாலே விரைந்து அவன் முயக்கினின்றும் அகலமுயல்வானே அகலவும் விடாதவனாய் தன் கையாலே அவனை அணைத்து, அவளின் உருத்தெழு எழிலிய முலைகள் தன் மார்பிலே ஒடுங்குமாறு தழுவினன்”. “ஆண் / ஆடவன் / ஆடு” நண்ணுவதே கற்புடைய பெண்ணுக்கு நாணத்தை உண்டாக்கும். அச்சத்தினால், பெரிய ஆண்நாய்க்குச் சிறிய பெட்டை நாயின் உடல் சுருங்கி உள்ளே போவதுபோல், இவளின் உடலும் சுருங்குவதனால் இதை “உட்கு” என அழைப்பர். இவ் “உட்கினால்” இவளின் உருவம் மாற்றமடைவதனால், இதையும் “உட்கு” - “மெய்ப்பாடு” என்பர். இதனாலேயே “உட்கு” “அச்சமா”யிற்று. ஆனதினால் முருகனுடைய கம்பீர உருவம் இளம்பெண்களின்கண் இத்தகைய நாணம் அச்சமும் உண்டாக்குமோ என்ற வினா எழும்பும்.

சீவகசிந்தாமணி 171 : 2-4 இல் “மனம் பருகு..... ஏம் உற (= பித்து அடையும்படி) (= கண்டார் மயக்கமுற) ஆம் அணங்கு குடியிரும் ” என்ற பதங்களை விளக்கும் உரை “பெண்களின் உருத்தெழும் முலைகளில் தெய்வமாகிய அணங்கு வீற்றிருப்பதை”க் கூறிற்று. இதனால் தம் மிக்க எழிலினால் இளம் பெண்ணும் ஆடவற்கு அணங்கே. ஆனால், யார் இந்த அணங்கிற்குத்தானும் அணங்காயிருப்பவர் என அகநானூறு 98 : 10 “முருகன் ஆர் அணங்கு என்றவின்” இயம்பிற்றே : “முருகே !”

யாதொரு கருமத்தையும் முழுதாகச் செய்வதே பூரணபலன் அளிக்கவல்லது. ஆனதினால் “முருகு” என்பதை மொழியாராய்ச்சியினால் மட்டுமல்ல, பண்டையத் தமிழ் இலக்கியங்களின் மூலமாகவும் பரிசோதிப்பதும் நன்றாகுமன்றோ? இவற்றில் தலைசிறந்தவை நான்கே : புறநானூறு, குறுந்தொகை, நற்றிணை, அகநானூறு. இஃதை இப்போழ்து படித்து, தொல் தாமீழ முருகக்கடவுளை வழிபட்டு, இன்புறுமின்; ஏனெனில், பண்டைத் தமிழிலக்கியங்களில் முதன்முதலாகவும் சாலவும் இயம்பப்பெற்ற ஒரேயொரு கடவுள் முருகே. The ancient Dravidians (=தாமீழர்) of 3,600 B. C. seem to have been Monotheists with Muruku or Kumaaran as their sole God, the “Only Being”. The “being” of animals, of men, even of angels and archangels, of cherubim and of seraphim is almost “non-existence” when compared with the Infinite Being of God. இதனாலன்றே தாமீழர், சிங்களவர் உட்பட, தொன்றுதொட்டு “ஓம் முருகா” எனப் பகர்ந்து வந்தனர். எத்துணை மஹா புருஷனாய்ப் புத்தர் (Buddha) வாழ்ந்த போதிலும், இவ் வாக்கை

மறந்து, தானுங் கடவுளை வழிபடாமல், தன் சங்கத்துக்கும் மறைநூல் படிப்பிப்போர்க்கும் இதை வற்புறுத்தாமலிருந்ததினாலன்றே அவரின் மறை பாரதத்தில் அழிந்ததும் ஈழத்தின்கண் அரைகுறையாக இருந்து, 1958 ஆமாண்டு வைகாசித்திங்கனிலும் சில முக்கிய சிங்களப் பெளத்தரின் மிருகத்தன்மையான மனப்பான்மையை மாற்ற இயலாதாயிற்று? ஒப்பிடுக நீதிநெறி விளக்கம், பா 74 : “ஆஸ்திகரும் நாஸ்திகரும்”.

“தெய்வம் உளது என்பார் தீய செயல்புகின்

தெய்வமே கண் இன்று நின்று ஒறுக்கும். — தெய்வம்

இலது என்பார்க்கு இல்லை. தம் இன்புதல்வர்க்கு அன்றே⁺¹⁷ பலகாலும் சொல்வர் பயன்”.

It is a great pity that he who was Englightened (=Buddha) in so many affairs was not awake in respect to this cardinal issue! Or has a false tradition warped the teachings of this Sage?

இங்ஙனம் தாக்குற்றதாக பெண் அணங்கு கூறப்படினும், உண்மையாக இப்பெண்ணின் மெய்ப்பாட்டு மாற்றத்துக்குக் காரணம் யாதென்று ஆராய “வேலன்” வெறியாட வந்ததும், “முருகு ஆற்றுப் படுத்தல்” தமிழ் இலக்கிய மரபாகும். அகநானூறு 232 : 14 இல், “முருகு என வேலன் தருஉம்” = “இப் பெண்ணின் வேறுபாடு முருகனால் உண்டானதென்று வேலனை அழைக்கும்” என்பது உரை. இந்த “முருகாற்றுப்படையை” அகநானூறு 22 : 8—11 இயம்பும் :— “களம் நன்கு இழைத்துக் கண்ணி சூட்டி,⁺¹⁸ வள நகர் சிலம்பப் பாடிப் பவிகொடுத்து, உருவச்⁺¹⁹ செந்தினை குருதியோடு தூஉய்⁺²⁰ முருகாற்றுப்படுத்த உருகெழு⁺²¹ நடுநாள்”. பாருங்கள், மாந்தரே! “அணங்கு”, “உரு”, “முருகு” இம்மூன்றிலும் ஒருபக்கம் “அழகு”⁺²², மறுபக்கம் “அச்சத்தை உண்டாக்குதல்”. இப்பக்கமே தமிழ்த் தொல் இலக்கியங்களிற் கூடுதலாகத் தோன்றும் :-

அகநா. 138:10 “உரு கெழு சிறப்பின் முருகு மனைத் தரீஇ”.

,, 181:6 “முருகு உறழ் முன்பொடு பொருது, களஞ்சிவப்ப”.

,, 118:4-5 “மறுகில் தாங்கும் சிறுகுடிப் பாக்கத்து இயல்⁺²³ முருகு ஒப்பினை”.⁺²⁴

⁺¹⁷ “அன்றே” = அல்லவா?

⁺¹⁸ வெறியாட

⁺¹⁹ = அழகிய

⁺²⁰ = தூவி

⁺²¹ = அச்சம் பொருந்திய

⁺²² “ழ > ண்” என்பதனால் சொற்களும் இணைந்தன.

⁺²³ = இயங்கும்

⁺²⁴ = ஒப்பாய்.

அகநா. 59:10-11 “சூர் மருங்கு அறுத்த சுடர் இலை நெடுவேல்
சினம் மிகு முருகன் தண்பரங்குன்றத்து...”

158:16 “முருகன் அன்ன சேற்றத்துக் கடுந்திறல்”.

“அழகும்” அச்சத்தை உண்டாக்கும் “சீனமும் கடியவன்மையும்”
ஒருங்கே “உரு / முருகு” என்ற சொற்களிலும் தமிழ் மரபில் இவரோடு
இணைந்த வழிபாட்டிலும் தோன்றுகின்றன. அகநா 272 : 12-15⁺²⁵

“மெய்ம் மலி உவகையன் அந்நிலை கண்டு,
முருகு என உணர்ந்து, முகமன் கூறி,
உருவச் செந்தினை நீரோடு தூஉய்,
நெடு வேள் பரவும் அன்னை. அன்னை!”

இவ்வாறு தலைவியின் தாய் முருகனை வழிபடுகின்றனர்.

இதனால் இளம்பெண்களின் கல்யாண விஷயங்களின் கண்
முருகனைச் சேர்த்தே தமிழ்க் கவிஞர் கூறுப. சில தருணங்களில்
இவர் தலையிடவில்லை : ஆனால் வீணாகக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டனர்.
தலைவனே தலைவியின் காமநோயை உண்டாக்கியதை அறியாத தாய்
வெறியாடி, முருகனைத் துரத்த, வேலனை அழைத்தபோழ்து, தோழி
“முருகன் இவ்வேறுபாட்டை தலைவியில் உண்டாக்கவில்லை” எனக்
குறுந்தொகை 362 இல் வற்புறுத்தி, மறைந்து நின்ற தலைவனைக்
காட்டி, அறத்தொடு நின்றனர்.

கடவுளை “எல்லாம் வல்ல இறைவன்” என அழைப்பது
உண்மைக்கு முரண்பட்டதன்று. ஆனாலும் இவரை “அனை
வருக்கும் மிருதுவான, மென்மையான, அண்பான இறை
வன்” என்றழைப்பதே கூடப் பொருத்தமாகும். For, God
is not stressing His might in our regard but His Love.
இதின் நிமித்தமே கத்தோலிக்க திருச்சபை இதை “அண்பின்
ஆட்சி” எனக் கூறி, தாழும் அவ்வண்ண ஆட்சியை நிலை
நாட்ட முயல்கின்றது. ஆயினும் இதைப் பூரணப்படுத்துவதற்கு
தாமீழ மரபுகளும் தேவை : இவற்றில் சிலவற்றை “ஓம்
முருகா” என்னும் இந்நூலின்கண் காண்க. மேலும், இச்
சொல், “முருகு”, எத்துணை கருத்துக்களைக் கொண்டதென
வியப்புறுமின். There is no word to connote God's
tenderness in His Love and His softness therein as
“முருகு” on one side and “குழ்” (=soft) + “உம்”
(=Being) + ஆர் + அன் > “குழ்மாரன்” > “குமாரன்,
Kumaaran” on the other. Jesus Himself delighted to

call Himself “மனித குமாரன், the Son of Man”, from
a Persian tradition of 500 B. C. entrusted to the
Prophet Daniel of the Hebrew Old Testament by the
earlier “Taamiil’ar”, who had spread their Culture
from the Caspian Sea to the Indus Valley as early
as 3,600 B. C. இதே காலத்தில் தாமீழருக்கு இனத்திலும்
மொழியிலும் அண்மையானோர் இயூராசியா (Eur-Asia -
Europe and Asia, as one continent) வின் வடமேற்காகிய
பி³ன்லாந்திலும் (Finland) வடகிழக்காகிய Samoyede Arctic
ஸிபே²ரிய (Siberia) பிரதேசங்களிலும் குடியேறத் தொடங்
கினர். இவ்வரலாற்றிலிருந்தும் மொழியாராய்ச்சியிலிருந்தும்
தாமீழமே உலகத்தின் முதன்மொழி என யூகிக்க இடமுண்டு.
ஆனதினால் தாமீழ மறையும் கடவுள் மாந்தருடன் ஏற்படித்திய
பண்டைய ஒப்பந்தமாகவும் யூத ஜனத்துடன் செய்தருளிய
பழைய ஏற்பாட்டுக்குப் பல்லாயிரமாண்டுகள் முன்னதாகவும்
இருத்தல் வேண்டும்! ஆனதின் நிமித்தம் தாமீழ மரபின்படி,
மனிதனையவதரித்த யேசு பிரானைத் தீர்க்கதரிசனமாகக் கண்ட
தானியேல் இவரைக் “குமாரன்” என அழைத்ததில் சற்றே
ஊம் வியப்பின்று. ஒப்பிடுக தானியேல் 7 : 13 :- “அவ்வாறே
இராத்தரிசனத்திலே யான் பார்த்த போழ்து, இதோ மனித
குமாரன் வானமேகங்களோடே வந்தார்..... இவருடைய இராச
ரீகம் என்றும் சிதையாதே!”

6ஆம் உட்பிரிவு : முருகு=sweet, not only in form to
the eye, but to the other senses too: “delicate”.

(A) Sweet to the smell, fragrant : “கமழும்”, உரைகளில். ஒப்பிடுக.

1. அகநா. 28 : 5-6 “நீயே முருகு முரண்கொள்ளும் தேம்பாய்
கண்ணி...” = (உரையில்) “நீதான் வேறுபட்ட பல மணங்களும்
கமழும் தேன் ஒழுகும்”.

2. அகநா. 288:3-4 “புதுப்பூ முருகு முரண் கொள்ளும் உருவக்
கண்ணியை”... = (உரையில்) “புதிய பூக்களாலாய பிறவற்றின்
மணத்துடன் கமழும்”... ..

உருவ (செய்யுளில்) = அழகிய (உரையில்); ஆனால்
முருகு ,, = மணங்கமழும் ,, , ஈரிடங்களிலுமே.

3. பட்டினப்பாலை 37 “முருகு அமர்பூ முரண் கிடக்கை”=(உரையில்)
“மணம் பொருந்தின பூக்கள் நிறத்தாற்றம்முள் மாறுபட்ட”. இந்த
உதாரணந்தான் செ. அ. 3279 ஆம் பக்கத்தில் தோன்றுவது :
முருகு 1, 3ஆம் பொருள் = மணம், fragrance.

⁺²⁵ as the Lover enters his maid's house

(B) Sweet to the taste, like honey: “தேன்”, உரைகளில், அகநா. 137:8 “உருவ வெண்மணல் முருகு நாறு தண்பொழில்” = (உரையில்) “அழகிய வெண்மணல் நிறைந்த தேன் நாளும் தண்ணிய பொழிலில்”.

(C) Sweat and soft to the touch > tender, and hence “be crumpled up, கசங்கு, உரைகளில். ஒப்பிடுக :- அகநா. 136:20 “முருங்கா க்கலிங்கம் முழுவதும் வளைஇ” = “கசங்காத”, உரை.

(D) Tender > young, tender sprout, fresh bud, குருந்து. ஆனால் இதில் “முர்-உகு” எனத் தோன்றுவதுலுங்கூட, “முர்-உந்து” என்றே பெரும்பான்மையாய்த் தோன்றும் தொல் இலக்கியங்களில்:- அகநா. 62:1 “முருந்தின் அன்ன” = (உரையில்) குருந்தினை ஒத்த.

(E) So tender and delicate in form as to break up easily, “முர்-உம்-கு”. ஒப்பிடுக “முர்-உம்-து” > “முருந்து”, மேலே. மேலும் தொல். சொல் 292 “உம் உந்து ஆகும் இடனும் ஆருண்டே”. மதுரைக் காஞ்சி 377 “கும்புமுதல் முருங்க” = “முறியும்படி” (உரை). இம் “முருங்கு” ஆனது “முர்-இ” எனவும் வரும். ஒப்பிடுக செ. அ பக். 3278, முரி 1 = break, snap off, ஓடிதல்; 10 ஆம் பொருள் = be gentle, as in gait. தளர். மேலும், இதிலிருந்து “கரைதல், உருக்கப்படுதல்” என்னும் பொருள்களில் “முருகு / முருங்கு” இடையிடையே வரும் = to melt, dissolve. இக்கருத்தும் அனைவரையும் தம் ஆழ்ந்த அன்பினால் தம்முடன் அரவணைத்துத் தழுவும் தாயுமானவராகிய கடவுளுக்குப் பொருந்தியதே! அதுவும் இரு விதமாய்:- (a) யாம் இவரின் அண்பளிப்புகளைத் தியானிக்கும் பொழுது, எம் இருதயங்கள் உருகின்றனவே; மேலும் (b) “தாய் தான் பெற்ற குழந்தையை மறந்த போதிலும் யான் நினை மறவேன்” என்று திருவாய் மலர்ந்தவரின் இருதயம் எப்பொழுதும் எம் மேலிருக்கும் பிரேம பாசத்தினால் கரைந்து கொள்வதை யாம் அறியலாம்.

7 ஆம் உட்பிரிவு: “குழ் - உம் - ஆர் - அன்” > Kum-aar-an, சம்ஸ்கிருத “குமார”, “கூமார”.

வடமொழி “உணதி2” (Un²aadi) போன்ற நிகண்டுகள் இப்போழுது பரிகாசத்தையே உண்டாக்க வல்லன. இதைக்குறிந்து நன்றாய்ச் சிரியுமின் :- “kumaara”, M. M. W. 292: from 1. “ku” + “maara” = “easily dying”, from “mr³i” = சா. ஒப்பிடுக 2 “kam”, “உணதி 2”, III. 138. இங்ஙனமே இப்பதத்தின் பிறப்பு வடமொழியில் அமையுமாம், அம் மொழியின் நிகண்டுகளின்படி. ஆனால் M. M. வில்லியம்ஸ் இதையெல்லாம் அளித்தபின் ஒரு வினாக் குறியையும் கடைசியில் அமைக்கின்றார். இங்ஙனம்—“?” ஒரு வினாக்குறி போதாது :- 30, 40 போட்டிருத்தல் வேண்டும். அனைத்தும் பச்சைப்

பொய்யே! தமிழின்றி, சிங்களம், துளு, கன்னடம், தெலுங்கு முழுதாக விளங்கா; அதேபோல் தாமீழமின்றி, சம்ஸ்கிருதத்தை முற்றாக விளங்குபவர் யார்? ஒருவர் கிடையாது! யாது சொல்லுகின்றனை? “குமாரன்” என்றால் “எளிதாய் மரிக்கின்றவன்” = “easily dying”. போடாபோ! அவன்தான் நெடுங்காலம் வாழ்பவன். இந்த முடத்தன்மையை அகற்றி, தாமீழத்தை வணக்குத்துடன் நோக்குங்கள்: அவின் மடியிலிருந்து இரு பதங்களைக் கவனமாயிறக்குமின் :- “கூழ்”, “குழந்தை”. இப்போழுது திரும்பவும் M. M. வில்லியம்ஸின் 292 ஆம் பக்கத்தில் அளித்திருக்கக் காணும் பொருள்களைப் படியுமின் :- “a child, boy, youth, son, RV. AV.” அஃதாவது 1,800 ஆம் ஆண்டு (கி.மு.) தொடங்கி இப்பதம் வடமொழியில் தோன்றிற்றே. ஆனதினால் கி.மு. 3,000 ஆம் ஆண்டளவில் இது “கூழ்மாரன்” ஆகவும், அதற்கு முன் “கூழ் - உம் (=being) - ஆர் (=plentiful) - ஆன் (=H:)”, கி.மு. 5,000 ஆம் ஆண்டளவில், இருந்ததே. “முருகன்-குமாரன்” என்பவரின் தொன்மையையும் தாமீழ மொழியின் சீர்சிறப்பையும் ஒருங்கே வியப்புக் கலந்த மகிழ்ச்சியுடன் உற்று நோக்குமின். மேலும், M. M. வில்லியம்ஸ் :- “the name of Skanda or Kaartikeeya, represented as a beautiful youth”. பாருங்கள்: “எழிலான குழந்தை”. 60 ஆண்டு களுக்கு முன் யாம் குழந்தைகளாய் படித்ததை இது எமக்கு நினைப்பூணச் செய்யும், நினைப்பூட்டுமன்றே! “A Junior Anthology of Poetry”, 30, page 26, “Casabianca”, Stanza 2 :- “Yet beautiful and bright⁺²⁶ he stood..... A proud, though child-like⁺²⁷ form⁺²⁸”

இந்நூலின் 40 ஆம் பக்கத்தில், வழக்கமான “அன்பான” என்ற பதத்தை “அண்பான” எனத் திருத்தியிருக்கின்றோம். அதே பக்கத்தின் முடிவில் “குழ் - உம் - ஆர் (=plentiful) - அன்” என்ற தொடர்மொழியே தமிழில் “குமாரன்” என்றும், வடமொழியில் “கூமார, kumaara, குமார” என்றும் வருவது எனக் காட்டினோம். ஆனதினால் “ந(ட்)டராஜா” ஆகிய சிவ பெருமானின் களியாட்டு நடனங்கள் போன்ற தாமீழ “ழ், ள்” என்பவற்றின் திருவிளையாடல்களைப் பற்றி இங்கு உமக்கு அறிவிக்கின்றோம். “ழ்” சில இடங்களில் விழும். உதாரணம் “இப்போழுது” > “இப்போது”. கொடுத்தமிழில் இஃது “இப்போ, இப்ப” எனவும் வரும். வேறிடங்களில் “ழ்” என்பது “ஷ், sh, ஶ்” ஆக மாறுவதுமுண்டு. உதாரணம் “கலுழ்” > “கலுஷ், kalusha, கலுஷ்”. “ள்” ஆனதோ வழக்கமாக, “நளா காதை”

+26 “உருசி”

+27 குமாரன்

+28 முருகு, உரு.

என்னும் தாவீதகராதி III இல் நூறுதரம் காட்சியளிக்கும் வண்ணம், “ண், ட்” ஆகவே மாறும். ஆனாலும் “ன்” என்பதற்கும் இந்த “ள், ண், ட்” உடன் தொடர்புண்டு ஏனெனில், “இராமபிரான்” ஆண்பாலுக்கு பெண்பால் “சீதா பிராட்டி”. இத்தொடர்பினால் தான் “அன்பு, அண்ணன் - ஐ” (from “ஆய்” = mother) போன்றவை “அன்பு, அண்ணை” எனப்பிழையாக உச்சரிக்கப்பெற்றன. இவற்றை ஈங்கண் திருத்துகின்றோம். அன்றேல், “ழ்” மறைவதுபோல் “ள்” உம் மறையும். இதனால் தான் “அள் - க்கா, -ம் மாய், -ப்பா” என்பன முறையே “அக்கா, அம்மாய், அப்பா” என மாறினவே! இவற்றில், சிங்கள “அல்லனவா” (ஆதியில் “அள்ளநவா”) - இற்போல், “அள்” = பிடி, ஆனால் கொஞ்சி முத்தமிடுவதற்கு. இதிலிருந்து தாமீழர், சிங்களவர் உட்பட, எவ்வளவு அன்பு பூண்டவர் எனப் புலனாகுமன்றே! ஆயினும் சிங்களவரில் அநேகர் 1958 வைகாசியிலும் 1977 ஆவணித் திங்களிலும் தம் சகோதர தமிழர் மேல் “அன்பு மழையை”ச் சொரிவதற்குப் பதிலாக நெருப்பையும், நெருக்கடிகளையும், அட்டுழியங்களையும் பொழிந்தது விசர்வெறியினூற்போலும். இதனால் தேவதாஸின் சடுதி மரணத்தின்பின் இவரின் தாய் ஆகிய சந்திரமதி புலம்பியது போல், அநேக இலங்கைத் தமிழ்ப் பெண்கள் இங்ஙனம் அழுது புலம்பினரன்றே?—

“ஊன் இன்றி மேனி உதிரங்கள் சிந்த
உயிரின்று வெம்பு தழலின்
மேனின்று வெந்த தளிர்போல் உயங்கி
விதியாரை நொந்து தனியே

யான் நின்று இரங்க” வேண்டியதாயிற்று.

அரிச்சந்திர புராணம், மயாந காண்டம், 23ஆம் பா, அடிகள் 2-4a.

இன்னும் ஒரு சிறந்த குமாரன் எம் நினைவுக்கு வரும் : ஆனாலும் இவ்விருவரும் ஒருவர் தானே என்ற ஐயமும் எம் மனதின்கண் தோன்றும். “குழந்தை யேசு வளர்ந்து, ஞானத்தால் நிறைந்து, பலப் பட்டு வந்தது; கடவுளின் அருளும் அவரிடத்தில் இருந்தது”. லூக்காசின் சுவிசேஷம், 2:40. இப்போழ்து, தாமீழர்

1. “கூழ்” = soft, delicate, tender, ஒப்பீடுக, செ. அ. 1078.
2. “குழ் - அம் - து” (= that, it) - ஐ (= ஆகிய, ஆய) > “குழந்தை”. செ. அ. 1030, [“from குழ் - அ”] = கைப்பிள்ளை; இளமை; tender.
3. “கூஞ்சு” < [“கூழ்-உம்” (= being) + “சு” (= that) > “குஞ்சு” = young of birds, செ. அ. 959.
4. “கூழ்த்தி” > [“குழ் + த் + த் + இ”] > “குட்டி” = young of animals. செ. அ. 961.

இக்கட்டுரையை முடிக்குமுன், இரண்டு சொற்களை விளக்க வேண்டும். (A) “அன்பு” என்று இயம்பினோம். செ. அ. பக். 183இல் பல “அன்பு -”ப் பதங்களைக் காணலாம்: ஆனால் அவை அனைத்தும் பிழையே! “அன்”—என்றால் என்னே? அன்மை = இல்லாமை; அன்ன = அத்தன்மையானவை; அன்னம் = (அ) சோறு, Sk. “ad-na” = “eat-en”; (b) புள்வகை, Sk. hamsa; (c) கவிரிமா, yak. அன்னியம் = being separate, வேறாகை. இவை அனைத்தும் எம் “அன்பு” என்பதுடன் பொருந்தா. எம் தமிழ் திருத்தமாயின், தாமீழ் துடன் புணரவேண்டும். ஆனதினால் எம் தாமீழ் அகராதியை எடுத்து,

- (a) இலக்கம் 249 ஐப் பார்ப்போம் :- தமிழ் “அள்” = closeness.
(b) ,, 253, “அள, அளவு” = to blend, mingle, mix.
(c) ,, ,, அளவு = to hold intimate intercourse; intimacy.
(d) ,, 256 “அள் + ஈ” (= give, yield) > “அளி” = to be attached, தமிழ்.
(e) ,, ,, அளிப்பு = hankering after, longing for, desire, love, கன்னடத்தில் என்க. அம்மொழியில் அளியு = son-in-law; intimate.
(f) ,, 134, கன்னடம்: “அள்பு, அள்கெ” = an embrace.

இது “அப்பு, அப்புகெ” என்றும் வரும், இதிலிருந்தே “அப்பன்” = an embracer of the child > father; அப்பாத்தை = அள்க் - ஆய் > அக்கா, அக்காய்ச்சி; அப்பி = embracer of the child > elder sister; “அள்-உம்-ஆய்” > அம்மா(ய்) = mother. ஆனதினால் இவை அனைத்துடன் புணர்ந்த “அன்பு” என்னும் “முருகுருகும்” பதத்தை மறந்து, “அன்பு” என வழங்க வேண்டா!

(B) “உருசி” என சற்று முன் கூறி, “beautiful and bright” என யாம் அதை மொழி பெயர்த்தனம். இவ் “உருப்”- பதங்கள் தாமீழ்த்தினின்று கி. மு. 1,500 ஆண்டளவில் வடமொழிக்குப் பாய்ந்ததை முன்பே காட்டினோமே! ஆனதினால் செ. அ. 445, “உருசி” 1 = pleasantness. “உருசி” 2 = to experience (as pleasure); enjoy. வடமொழியில் இதற்கிருக்கும் பொருள்களை முன்னமே 3ம் உட்பிரிவின் A, II (g) இல் “bright, beautiful, radiant” என மொழிபெயர்த்தனமன்றே! ஒப்பிடுக “ருசி”.

8ஆம் உட்பிரிவு: “உரு, முருகு, ஓம்”.

Hence we may sum up the connotations that the two root-words, (A) “uru” and (B) “muruku”, the expansion of (A), obtained in the course of centuries thus :- “beautiful in form or shape” > “pleasing, gracious, pleasant to every sense”. Hence (a) “tender, delicate, young”, thus becoming synonymous

with "Kumaara", as above; or (b) sweet to the taste or (c) fragrant in smell, or (d) "bright, brilliant, radiant" to the sight, or (e) "soft" to the touch. This is the semantic biography of our "Uru-Muruku", and fits God perfectly, except in calling the "Formless Infinite One" "a form": but as men have often to speak of God anthropomorphically, even the Muslim or Christian theologians will give their grudging assent to these views on "Muruku".

இதற்றான் இவ்வதிகராத்தின் 1ஆம் உட்பிரிவின் முடிவில் இவரை "Speciosus forma" என அழைத்தேன். இதின் மர்மம் என்ன? பார்வைதான் ஐம் புலன்கள் நடுவண் மிகக் சிறந்தது. இதை இலத்தீன் மொழி இனிதே விளக்கும் :- Cassell's Latin Dictionary, Page 534, "speciosus" (from species) = beautiful, handsome, splendid, dazzling. இவை அனைத்தும் கண்ணுக்கு ஆனால் இதின் பின்: "well-sounding", காதுக்கு; imposing, distinguished, மனிதனின் மனதுக்கு. இந்த "spec-" என்பது 6,000 ஆண்டு வயது பூண்ட ஒரு சொல். இவ் "இந்தோ-ஐரோப்பிய" பதம் அதின் மக்களின்கண் இங்ஙனமே தோன்றும் :- (a) சம்ஸ்கிருதம்: "spas" = behold; see, espy, RV. etc. (b) கிரேக்கம் மொழி: "skop-tomai"; (c) German: "spehoon, spaehen"; English: "spy, espy". மேலும், இலத்தீன் தொடர் மொழியில் "au-spex" எனவும் வரும். ஆங்கில "specious" என்ற பதமும் முதலில் இதே கருத்தாயிருந்தது: "beautiful, showy". மேலும் "spectacle" = a beautiful or splendid sight". இதுவே முருகின் காட்சியாகும்.

வெவ்வேறு மொழிகளில் கடவுளுக்கு மாந்தர் வெவ்வேறு பெயர்களை வழங்கினர். அவரே "பிரகாசம்" என்பதினிமித்தம் எபிரேயத்தில் "ஏல்" (=தாமிழ "எல்"), அராபியத்தில் "அல்-இல்-ஆகு" (= "அந்த பிரகாசமானவர்") > "allaahu", சம்ஸ்கிருதத்தில் "deeva" (from "div" = to shine) எனவும் பெயர் பெற்றவர் தாமிழத்தில் "உரு", "உருசீ", "முருகு" என அழைக்கப்பட்டதில் வியப்பின்று. மேலும், எபிரேயத்தில் "baayaa" = 'be', [இரு; "yahweh" = "இருப்பவர்", கடவுள். அதேபோல், தாமிழத்தில் "ஓம்" = "being" > "the Being", "God".

நல்லூர் ஸ்வாமி ஞானப்பிரகாசரின் கூற்றின்படி தாமிழமே மாந்தரின் முதன்மொழி. யூத, கிறிஸ்துவ, இஸ்லாமிய வேதாகமங்களின்படி, செமித்தியமே மேற்காசியாவின் முதன்மொழி. ஆனதினால் இவ்விரு மொழிக் குடும்பங்களுக்கும் நடுவண் ஒரு நெருங்கிய தொடர்பு இருந்திருத்தல் வேண்டும். இது மட்டுமன்று. இம் மாந்தரின் பண்பாடுகளும் மறைகளும்

இங்ஙனமே, ஓரன்னவாய், ஒத்திருந்தன என யூகிக்கலாம். ஆனதினால், "மோசேஸ்" மூலமாக யூதருக்கு "Yahveh Elohiim" (= இருப்பவரும் பிரகாசமும்) எனத் தம்மை வெளிப்படுத்தின கடவுளே ஆதி மனிதராய் தொல் தாமீரக்குத் தம்மை "ஓம் முருகா" (= இருப்பவரும் குழந்தை - எழிலியவர் > அழகனும்) என வெளிப்படுத்தியுள்ளார் என ஞானப்பிரகாசர் 1937 ஆம் ஆண்டு மல்வத்தை வேதக்கோயிலறையில் எமக்குக் கூறியதை யாம் இப்போழ்து தாமிழ உலகத்துக்கு இந்நூல் மூலமாக விளக்குகின்றோம். ஆனதினால்தான் இவரின் உருவத்தை இந்நூல் மேல் போடுகின்றோம். தாமிழ மொழிகளில் தலை சிறந்த பாண்டித்தியம் பெற்ற இவர் தாமிழ மறையைப் பழித்து எதிர்த்தனர் என சிலர் பகர்வது அறியாமையினாலே தான். எங்ஙனம் யூத பழையேற்பாட்டின்கண் 1,300 ஆண்டு களுக்குள் ஊடுருவிய ஊழல்களை களைந்து, அதைத் தம் புதிய ஏற்பாட்டினால் சீர்திருத்தவே யேசுபிரான் உலகத்தில் தோன்றினாரோ, அங்ஙனமே தாமிழ மறையின்கண் 3,900 ஆண்டு (கி. மு.) தொடங்கி இதுகாறும் ஊடுருவிய ஊழல்களைக் களைந்து, யேசுபிரானாகிய "ஓம்" (Being) மூலமாக அதைச் சீர்திருத்தவுமே இவர் தெண்டித்து வந்தனர்.

"இணைப்பது தாவிதடிகள்" என விவேகாநந்த மண்டபத்தின்கண் இவர் சொற்பொழிவுகளை 1973 ஆமாண்டு ஆற்றிய போழ்து பலர் ஆர்ப்பரித்தனர். தமிழரைச் சிங்களவருடனும், பள்ளரை வேளாளருடனும், தாமிழ மறையை யேசுபிரானின் புதிய ஏற்பாட்டுடனும் இணைப்பதும் இவரே. இவரின் கூற்றின் படி, தொல் தாமிழரும், தொல் செமித்தியரும், தொல் சுமேரியரும், பக்கம் பக்கமாய் அநேக நூற்றாண்டுகளாக வாழ்ந்தனர். எங்கே? ஆதி மாந்தர் வாழ்ந்த 'ஏதென்' சிங்காரத்தோப்பிற்கு அண்மையில். இஃதெங்கே? இப்போழ்து எம் ஒன்பதாம் உட்பிரிவைப் படியுமின்.

9ஆம் உட்பிரிவு: "கடவுளின் பெயர்கள்", மூ அண்மைய மொழிக் குடும்பங்களில் என்க.

தொல் மாந்தர் முதன்முதல் வாழ்ந்த நாட்டை எபிரேய—கிறிஸ்துவ வேதாகமங்கள் "gaan 'eedhen" என அழைத்தன. இதை ஆதி ஆகமம், 2ஆம் அதிகாரம், வசனங்கள் 10, 15; 3ஆம் அதிகாரம் 23, 24ஆம் வசனங்கள் தெளிவாகக் காட்டும். எபிரேய—ஆங்கில அகராதிகள் இப்பெயர்களை இங்ஙனம் விளக்குவன :- "gaan" = காப்பாற்றப்பட்ட தோட்டம்; ஏனெனில், இதின் வினையடி "gaanan" = to guard, protect. 'ஏதென்' என்பதற்கு வினையடி 'aadhan = to live

luxurious-ly = இன்பமாய் வாழ். இதனால் +29 'ஏதென்' = "இன்பம்". யாங்கண் ஆதி மாந்தர் இங்ஙனம் வாழ்ந்தனர்? அதே ஆகமத்தின் II : 14, 15 இல் இந்நாட்டின் எல்லைகள் இவ்விதமாய் வரையப்படும் :-

(a) Khiddeqel; இதை கிரேக்கர் "Tigris" என அழைத்தனர்.
(b) Pheraath; "Eu-phratees" என மொழிந்தனர். ஆனதினால் இதுவே 'மெஸொபொ(த் தாமியா)', இப்போழ்து "Iraq". Cf. Liddell and Scott: The Short Greek-English Lexicon, p. 436 :- "Meso-potamia" = "the land between⁺³⁰ the Tigris and the Euphratees.

இந்நாட்டின்கண் முதன் முதல் வாழ்ந்ததாக சுமேரியர் கூறப்படுகின்றனர். பண்பாட்டிலும் மொழியிலும் இவர்களுக்கு ஆகக்கூடிய அண்மையில் வாழ்ந்தவர் தாமீழரே: ஆனதினால் தாமீழர் அக்கால கட்டத்தில் வாழ்ந்த நாடும் இந்த 'ஏதென் நாட்டுக்கு மிக மிக அண்மையானதாய் இருந்திருத்தல் வேண்டும். கி. மு. 2,600 ஆமாண்டு அளவில், சுமேரியரை மறுபக்கம் (அதாவது தென்மேற்கில்) அயலராயிருந்த செமித்தியர் தாக்கத் தொடங்கி, ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குள் "சுமேர்-அக்காத்" ஆகிய முழுநாட்டையும் கைப்பற்றினர். அதேகாலத்தில் "இந்தோ-ஐரோப்பியர்" மூன்றாம் மாந்தர்-குடும்பமாக இவர்களுக்கு வடக்கே முதன்முதலாய்க் காணப்பட்டனர்.

"ஓம்" என்னும் தொல் தாமீழ்ப் பதத்தின் முதற்பொருள் "இருப்பது" (= "being"), அன்றேல் "தாமாகவே இருப்பவர்" ("The Being") என யாம் விளக்குவதற்குத் துணையாக, வேறு மொழிக் குடும்பங்களிலும் இக்கருத்து மாற்றமிருப்பதைக் கண்டு மகிழ்கின்றோம். எபிரேய மொழியில் "haayaah" = to be, "இரு". இதிலிருந்தே "Yaahveh" = "the Being" > God. இது செமித்தியத்தில். அதே போல் ஆரிய மொழிகளிலும் நடந்த தென இப்போழ்து யாம் காட்டுதும். இதனால் "ஓம்" என்பதின்

+29 இச்சொற்களில் தோன்றும் 'ஊ' என்பது எபிரேய "ஹ" ஒலிகளில் மிகக்குறியியதும் மென்மையானதும் (இப்பொழுது): தொல் நிலைமையில் தொண்டைச் சத்தமாயிருந்ததே. இதை 'Aa-yin' என்பர்; "ஏபிரின்" பெயரும் ஆதியில் 'eebher' ஆக ஆதியாகமம் X. 24 இல் தோன்றும். 'எபிரேய 22 எழுத்துக்களில் இது 16 ஆவது. இதின் சகோதரியான அராபிய மொழியின் 28 எழுத்துக்களில் இது 'A-in' என்னும் 18 ஆவதே.

+30 "meso" = மத்திய = μέσος, μέσος = "middle, midst"; German "Mitte", Latin "med-ius, ium, (fem.)-ia"; Italian "Medio"; Spanish "medio", French "median". இச்சொல்லில், அதாவது "meso" என்பதில், 9 மொழிகள் ஒன்றாய் வருவதை நோக்குங்கால், ஐரோப்பிய, இலங்கைய, மொழிகள் தம்முள் அண்மையானவை என்பது புலனாகுமன்றே!

பொருள் இன்னும் கூடிய துலக்கமும் திப்பமும் பெறுமன்றே? இதில் முக்கியமாக யாம் காட்டுவது இதுவே:- சம்ஸ்கிருத வினை: "அஸ்" = to be, இரு. பெயர்: "அஸு" = being, life. அதிலிருந்து "அஸுர்" = (ஆதியில்) the Being, God. இப்போழ்து இப்பெயர் வரும் இருக்குவேதப் பாட்டொன்றை தேவநாகரீ எழுத்திற்றோனே தருகின்றோம் ஈங்கண் :- Rigveda, X, 15, 1, இரண்டாம் அடி:

असु य ईशुवुका ऋतज्ञसोऽवन्तु
पितरो ब्रह्म ॥

இவ் வடியை ஆங்கில (அஃதாவது இலத்தீன்) எழுத்திலும் கீழே தருகின்றோம், இருமொழிகளிலும் பாண்டித்தியம் பெற்றோரின் நலனுக்காக: ஏனெனில், பூரணமாக எக்காரியத்தையும் விளங்குவதே அன்றோரின் சிறப்பாகும். ஏனையோர் இதிலீடு படாமல் விலகிவிடலாம். அன்றேல், மேற் கூறப்பட்டவர்களைத் தரிசித்து, வினவி, இதின் குறிகிய விளக்கத்தை அறிந்து கொள்ளலாம். ஆயினும் முக்கியமானதை இப்போழ்தே சுருங்கத் தருகின்றனம் யாம்:-

- (1) சம்ஸ்கிருத असु (அஸ், as) = to be, exist, live = இரு, வாழ்.
- (2) சம்ஸ்கிருத असु (அஸு, asu) = life of the spiritual world.
- (3) சம்ஸ்கிருத असुरसु (அஸுரஸ், asuras) = the Supreme Spirit.

ஆனாலும், இருக்கு வேதத்தின் II, 30, 4 இலும், VII, 99, 5 இலும் இதின் கருத்து முற்றாக மாறி, எதிராகின்றது, அஃதாவது "the chief of the evil spirits". கடவுளின் பெயரே ஸாத்தானைக் குறிப்பதைக் கண்டு யாம் அதிர்ச்சியடைகின்றோம்; ஆனால், மகிழ்ச்சியுந்தான். ஏனெனில், ஆரியர் தாம் இதுகாறும் வணங்கிய கடவுளுக்குப் பதிலாக எம் தாமீழ் ஒரே கடவுளாகிய முருகை வணங்கப் போகின்றனர்.

இப்போழ்து இம்மூன்று குடும்பங்களும் தம்மைப் படைத்தவரை எங்ஙனம் அழைத்தனர் எனச் சற்று விரிவாய் ஆராய்வாம் :-

"Being" > God: "இருப்பவரே", "வாழ்பவரே" > கடவுள்:
(1) இந்தோ - ஐரோப்பியத்தில்: (ஏ) சம்ஸ்கிருதத்தின்கண். ஆங்கிலம் இம்மொழியின் கடைசித் தம்பியாகும். ஆனதினால் சம்ஸ். "as-ti" = Engl. "is", Germ. "ist", Latin "est", Greek "es-ti", Gothic "is-t", Lithuanian "es-ti". ஒப்பிடுக M. M. Williams, Sk. Engl.

Dictionary, page 117, "as" = be, live, exist, abide, dwell: "asi, asmi, smasi, smas, santi, asat, astu". இவ் வினையடியினின்று உடனடியாக பிறந்ததே, அதே நூலின்கண் 121 ஆம் பக்கத்திற் றேன்றும் "asu - ra / asu" என்பது.

(அ) "asu", "असु" = "life, breath", Rig-Veda, Atharva-Veda: மேலும், = "life of the spiritual world", RV. X, 15, 1, line 2: "asum ya iiyur avr³kaa r³ta-jnaas tee noo (a-) vantu pitaroo haveeshu". இவ் "வேத" ப் பதங்களை ஒவ்வொன்றும் விளக்குவோம் :-

"ya" ("yoo, yad" எனவும் வரும்) = யாரோ, யாராகிலும்.....
"tee" (2, 3, 4 சொற்களின் பின் வரும்) = "they", அவர்களே, அவர்தான்.

"avr³kaa" = not hurting: இதிலிருந்து "Vr²kaa" = "wolves", ஓனங்கள், ஆதியில் "கோநாய்"கள்.

"r³ta-jnaas" = knowing the sacred usages or laws.

"noo" ("நோ" என உச்சரியுமின்) = "not", Latin "non" = அல்ல.

"(a)vantu" = let them accept and consume "avidly", "அவாவுடன்".

"pitaroo" = பிதாக்கள் = Engl. "fathers". ஒப்பிடுக "Ju-piter".

"haveeshu" = "burnt offerings", in the Locative plural, 7 ஆம் வேற்றுமைப் பன்மையில் = "தகனப்பலிகளின்கண்".

ஆங்கிலம், இலத்தீன், தமிழ்—இம்மும்மொழிகளைக் கற்றவனுக்குப் படிக்க முன்னமே சம்ஸ்கிருதம் அரைவாசிக்கு விளக்கமாகும்.

(a) "iiyur" = போனவர். இலத்தீன் "i" = சம்ஸ். "i" = go, போ.

(b) "vr³ka" = the hurting (animal) = wolf, Latin "vulp—"

(c) "jnaas" = Latin, Greek "gnoo", Engl. "know", தொற் காலத்தில் "க்நோ" என உச்சரிக்கப்பட்டதே! ஆனதினால் k > g, j. எல்லாவற்றிலும் "n" இருப்பதை நோக்குக. "aa" (Sanskrit) = oo (ஓ), ஐரோப்பிய மொழிகளில். இதுதான் மர்மம்: ஆதியில் ஒரேமொழியாய் இருந்து, கையிலிருந்து விரியும் விரல்களைக் கடுப்ப இந்த "இந்தோ-ஐரோப்பிய" மொழிகள் விரிந்தன. அதே போன்று எம் தமிழ், "சீ எனு" (= Sihal²a), துளு, கன்னடம், மலையாளம், தெலுங்கும் இன்னும் 14 மொழிகளும் விரிந்தன என்க. எதிலிருந்து? தாமீழமாகிய கையிலிருந்தே பிரிந்த விரல்கள் இவை!

இந்த "வேத" முழு வரியினையும் யாம் தந்த நோக்கம் யாதெனில், இவ் "வேத" மொழியிலேயே இப்பதம் "அஸு" ["asu"] கருத் தில் அடைந்த மாற்றத்தைச் சந்தர்ப்பமூலமாய் நீயிர் உணரும் படியே. இதின் பொருள் இச்சொற்றொடரில் "a departed spirit" என்பதாய் மாறிற்று. அங்ஙனமே

(ஆ) "ḍsu-niiti" = the world of spirits, RV. X, 12, 4; X, 15, 14; X, 16, 2; அன்றேல் "a female deity invoked for the preservation of life", RV. X, 59, 5 and 6; அன்றேல், "Yama, lord of the spirits of the departed", AV. (= Atharva-Veda) XVIII 3, 59. மேலும், அவ்விதமே

(இ) "ḍsu-niitam" = "the world of spirits", in the neuter.

(ஈ) "ḍsu-niita" (masculine) = the lord of the spirits, AV. XVIII, 2, 56.

(உ) "ḍsu-ra" (mfn.) = "spiritual", divine. RV, AV.; VS. > ḍsuras (m.) = the Supreme Spirit. Varun²a; RV.; VS. ஆனதினால் வடமொழியில் "as" = "be" > "ḍsura" > the "Being" > the Supreme Being, God, the Creator of "beings".

[டி] "Ahura" வடமேற்கு மொழியாகிய தொல் ஐரானியத்தில்: இது தொல் சம்ஸ்கிருதத்திற்கு மிக்க அண்மையானதே, ஆனால் சம்ஸ்கிருத "ஸ்" இதில் "ஹ்" ஆக பெரும்பான்மையாய் வரும். Christian Bartholomae: "Alt-Iranisches Woerterbuch" [= "Old-Iranian Words-book i.e. Dictionary"] printed at Strassburg, in 1904, by Karl J. Truebner, page 266-267; "ah" = "sein" in German = "be", "இரு", தாமீழ "உந்". Perfect Tense "aah-" = was, has been = "இர் - உந்த் - அது". இதின் பின் கொடுக்கப்படும் ஏராளமான உதாரணங்களும் மேற்கோள்களும் எமக்குத் தேவையல்ல. தேவையானது 285 ஆம் பக்கத்திலுள்ள "ahura" = "Gott" (Germ.) = "God". இப்பதம் வெவ்வேறு தெய்வங்களைக் குறித்ததே. உதாரணமாக :-

(a) "Mithra". ஏனெனில், Yas²t. 10 : 25 இல், இவ் வேத நூல் இவரை இங்ஙனம் அழைக்கும்: "Mithram Ahuram gufram amavantam. அங்ஙனமே Yas²t. 10 : 69 இலும் "மித்ர" வரும்.

(b) "Aapaam-naapat" = "தண்ணீர்களின் பெயர்ப்பிள்ளை". இஃதென்ன? தொல் சம்ஸ்கிருதத்திலும் தொல் ஐரானியத்திலும் அதே சொல்; இருமொழிகளுக்கும் பொதுவான இப்பதத்தின் உற்பத்தி கடும் மின்னல் முழக்கத்துடன் "வானின்று இழிந்து சொரிகின்ற தாரை மழையை" நோக்கிள், புலனாகும். இம் மழைத்தண்ணிரின் பெயரனே "மின்னல்" = "இடி மின்னல்" என்று கருதினர் இம்மாந்தர். ஆனதினால் இத்தெய்வம் = "Lighting-thunderbolt", "Thor".

(c) "Ahura Mazdaah" = "vom hoechstem Gott" (German) = (spoken) of the highest God. இதற்கு மேற்கோள்களாக முன்னூற்றுக்குமேல் அளிக்கப்பட்டபோதிலும், Yas²t, 43:5; 45:4; 48:3; 51:2; 53:2 நீயிர் படித்தால் போதும். இப்பதத்தைச் சரியாய் உச்சரிக்காமல் ஆங்கிலர் "Ormuzd" என மாற்றி

அமைத்தனர். ஒப்பிடுக Chambers : 20th. Century Dictionary, page 20: "Ahuramazda", உச்சரிப்பு "Aahuuraamazdaa", "Same as Ormuzd". பின்பு, 755 ஆம் பக்கத்தில், "Ormuzd, Ormazd" = the chief god of the ancient Persians, from Old Persian-Avestan "Ahura Mazdaah" = the "Living Lord".

- (2) செமித்திய மொழிகளில் : எபிரேயத்தில் விசேடமாக. இப்போழ்து கி.மு. 1,400 ஆண்டளவில் யூதரின் முக்கிய தீர்க்கதரிசியான மோசேஸ் கடவுளுடன் சம்பாஷிப்பதைச் செவிமடுப்போமாக :- பி²பி²லேயநூலின் 2ஆம் ஆகமம், யாத்திரை, 3:13 இல், மோசேஸ் : "இதோ ! யான் இஸ்ரூயேல் புத்திரரிடத்தில் போய், என்னை நீரே அனுப்பினீரென்று சொல்லும்போழ்து, அவர்கள் "அவரின் பெயர் என்னே?" என்று கேட்பார்கள். இது நிச்சயம். அப்போழ்து என் மறுமொழி யாதாகும்?" Yahweh⁺³¹ ஆகிய கடவுள் : "இருக்கின்றவராய் இருக்கின்றனம் : ஆதலால் நீ இஸ்ரூயேல் புத்திரர்களிடத்திற் போய், 'இருப்பவரே' என்னை நும்மிடம் அனுப்பினரெனச் சாற்றுவாயாக!" இந்த முழுவசனமும் எம் தேவைக்கு மிக முக்கியத்துவம் பூண்டதினிமித்தம். இதை மூலமொழியாகிய எபிரேயத்தில் தருதும், ஆனால் ஆங்கில எழுத்தில்⁺³² :-

Wayyoo'mer 'elohim 'el-Mosheh " 'ehyeh 'asher 'ehyeh" (= "I am who am"); wayyoo'mer koh (=thus) to'mer libh'nee yisraa'el " 'ehyeh (= the one who Is) sh'laakh'anii (=sends me) 'leekh'um" (= unto you). The crucial word is 'ehyeh : it is the 1st. person singular Imperfect of "haaya" = "Be". This "Imperfect" is a habitual tense. Hence the Connotation is "I was, am always".

- (3) Accordingly, this is the exact equivalent of "ஓம், உம்" and "உந்" = be, am, and of "עוֹנֵנוּ" = "unnaa" = was. இவை அனைத்தும் 3ஆம் மொழிக்குடும்பமாகிய தாமீழத்தில் என்க.

10ஆம் உட்பிரிவு : எபிரேயமும் தாமீழமும் அண்மையான மொழிகள்.

இவ்வனைத்தையும் இவ்வளவாய் நுணுக்கமாகவும் விரிவாகவும் யாம் ஏன் அமைத்தோம் என சிலர் வியப்புற்றால், இவற்றை இவர் சிந்திக்கவேண்டும் :-

- (அ) ஆதி மாந்தரின் குலம் ஒன்றே ; மொழியும் ஒன்றே. காலகதியில் இம்மொழி செமித்தியம், தாமீழம், இந்தோ-ஐரோப்பியம் எனப் பிரிந்தது.

⁺³¹ 3 : 14 இல் இம் மறுமொழி தோன்றும்.

⁺³² Exodus 3 : 14, in the original Hebrew, but in the Roman script, which English, like many other tongues, employs.

(ஆ) இவற்றின் கடைசி இரண்டுக்குமிடையில் உள்ள நெருங்கிய தொடர்புகளை பல்லாண்டுகளாக (1935—'46) ஸ்வாமி ஞானப் பிரகாசர் காட்டிவந்தனர். அவர் செமித்திய மொழிகளைப் படிக்க வில்லை என எமக்குச் சொல்லியிருக்கின்றனர். இவற்றில் எபிரேயம், கல்தீயம், அஸ்ஸீரியர், பொயெனீசியம் ஆகிய தொன்மொழிகள் அராபியத்திலும் பார்க்கக் கூடுதலாய்த்தாமீழத்திற்கு அண்மையானவை என எம் அகராதியின் முதலாம் பாகத்திலிருந்தே காட்டி யாம் வருகின்றனம். இப்பொழுது இந்த "ஆம் / haay / kh²-aay" என்ற த மீழ, எபிரேய வினையடிகள் தமக்குள்ளே தொடர்புற்றனவோ என்னும் வினாவை எழுப்பி, இதை இரு மொழிக்குடும்பங்களைத் தீர்ப்படித்தோர் எமக்குச்சாற்ற அவர்களைத் தூண்டுவதே எம் நோக்கமாகும். ஏனெனில், தமிழிற்கும் எபிரேயத்திற்குமிடையில் விசேடமாய், நெருங்கிய தொடர்புகளைக் கண்டும், நேர நெருக்கடியால் யாம் இவைமட்டையுந்தருதும் :-

- (ஈ) Baxter, Hebr. Lex. p. 165, "நா(ட்)டாஹ்" = plant, pitch (a tent). Madr. Tam Lex. p. 2205 "நாட்டு" (also நடு) = set up, plant, fix (a pole) in the ground.

(ஐ) Baxter, Hebr. Lex. p. 282 "துக்கியீம்", from "துக்கியீ" sing. "மயில்கள்", பன்மையில், I ஆம் அரசராகமம் 10:22; II ஆம் நாளாகம் 9 : 21, பி²பி²லீய நூலின்கண். "மன்னன் சலொமோனின் கப்பல்கள் ஈராமின் கப்பல்களோடு மூன்றாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை "தார்வீஸ்" (=தென் ஐரோப்பா, தென் ஆசியாவும்) என்னும் நாட்டுக்குப் பிரயாணமாகி, அவ்விடமிருந்து பொன், வெள்ளி, யானைத் தந்தம், வானரம்—இவற்றையும் மயில்களையும் கொண்டு வரும். எபிரேயர் "தர்வீஸ்" என தூரதேசங்களை அழைத்தனர் : இவற்றை Isles of the Gentiles (= goyim) என பி²பி²லீயம் மொழி பெயர்ப்பதனால், தென் ஆசியாவிலோ, தென் ஐரோப்பாவிலோ, கடற்கரை உடைய, தூரமான பிரதேசங்களையே இது குறிப்பதாகும். ஆனதினால் கி.மு. 960 ஆம் ஆண்டிற்குள்ளே பலெஸ்தீனத்திற்கும் தமிழ் நாட்டுக்குமிடையில் வியாபாரம் கடலூடாக நடந்தது புலனாகும். மேலும், எபிரேய "துக்கியீ-ஈம்" என்பதை ஆராய்வாம் :-

1. எபிரேய "துக்கி" = தமிழ் "தோகை". தொகு = கூடு. ஆனதினால்
- (a) செ. அ. பக். 2105-6, "தோகை" = "தொங்கல்", anything hanging down, as a flag, woman's hair or peacock's tail.
- (b) இதினிமித்தம் = "மயிற் பீலி". (c) இதனால் = மயில். ஒப்பிடுக சீவக. 346 : 1 "தூவி அம்சிறை அன்னமும் தோகையும்". (= மயில்). இதில் வரும் "தூவ்-இ", அன்றல் "தூ+வ்+இ" = "தோ"-க்-ஐ "ஊ/ஓ", "இ/ஐ" மாற்றமைப்பதனாலென்க ; "uu/oo, i/ai" alternances.

2. "jim / iir / ir": பன்மைவிசுவகர்த்திகள். எபிரேயத்தில் "ஈம்" பன்மை விசுவகர்த்தியாய் யாங்கண்ணும் பரவியிருப்பதை யாவரும். "seraphim, cherub-im" என்னும் பெயர்கள் ஆங்கிலத்திலும் சில இலங்கைத் தமிழ்க் குடும்பங்களிலும் வழங்குவதனால், அறிவர். தமிழிலும் "ஈர் / ஈம்" என்பன பன்மை விசுவகர்த்திகள்.

(a) "ஈர்" அநேக பதங்களுக்கு இங்ஙனம் சேர்த்தப்படும்: "கேளிர்"; "புத்தேளிர்" = gods, கலித்தொகை, 82:4; குறள் 58:2; திருவாச. 5:54. "பெண்டிர்" (இலக்கியங்களில் ஆயிரமுதாரணங்களைக் காட்டலாம்); "மகளிர்", (இதுவும் அங்ஙனமே): வேளிர்; "புதுவிர்", மலைபடு. 392.

(b) "உந்து" என்பதை வினாக்கும் K. N. சிவராஜபிள்ளை, 44 ஆம் பக்கத்தில் "ஈம், இம்" ("செய்-ல்-இம்" என்பதில்போல்) பழைய கன்னடத்தின் பன்மை விசுவகர்த்தியெனச்சாற்றினார். அங்ஙனமே தொற்றமிழிலும் :-

குறுந்தொகை 51:6 "அம்பல் ஊரும் அவனொடு மொழிமே".

புறநானூறு 145:7 "அறஞ் செய்தீம்-ஓ". [செய்து+ஈம்]

ஐங்குறுநூறு 391:6 "அம் சில் ஓதியை வரக் கரைந்து-ஈம்-ஏ".

இவை அனைத்தும் உடன்பாட்டில் வருவன; எதிர்மறையிலோ இன்னுங்கூடிய உதாரணங்களைக் காணலாம் :- குறுந். 350:2; 390:2 "செல் லாத்-ஈம்"; நற்றிணை 229:3 "செல்லாதீம்"; அகநா. 52:15 "செப்பாத் - ஈம்"; 300:18 "செல்லாதீம்"; ஐங்கு. 117:4 "மறவாதீம்"; 186:5 "செல்லாதீம்".

கலித்தொகை 71:23 "புக்க-ஈம்-ஓ" = செல்வீராக, மரியாதைப் பன்மை, ஆனால் இது உடன்பாட்டில் என்க.

11ஆம் உட்பிரிவு: இம்முன்றமுதிகாரத்தின் முடிவுரைகள்.

முற்கூறியவற்றினால் யாம் ஆராயும் 3 குடும்பச் சொற்களும் "கடவுளை"ப் பொறுத்தவரை என்கிலும் நெருங்கிய தொடர்புடையனவை என்பது புலனாகும். இவ்வண்மையை உறுதிப்படுத்த இன்னுமோருதாரணம் இப்போது யாம் தருகின்றனம் :- தி > Sk "div / deev" = தாமீழ "எல்/இல்" = செமித்திய "இல்/எல்".

A 1. (a) M. M. Williams, Sk. Dict. (p. 478) கூறுவதெனினால் "div, diivyati, diivyate" = shine, be bright. ஒப்பிடுக Avesta "diiv", Lithuanian "dyvas", Latin "dyu > Ju" in "Jupiter", the chief Roman god, and thence = Guru or Br³haspati, the biggest planet, shining in the sky like "அம் கண் விசும்பின் அகல் நிலா பாரிக்கும் திங்கள்" (= the moon).

(b) M. M. W. p. 492, "deeva" = heavenly, divine. RV. AV. VS. S²Br. > a deity, god RV. etc. In the plural = the

gods as the shining ones. Hence "vis²vee deevans" = all the gods, RV. II, 3, 4 etc. > a particular group of gods, RV. I, 139, 11.

2. Latin "dius" = god-like, beautiful, fine.

"dium", neuter = the sky, as bright. ஒப்பிடுக "வால்/வான்".

"sub diu" = in the open, literally "under the sky".

"divus" = divine; "div-um" > heaven; sub divo = subdiu. "deus" = a god. The plural is "dei, dii"; "diivinus" = divine. ஒப்பிடுக "dies" = பகல், the shining part of the 24 hour-நாள். The English word "day", Sk. "divee, divee" = day by day, Anglo-Saxon "daeg", Swedish "dae", Norwegian "dag", Gothic "dags", German "tag"—all these are brought by "Indo-European I" research-scholars under their artificial root-word "dhegh" = "burn, be bright". With Fr. Gnaanam we say: "Away with these artificial roots! We have in தாமீழ் tongues, as well in the allied Sumerian, the real root, both nominal and verbal. ஒப்பிடுக சென்னைத் தமிழகராதி, 1935 ஆம் பக்கத்தில், "தி" = நெருப்பு, விளக்கு; குறள் 929 "தி தூரி அற்று". Prince, Sumerian, பக்கங்கள் 43, 74, 75 "dii" 1 = "shining"; also பக்கம் 73 இல், "dee" 1 = torch, flame, as in "dee-tal" = தீ-தழல் / தணல் = "shining flame". தாமீழ்த்தினின்று ஆரியம் அநேக பதங்களைக் களவாடியவண்ணம், சுமேரியத்தினின்று அஸ்ஸீரியம் "தே²தல்" என்பதை எடுத்து "திதல்லு" (= தீச்சுவாலை) எனச்சற்று மாற்றியமைத்ததே. இதனால் இச் செமித்தியமொழியைச் "சுமேரிய - தாமீழ்"த்திற்கும், "இந்தோ - ஐரோப்பிய"த்திற்கும் மிக அண்மைக்குக் கொண்டு வந்தோமன்றோ!

B. The "el / il" alternance in both தாமீழ் and செமித்தியம்.

1. தாமீழ். ஒப்பிடுக B. E. இலக்கம் 707, தமிழ் "எல்" = light, sun; "எல்லி" = ஞாயிறு, பகல்; "இலகு, இலங்கு" = ஒளிவிட்டு எரிதல் > shine. அங்ஙனமே மலையாளம் "இலகு" = ஒளிர், be resplendent. தெலுங்கு "எலமு" = ஒளிர், be shiny. இத்துடன் ஒப்பிடுக :-

(a) இல. 694இல், (ல் > ஈர்) "எரி" = to burn, blaze, shine. Confer "தி" above.

(b) இல. 732இல், (ல் > ல்த > ற்) "எறி" = shine; எறிப்பு = lustre, hot sun. மலையாளம் "எறிக்கு", எறிக்க = ஞாயிற்றைப்போல் பிரகாசி;

(c) இல. 738 இல், (l+um+tu > lmtu > ன்று, like எலும்பு > என்பு) "என்று" = "ஞாய்-இறு", sun. இதனால் "என்றுழ்" = ஞாயிறு

சூரியன், as at குறுந்தொகை 215: 1-2 “சுடரும் என்றூழ் மாமலை மறையும்”; or = sunshine, as at சிலப். 14: 121 “என்றூழ் நின்ற குன்று கெழு நல்நாடு”; அன்றேல் “கோடைகாலம்”, ஞாயிறு எம்மை எரிப்பதனால் என்க:-

புறநா. 75: 9 “என்றூழ் வாடுவறல்” (= உலர்ந்த சுள்ளி).

,, 161: 5 “வளமழை மாறிய என்றூழ் காலம் = கோடை காலத்து.

அகநா. 295: 3 “என்றூழ் நீடிய வேப்படு நனந்தலை”.

2. செமித்திய மொழிகளில், ஒருபெயரை இனத்தபெயர் அன்றேல் பெயரெச்சமாக்குவதற்கு “ம்” உபயோகிப்பர். உதாரணமாக “இஸ்லாம்” தான் அவர்களின் வேதம்; ஆனால் அவர் “முஸ்லிம்” அதேபோல் சுமேரியத்திலும், அஸ்ஸீரியத்திலும் வரும். சுமேரிய சனங்கள் கி. மு. 1,500 ஆம் ஆண்டளவில் மறைந்தனர். ஆனால் அந் நாட்டிற் குடியேறிய “அஸ்ஸீரிய-ப²பீ²லோனியர்” பெயர் பெற்ற சுமேரிய மொழியைத் தம் தேவவழிபாட்டுக்கு உபயோகித்தனர். தெய்வங்களுக்கு இயம்புவதை தாமே விளங்கினால் நன்றாகும் என்ற காரணத்தால் அஸ்ஸீரிய குருக்கள் “சுமேரிய-அஸ்ஸீரிய” அகராதியை முதன்முதலாய் உண்டாக்கினர். இதைத்தான் J. D. Prince, Ph. D. “சுமேரிய அகராதிக்குத் தேவையானவை” எனத் தந்திருக்கின்றனர்: “Materials for a Sumerian Lexicon”, Leipzig, 1905. இதின் 236-7 ஆம் பக்கங்களில் இதைக் காண்க:- சுமேரியம் “மெலும்” = அஸ்ஸீரிய “மெலம்மு” = glory, power From a Semitic stem “அலாமு” (=shine). இது மேலே யாம் காட்டிய தெலுங்கு “எலமு (=shine) என்பதற்றுடன் தொடர்பு புண்டது போலும்; அத்துடன் ஒப்பிடுக தாமீழ் “அலங்கு, இலங்கு, இலகு” பதங்களையும், சம்ஸ்கிருத “அலம்-கரித்த” என்பதையும், பிரின்சின் 98 ஆம் பக்கத்தில் தோன்றும் “இல்லு/ ஏல்லு” (=be bright) என்னும் செமித்தியத்தையும். அதன் 374 இல் தோன்றும் “ilu” = god, “ellu” = shining, bright, “alaalu / eleelu” = be or make brilliant, shine” ஆகியவற்றையும்.

4ஆம் அதிகாரம் :

“ஓம் முருகா!” (=முருகு-அண்டி)

Part A. தாமீழ் “ஓம்” > தமிழ் “உம், உந், உந்து⁺³³=“Be”. முதன்முதல் ஐரோப்பியரும் இந்தோ-ஆரியரும் இந்த “ஓம்” என்பதைக்குறித்து இயம்புவதை, அதை மாற்றாமல், அங்ஙனமே தருகின்றோம் :-

⁺³³ இந்நூலின் 1ஆம் அதிகாரத்தை இத்துடன் ஒப்படுமின்.

1. M. M. Williams, Sk. Dict. p. 235: Oom = (=ஓம்) = ஆம் [from “அவ்”, உணதி I.141. or from “ஆ” BRD.] a word of solemn affirmation and respectful assent, sometimes translated by “yes”, “verily”, “so be it” (and in this sense compared with “Aamen” in Hebrew). It is placed at the commencement of most Hindu works. As a sacred exclamation “ஓம்!” may be uttered, but not so as to be heard by ears profane, at the beginning and end of a reading of the Vedas, or previously to any prayer. It is also regarded as an auspicious salutation, as English “Hail!” or German “Heil!” or Latin “Ave, Salve!” “Oom” appears first in the upanishads as a mystic monosyllable, the object of profound religious meditation. The highest spiritual efficacy was attributed not only to the whole word but also to the three sounds “a, u, m” of which it consists. Buddhists place it at the beginning of their mystical formulary in 6 syllables: “ஓம் மணி பத்மேஹும்”. “ஓம்கார”, this sacred syllable being pronounced, is mentioned in the Laws of Manu, II, 75; 81, and in the Song of the Lord, the “Bhagavad-giita”, in Hinduism, while “ஓம்காரா”, in the feminine, is a Buddhist Sakti, the female personification of divine energy. இவை அனைத்தும் தாமீழ் “ஓம்” (= Being, the Great Being, God) என்றிலிருந்தும், “ஆ-(கு>)உ-ம்” (= it has become, it is so) என்பதிலிருந்தும் இந்து, புத்தர் வேதங்களுக்குப் பாய்ந்ததே; தாமீழ் தொல் கடவுள் - வழிபாட்டை, கி. மு. 3,000 ஆண்டளவில் எம் மூதாதாக்கள் கஸ்பியன் கடற்கரை தொடங்கி வங்காளக் கடற்கரை ஈராக வாழ்ந்த பொழுது, தம்மைப் படைத்தவரை எங்ஙனம் அழைத்தனர் என்பதை அவர்கள் எமக்கு நேரடியாக கையளித்தவை எமக்குக் கிடைக்கவில்லை எனத்துயருறும் எம்மை இத்தாமீழ் பதங்களைக் களவாடிய ஆரியமொழிகளான இந்து சம்ஸ்கிருதமும் புத்தசம்ஸ்கிருதமும் தேற்றுகின்றன, “Consolamini” (=தேற்றப்படுமின்) என யூததீர்க்கதரிசி இயம்பியவண்ண மென்க.

2. இது களவு தானோ? அன்றேல், அத்தொற்காலத்தில் தாமீழ்மும் இந்தோ-ஐரோப்பியமும் அதே “ஓம்” என்பதை இதே பொருளில் ஒருங்கே உபயோகித்தனவோ? இவர்களின் மைத்துனன் ஆகிய செமித்தியமும் பக்கத்தில் நின்று, “ஹாயா” (= ஆம்), “யாஹ்வெஹ்” (=ஓம், God) என இவற்றை தம் மொழியில் இயம்புகின்றதே! இம் முதல் எழுத்து, “h, ஹ், ஸ்”, செமித்

தியத்தில் மட்டும் தோன்றுமென நீயிர் நினைப்பின், அது தவறாகும். சிங்களத்தில் 300—400 பதங்களில் முதல் உயிர் - அசையில் ஒரு “ஓ” பூட்டப்பட்டு “ஐ, ஹ” எனக் காணப்படுவதுபோல், தொல் ஆரியத்திலும் நடந்தேறியதே :-

ஓப்பிடுக, வில்லியம்ஸ் : சம்ஸ்கிருத அகராதி, பக்கம் 1301, ‘huum, hum’ = an exclamation of remembrance or assent, a mystical syllable in the Vedic ritual. ஆனதினால் செமித்தியம், இந்தோ - ஐரோப்பியம், தாமீழம் ஆகிய கி. மு. 4,000 ஆம் ஆண்டய, மொழிகளில் ஒருங்கே இப்பதம் ‘Huum, Hoom; Haay, Hay’ (= be, Being, God) ஆக இருந்து, பிற்பாடு செமித்தியத்தில் ‘Haay, Hay’ ஆகவும், ஆரியத்தில் ‘Huum, Hum’ எனவும், தாமீழத்தில் ‘ஓம்’ எனவும் பிரிந்து அமைக்கப்பட்டது என்பதே சாற்புடைத்தாம்.

3. Let us now see what the Chaandoogya Upanishad has stated so diffusely and minutely about our “ஓம்” The first word is from “chanda-ga” = metrical-singer of the Saama-Veeda; for this, the third of the 4 Veedas, is Saaman or chant. In his “Sanskrit Literature”, Macdonell dates this work to 600 B. C. Its first words are these: “Let a man meditate on the akshara (= syllable) ஓம். For, the essence of the Saama-Veeda is ஓம். He who meditates on ஓம் becomes indeed a fulfiller of desires. This is a syllable of permission; for whenever we permit anything, we say ஓம், Yes!” Good Lord! Who are speaking? The Brahmin priests who came originally from the Volga Valley, accompanying the chariots and warriors of Indra, who destroyed our தாமீழ forts and cities now called Harappa, Mohenjodaro, Chanhu-Daro etc. about 2,000 B. C. But these priests are, in this sentence, speaking not Sanskrit but தாமீழம், almost our தமிழ்: ‘யாம் யாதையும் ஏற்றுழி (= அநுமதிக்கும் பொழுது), “ஓம்” என்கின்றோம்’. ஆனதினால் இப்பிராமண குருக்கள் ஆரிய யுத்தவீரருடன் ஆரியமொழியாகிய வேத சம்ஸ்கிருதத்திலும், தங்களிடையே 600 ஆம் ஆண்டு (கிறிஸ்துவக்கு முன்) தானே தமிழிலும் இயம்பினர் என்பது வெளிப்படை. என்ன நடந்தது? உலகம் முழுவதும் எதை அறிய விரும்புகின்றீரோ, அதை ஆங்கிலத்தில் எழுதும் எனத் தனிநாயகமடிகளார் சில நாட்களுக்கு முன் யாழ்நகரில் வீரசிங்க மண்டபத்திற்கண்மையிற் சாற்றினரன்றோ! ஆனதினால் ஆங்கிலத்தைக் கையாளுதும் :

Let our readers never forget this. In a few decades the victorious hordes of Indra and the Taamiilzhar, whose splendid culture these had almost destroyed by sword and fire, forgot their old animosity and their present differences. They unanimously combined to rebuild the ancient “Taamiilzha” culture, but now on the two pillars of Vedic Sanskrit and Taamiilzham. All the latter’s hoary literary wealth, translated now into this new language, but not (even here) without evident signs and vestiges of the older tongue, helped to make the Vedic Hymns that exquisite poetry that the learned read with admiration, if not ecstasy. Those who composed these poems, the later epics and the “kaaviya” stanzas were of both tongues and races, which soon fused into that “Aardraa” (Aarya - Draavid²a) Culture, which is the bedrock of the modern civilisation of this subcontinent. We have employed the word “hoary” here deliberately: it means “நரைத்த”, white or grey with age. From the first hymn of the Rigveda to the latest portions of the Braahman²as, Aaran²yakas and Upanishads stretches a bit longer than a millennium, 1800 to 600 B. C. But the Taamiilzha literary age stretched out for two millennia earlier, embracing epics, like the contemporaneous Ebie of (the hero) Gilgamesh by the related Sumerians. These were the originals of the later Sanskrit Epics, the Mahaabhaarata and the Raamaayan²a. Even the name “Aar - an² - ya - ka” (அண்ணுதற்க அருமையான) for the “Forest - Treatises” is of தாமீழ origin. Look up our Lexicon, II, Ch. V, Section 3, “Aardraa”.

Part B. முருகனுடன் “ஓம்” என்பதை இணைத்தமை. கி. மு. 600 ஆம் ஆண்டளவில் தாமீழ “ஓம்” சம்ஸ்கிருத வேதங்களுடன் இணைக்கப்பட்டதாகக் கண்டோம் : இஃதில்வாண்டுக்கு முன்பே நடத்திருக்கவும் கூடும். சில ஆண்டுகளுக்குப்பின், புத்தரின் வேத நூல்களிலும், “ஓம் மணி பத்மே ஹும்” என, இப்பதம் (a) “ஓம்” எனவும், (b) இதின் மாற்றுவேடம் “ஹம்” எனவும் வழங்கிற்று. Confer the “o/u” alternance in the Dravidian tongues. ஆனால் “ஓம்” தாமீழமே ; முருகனும் தாமீழக் கடவுள்தான். எந்தயாண்டில் முதன் முதல் தாமீழ மாந்தர் இவரையும் “ஓம்” (= be, Being, God) என்பதுடன் இணைத்தனர் என்பதைக் காணவிழைகின்றனம் : இதை வாசிப்பவர்களே இதை நிச்சயிக்கவேண்டும். இவ்வாராய்ச்சியில் ஈடுபட இங்கிடமுமில்லை, நேரமுமில்லை. ஏனெனில், இக்கட்டுரை போதிய நீட்டமாயும் சற்றுக்கடினமாயுமாகின்றே !

Part C. “முருகு-அண்டி”. “அண்டி” என்றால் என்னே? 2ஆம் அதிகாரம் விளக்கும் “அண்டி”, “ஆளன்”, “ஞானி”, “ஞானி”, “ஞானி”, “ஆண்டவன், ஆண்டான், ஆண்டி”, “ஞானி” (= மாம்-அண்டி), தெலுங்கில் அடிக்கடிவரும் “அண்டி” (= ஐயா, துரையே, sir!), உதாரணமாய்க் “கொட்டண்டி”, “நடவண்டி, பெஞ்சண்டி, மாற்ச-அண்டி”—இவை அனைத்தும் இப்பதத்தை விளக்கப் போதியன. தாமீழ் மொழிகளின்கண் பெரும்பான்மையாய் முதற் றேன்றிய நெடில்கள் பிற்காலத்தில் குறில்களாய் மாறிய வரலாற்றை எம் அகராதி, I (“லீலா”) இன் 41ஆம் பக்கத்தில் பற்பல உதாரணங்க ளுடன் அளித்தோம். ஆனதினால் “ஆணன்” > “அண்ணன்”; “ஆண்டி” > “அண்டி”, ஞானி” மேலும், தமிழ் விருதிகளில், இம் மாற்றங்களைக் காணலாம் :- “ஆய்” (strong grade), “ஐ” (middle grade). “-இ” (weak grade): உதாரணமாக, ‘என்ற-ஆய்’ (= thou didst say) > “என்ற-அன்-ஐ” > “என்ற-இ”. ஒப்பிடுக நாலடியார் 398 : 1-2 ஆம் அடிகளை :-

“கடக்கரும் கானத்துக் காளைபின் நானை
நடக்கவும் வல்-ல்-ஐ-யோ? என்றி” (= என்ற-ஆய்).

ஆனதினால், “அண்டி”யின் நெடிலுருவம் “ஆண்டி” மட்டுமன்று, “ஆண்டை” ஆகவுமிருந்தது. செ அ. பக். 221இல், “ஆண்டை” = master, lord. இவர்தான் தாமீழருக்கு “முருகண்டி”. பின்னிட்ட காலங்களில் முருகனின் கோயிலைச் சுற்றிய இடங்களையும் “முருகண்டி” யென மாந்தர் அழைத்தனர். இங்ஙனமே கண்டி நகரத்திலிருந்து யாழ் நகருக்கு வரும் வழியிலுள்ள 148ஆம் கட்டைக்கு அண்மையில் அமைந்த முருகன் பள்ளியும் முருகண்டியாயிற்று. புத்தலத்திற்கு அண்மையிலுள்ள உடப்பு-ஆண்டி முனையை இத்துடனொப்பிடுக. இவ் “உடப்பு”, “உடப்பூர்” எனவும் வரும். முற்றிற்று.

5ஆம் அதிகாரம். Epilogue : முடிவுரை.

இப்போழ்து “ஓம் முருகா”, “முருகு-அண்டி”, “உருகு” என்பன வற்றில் வரும் அசைகள் அனைத்தையும் மிக நுட்பமாயும் முழுமை யாகவும் விளக்கிமேன்றோ? எம் ஆராய்ச்சியில் “தாமீழ் IIஆம் பருவம்”, அஃதாவது கி. மு. 4,000—3,000 ஆண்டுகளுக்கு வந்து விட்டோம். இன்னும் ஆழமாய் யாம் இறங்கி ஆராய்வதற்கு இடமுண்டோ? நல்லூர் ஸ்வாமி ஞானப்பிரகாசரைப் பின்பற்றுவோ மாகில், நிச்சயமாய் இடமுண்டு. ஏனெனில், இவருக்கு கி. மு. 3,000 ஆம் ஆண்டளவில் தொல் இந்தோ-ஐரோப்பியம், IIஆம் பருவத்தில்,

தாமீழ் IIக்கு மிக அண்மையாயிருந்தது. இதுமட்டுமன்று: கி. மு 6 000 ஆம் ஆண்டளவில் இருதொல் மொழிகளும், தம்மின் Iஆம் பருவத்தில், ஒரேயொரு மொழியாகவே இருந்தன என அநேகந்தரம் இவர் வற்புறித் தினது ஓர் இரகசியமன்று. இதைப் பின்பற்றின், தாமீழ் “மெல்”, சம்ஸ்கிருத “மிருது” (Mr²idu), இலத்தீன் “Mollis” என்பன ஆதியில் ஒரேயொரு சொல்லாயிருந்தது வெளிப்படையாகும். ஏனெனில் இவற்றின் கருத்து ஒன்றே.

- (1) Cassell's Latin Dictionary, page 349, “moll-is” = soft, gentle, mild, pleasant; pliant, supple.
- (2) M. M. W. Sanskrit Dict. p. 830, “Mr²idu”, मृदु = soft, tender mild, gentle; pliant, delicate; “Mr²idu-ka” ,, ,, “Mr²idukam” = softly, gently, tenderly. “Mr²idula” = soft, mild, tender.
- (3) In Greek “m” often becomes “b”; hence “brad²s” = soft, tender.
- (4) சென்னைத்தமிழ்கராதி, பக்கம் 3341, “மெல்” = soft, tender. ஒப்பிடுக அகநானூறு 56 : 4 “ஆம்பல் மெல் அடை கிழிய”, இதினின்று “மெல் + ஆ(க)” > “மெல் + அ” > “மெல்ல” = softly, gently. ஒப்பிடுக திருக்குறள் 1094 : 2 (ஆம் அடி) “தான் நோக்கி, மெல்ல நகும்”.
- (5) மேலும், இலத்தீன் அகராதியின் அதே பக்கத்தில், “Mollio” = make soft; “Moll-iter” = softly; “Mollesco” = become soft. அடுத்த பக்கத்தில், “Moll-itia” = softness; “mollicellus”, “-culus” = somewhat soft. “Moll-ities” = softness; “Mollitudo” = softness.
- (6) இப்போழ்து “ஓ” ஆனது “உ” ஆக மாறுவதை அவதானிக்குக :- இதனால் “Mul-ier” = the soft one > woman. “Muliebris” = soft, womanly, feminine. “Muliercula” = a little woman. ஒப்பிடுக, செ. த. அ.
- (7) பக். 3342, “மெல்லியர்” = the soft ones, those of delicate build, women. ஆனதினால், தாமீழ் “மெல்”தான் இலத்தீனில் “மொல், முல்”-ஆயிற்றென்கத்தான் எம் ஞானம்-தாவீது குழுவினர் சிலருக்கு மனம் வருகின்றது. ஆயினும் ஏனையோர் இயம்புவது இங்ஙனம் ஆகும் :-

தாமீழம் IIஇல், இப்பதம் “மெல்” ஆகவே இருந்து போதிலும்; தாமீழம் I-இல் இது “மொல் / முல்” எனவே வழங்கினது. அக் காலத்திலேயே அவ. இந்தோ-ஐரோப்பியத்துக்கு இதை நன்கொடையாய் அளித்ததினால், இவ்வின் மகளாகிய இலத்தீன் கி. மு. 400ஆம் ஆண்டு

தொடங்கியாம் கூறிய “மொல் / முல்” பதங்களை ஏராளமாக வழங்கிற்று. ஆனதினால் ஆதியில் இரு குடும்பங்களிலும் “முல்” தான் உபயோகிக்கப்பெற்றது : “mul”. மேலும், இவ்விரு மொழிக் குடும்பங்களில் “ல் / ற் / ற்” மாற்றமைப்பு (the “l r” alternance) அநேகந்தரம் காட்சியளிப்பதைக் கண்டோம். உதாரணமாக, கிரேக்க மொழியில் “leukós” = வெள்ளை, white; இலத்தீனில் “லூசெயோ” = யான் வெளிச்சம் அளிக்கின்றேன்; ஐரிஷ்மொழியில் “loche” = மின் வெளிச்சம்; Welsh மொழியில் “lug, llug”, அதே பொருளில்; ஆங்கிலத்தில் “light” = விளக்கு, வெளிச்சம், வெள்ளை. இவை அனைத்தும் “l, ல்” இல் தொடங்கும். ஆனால் இம்மொழிகளின் தமையனாகிய சம்ஸ்கிருதத்தில் யாம் காண்பது என்ன? “ரோசந” = giving light, “வெளிச்சமளிக்கின்ற”. இதுகாறும் T. Hudson-Williams : Comparative Indo-European Grammar, பக்கம் 35 இன் கடைசிப் பந்தியை யாம் மொழிபெயர்த்தனம். இப்போழ்தோ M. M. Williams : Sk. Dict. பக்கம் 881—882 இவிரந்து இதை உறுதிப்படுத்துகின்றனம் யாம் :- “रुच्” = to shine; be bright; radiant or resplendent, RV. etc. “ruc” இவிரந்து வருவன : “ரோசதே, ரூரோச, ரூருசே, அருசத், அருக்த, ரூசாந், ரூசய, ரோசிதா”. Compare Greek “leukós (லெயுகொஸ்); amphi-lukēe”; Latin (luks >) “luux, luuc-is; luuceo; luuna, luumen”; Gothic “liuhath”, “lauhmuni”; German “licht, lieht, licht”; Anglo-Saxon “leohht”; English “light”. ஏனைய இன மொழிகளில் “ல்”-இல் தொடங்கும் பதம் சம்ஸ்கிருதத்தில் “ர்” / “r”-இல் ஆரம்பிப்பதை அவதானிக்குக. ஆனாலும் சிறுபான்மையாக இம்மொழியே இப்பதத்தை “ல்” இற்றுனே தொடங்குவதையும் இதே அகராதி, தன் 907 ஆம் பக்கத்தில், காட்டும் :- “लौच(லோச்)” = to shine, Dhaatuppaath²a xxxiii, 104; Intensive “लोलोच(த)தே”.

Dr. Ernst Wasserzieher, “Woher?” என்னும் நூலின்கண், இவ்வளைத்தையும் இவர் அளித்தபின் மேலதிகமாக சிலவற்றைத் தருகின்றனர் :-

- (1) Latin “lucna” > “luuna” = திகழ்வது > திங்கள், சந்திரன்.
- (2) Old Slavic, பழைய ஸ்லாவிய மொழியில், luuc²a, லூசா” = bright.
- (3) Avesta (பண்டைய பேர்விய வேதமொழியில்), சம்ஸ்கிருதத்தில் போல், “ல்” என்பது “ர்” ஆகவே வரும் : “raoxs²na” = பிரகாசம்.

Christian Bartholomae : Alt-Iranisches Woerterbuch (= Old Iranian Dictionary, பண்டைய ஐரானிய அகராதி) தன் 1488-1491 பக்கங்களில், இச்சொல்லும் இதின் திரிபுகளான “raoxs²na -y, -v,

-mant; raoc²-ant, -ah, ahina, -ahvant போன்றவையும் தோன்றும் எல்லா பாக்களையும் மேற்கோள்களாக எண்பிக்கின்றது. ஆனால் பொருள் ஒன்றே : “வெளிச்சம், வெள்ளை.

இவற்றையெல்லாம் ஏன் உமக்குக் காட்டினோம்? “ல்” ஆனது “ற் / ற்” ஆக மாறுவதுமுண்டு என நிரூபிக்கவே. இது தாமீழ மொழிகளிலும் சர்வசாதாரணம். உதாரணமாக, திருக்குறளின் 1ஆம் பாவில் வரும் “முதல்” என்னுஞ் சொல். 1ஆம் அடியில் “முதல்” எனவும், 2ஆம் அடியில் “முதற்று + ஏ” எனவும் வருவதை நோக்குக. “லீலா காதை” என்ற பெயர்பெற்ற எம் அகராதியின் 1 ஆம் பாகத்தில் - “ல்”-இல் முற்றும் பதங்கள், எங்ஙனம் திரிந்து “ற், ன், ற்” என்பனவற்றில் பிற்காலத்தில் முடிந்தன என்பதைப் பற்பல உதாரணங்களுடன் காட்டியுள்ளோம். அவற்றைத் திரும்பவும் படியுமின்.

இப்போழ்துதான் உண்மையை வெளிவிடலாம். இந்த தாமீழமும் இந்தோ-ஐரோப்பியமுமான “மெல் / மொல் / முல்” தான் மாறுவேஷம் பூண்டு “முர் / முருகு / முருங்கு” ஆகி, இரு விதத்திலும் “மென்மை, softness, tenderness” என்பதையே குறித்ததென்க. For, God is our Tender Parent : in His Soft Embrace alone can we live”. ஏனெனில், அவரே தாயுமானவர். இந்தக் குழந்தையின் மென்மையுடைய கடவுளை “அல்லா” ஆகவோ, “Yaahveh” ஆகவோ, குழந்தையேசுபிரானாகவோ, முருகக்கடவுளாகவோ வணங்கி, அன்பு பூணாதவர்க்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் வாழ்வின்னு : காட்டு மிருகங்களைப் போலவே கடவுளை வணங்காதோர் நடமாடுவர் என அண்மையிலும், 1958 வைகாசித் திங்களிலும் நடந்த வன்செயல்கள் உலகம் முழுவதற்கும் தெளிவாய்க் காட்டின அன்றோ?

அதேவேளையில், மிருகத்தனமாய்த்தாக்கப்பெற்று, தம் குடும்பத்தினர் - ஏராளமான பொருள்கள் - வீடுவாசல், இவை அனைத்தையும் மிகமோசமாய் இழந்தோர்க்கு உலகம் முழுவதுமே, நன்மனம் படைத்த சிங்களவர் உட்பட, சிறந்த - ஆக்கப்பூர்வமான அநுதாபங்காட்டி வருகின்ற இந்நேரத்தில், வானொலியில் எம் குமாரனின் இனிய குரல் எம்மனைவரையும் இங்ஙனம் அழைக்கின்றது :- “வருந்திச்சமை சுமந்திருக்கின்ற நீயிரனைவரும் என் அண்டையில் வாருமின் : யான் நும்மைத்தேற்றுவேன். யான் சாந்தமும், குழந்தை போன்ற மென்மையான மனப்பான்மையும், நும் மேல் தீராத அன்பும் உடையவன் என்பதை கற்றுக்கொண்மின். அப்போழ்து நும் ஆத்தும்ங்களுக்கு இளைப்பாற்றியைக்கண்டடைவீர்”. மத்தேயு 11 : 28-29,

தாம் எம் அனைவரையும் இங்ஙனம் அழைப்பதற்கு உள்ள போதிய நியாயங்களைத் தாமே வெவ்வேறிடங்களிற் பகர்ந்திருக்கின்றனர் இவர் :- முதலாவதாக, தம் சொந்தக்காரரான நசரேத்தினர்க்கு இவர் இயம்பியதாவது : “தரித்திரருக்கு நற்செய்தியையும் ஆறுதல் வார்த்தைகளையும் பிரசிக்கவும், இருதயம் நொறுங்கியவர்களைக் குணப்படுத்தவும்.

சிறைப்பட்டவர்களுக்கு விடுதலையையும், குருடருக்குப் பார்வையையும் பிரசித்தப்படுத்தவும், மனமுடைந்தவர்களைச் சுயாதீனராய் அனுப்பி விடவும்” தானே யான் தெய்வலோகத்தினின்று இப்பூமிக்கு இறங்கினேன். லூக்காஸ், 4 : 18-19.

இரண்டாவதாக, இவரைக்குறித்து இசாயாஸ் தீர்க்கதரசி, கி. மு. 700 ஆம் ஆண்டளவில், எழுதிய வண்ணம், “அவர் ஓடிந்த நாணலை முறிக்கவும் மாட்டார்; புகையுந் திரியை அவிக்கவும் அறியார்” (42 : 3). இவ்வசனம் யேசுமாரனிற்குநே நிறைவேற்றென மத்தேயு சவிசேஷர் காட்டுழி, இச்சொற்களைச் சற்று மாற்றி இங்ஙனம் வரைந்திருக்கின்றனர் :- “முறிந்த நாணலை ஓடிக்கவுமாட்டார்; புகைகின்ற திரியை அவிக்கவும் மாட்டார்”. (12 : 20). எம் முருகனின் அநுதாயம் அத்துணையே !

மூன்றாவதாக, “ஒளி, பிரகாசம்”, “splendour, lustre, light” என்னும் பொருளில் “ருச், ருசா, ருசீ” என வடமொழியிலும், “உருச்-” பதங்கள் தாமீழத்திலும் “உருகு-முருகு” என்பதிலிருந்து மாற்றியமைக்கப்பட்டன என மேலே, இந்நூலின் 32ஆம் பக்கத்தில், காட்டினோம். ஆனதினால் “முருகே” எம் “ஞான ஒளி” என்பதே தாமீழ மக்களின் தொன்மரபாகுமன்றோ? இதைத்தான் பி²பி²லிய நூல்களும் சாற்றுகின்றன :-

(அ) அருளப்பர் சவிசேஷம், 1 : 9 இல், “இவ்வுலகத்திலே வருகின்ற யாவரையும் பிரகாசிக்கின்ற மெய்யான ஒளி இவரே” என எம் குமாரனைக் குறித்து இயம்பப்பெற்றிற்று :

(ஆ) அருளப்பர் காட்சி, 21 : 23 இல், “மோட்ச நகரத்தில், சுவர்க் கத்தில், பிரகாசிப்பதற்கு ஞாயிருவது திங்களாவது வேண்டிய தில்லை. ஏனெனில், தெய்வப் பிரதாபம் அதை ‘ஒளிரும்’; செம்மறிப்புருவையான குமாரனும் அதற்குத்தீயமாகும்”. இதை அருளப்பர் எழுத 795 ஆண்டுகளுக்குமுன்,

(இ) இசாயாஸ் தீர்க்கதரிசனமாய், தம் 60 : 19இல், உரைத்ததாவது :- “ஞாயிறு இனி உனக்குப் பகலில் வெளிச்சந் தரமாட்டாது. திங்களின் ஜோதியும் இரவில் உனக்கொளி தராது. ஆண்டவரே உனக்கு நித்திய வெளிச்சமும், உன் கடவுளே உன் ஒளியுமாவார். உன் கண்ணீர் நாட்களும் முடிந்துபோம்”. இதை அழகின்ற அகதிகள் முழுவதாயும் உணர்ந்து தூய இதயங்களுடன் கருணைக் கடலாகிய ஒரே கடவுளை உடனடியாக அணுகின், தாம் இழந்த வற்றிலும் கூடுதலாகத் தமக்குத் தேவையானவற்றை இம்மையிலும் மறுமையிலும் பெற்று மகிழ்வரென்பதில் சற்றேனும் ஐயமின்று; ஒரு சந்தேகமுமில்லை எனயாம் துணிவாகச் சாற்றலாமன்றோ?